

«12 მოციქული» 30 პერსონის რიგში 4

«არაპარტლადიდავლურ კონფერენციაზე ქართველი მღვდელმთავრების მიწვევის ერთ-ერთი მიზანი შეიქცა იყო ის, რომ მომავალი წინდა სინოდის სხდომაზე საპატრიარქო 12 კანდიდატად წამოყენებული იყვნენ ე.წ. ლიბერალური ფრთის წარმომადგენლები»

ქართველი მღვდელმთავრების ნაწილი ინსტიტუტის ჩასატარებლად დაიბარეს 5

„მიტროპოლიტი დიმიტრი ცდილობდა, საქართველოს ეკლესიას ეცნო ე.წ. უკრაინის საპატრიარქო და მისი სქიზმატი მეთაური — ფილარეტი. ამის მომლოდინე და ხელშემწყობი კონსტანტინოპოლის მსოფლიო საპატრიარქო, რომელიც „გაბეგით“ შეხვდებოდა ასეთ სიხსლეს, ხოლო მოვლენის ასე განვითარება რუსეთის საპატრიარქოსა და სახელმწიფოსთან უკიდურესად დაგვიპირისპირება და აფხაზეთისა თუ ცხინვალის ეპარქიებსაც დაგვიპარგვინებდა“

დახვედრას ასეთი უნდა...

სანამ საქართველოს საპატრიარქოს დელეგაცია სტრატეგიულ პარტნიორობთან შეხვედრებს მართავდა, აშშ-ში ქართველი გიჟი გათხოვდა. „ღვთისმშობლის“ თანადამფუძნებელი დავითი (მიხეილ) შუბლაძე და მისი პარტნიორი ტრადიციულ ქართულ სამოსში, ჩოხაში, იყვნენ გამოწყობილი. სოციალურ ქსელეებში საპატრიარქოდან აშშ-ში დელეგაციის ვიზიტს ალტაცებით სვდებიან ღვთისმშობლის უფლებადამცველები და სინარულით წერენ, 17 მაისს დიდი „გულმოდ“ იქნება... მთავარია, ამერიკაში მივლენილი „თორმეტი მოციქული“ კალაღოზის წინააღმდეგ ბრძოლის ეგიდით სამშობლოში ფარადი დროშების ფრიალით მაინც არ დაგვიპრუნდნენ...

გაყიდი 7
 გაგულს,
 ვიყიდი
 «ჯავაღინს»

ვაუინებთონი მოსკოვთან უკანასკნელ ქართველად იბრძოლებს

საქართველო — აუტსაიდერი კენსიებისა და საშუალო ხელფასის მხრივ 18-19

შავი ოთხშაბათი 3

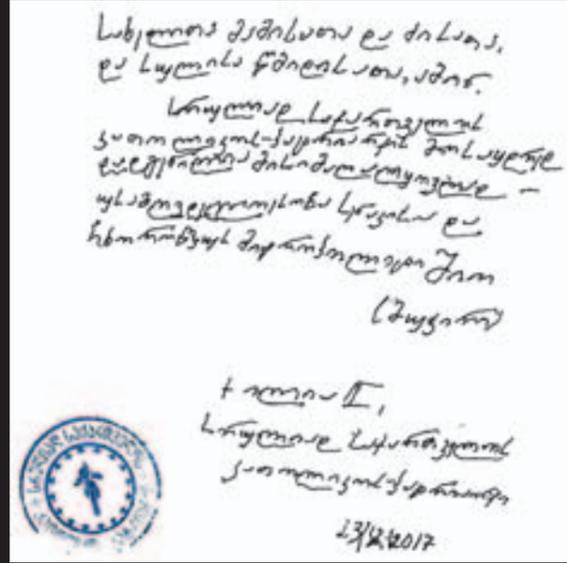
«ტერორისტული საფრთხე, ზოგს რომ ჰგონია, ახილებული გვაქვს, სინამდვილეში, შესაძლებელია, ყველაზე მეტად ახლა გვაეუქრება»

«ის ტერორისტები საქართველოში მოიხუებდნენ ჭრილობებს, ჩაიტარებდნენ ტრაინინგებს, მოღონიარდებოდნენ და შეედავ ზოგს გაგზავნიდნენ რუსეთში, ზოგს კიღავ — სირიაში»

„სირიაში დამარცხების შემდეგ აშშ შეეცდებოდა, ექსტრემისტული მანქანით სხვა სახელმწიფოების ტერიტორიებიდან დაუპირისპირდეს რუსეთს. საქართველოს ხელისუფლებასა და პოლიტიკურ დაჯგუფებებში ამ საქმეში ჩართვის მსურველი კი ბევრი მოიძებნება“ 6

პატრიარქის შემოდგომა

„არსებობს ასეთი ვარაუდიც, რომ უწინდესი, აღსაყდრებიდან 40 წლისთავის შესრულების შემდეგ (პატრიარქის აღსაყდრება 1977 წლის 25 დეკემბერს მოხდა) გადადგება და, სავარაუდოდ, საყოველთაო სურვილს, ღირსეული გახდეს საქართველოს ეკლესიის საჭეთმწყობელი, სიცოცხლეშივე აღასრულებს...“ 2

გეგენა

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

არსებობს ასეთი ვერაუდიც, რომ უწმინდესი, აღსაყდრებიდან 40 წლისთავის შესრულების შემდეგ (პატრიარქის აღსაყდრება 1977 წლის 25 დეკემბერს მოხდა), გადადგება და, სავარაუდოდ, მის სურვილს, მეუფე შიო გახდეს საქართველოს ეკლესიის საჭეთმპყრობელი, სიცოცხლეშივე აღასრულებს.

ქაშუეთში გიორგობის სადღესასწაულო წირვის დაწყებამდე სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა ტაძარში შეკრებილებს მიმართა, გიორგობის დღესასწაული მიულოცა და წაიკითხა ბრძანება, რომელიც, უწმინდესის თქმით, სწორედ 23 ნოემბერს დაინერა. „სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის მოსაყდრედ დადგენილია ყოვლად უსამღვდელოესობა, სენაკისა და ჩხოროწყუს მიტროპოლიტი შიო მუჯირი“, — ნათქვამია ბრძანებაში.

საქართველოს ავტოკეფალიური ეკლესიის ახალ ისტორიაში უპრეცედენტო შემთხვევაა, როდესაც პატრიარქი სიცოცხლეშივე ასაჯაროებს მოსაყდრის ვინაობას. რადგან ილია მეორამ მოსაყდრედ მეუფე შიო არა ანდერძით, არამედ საჯაროდ დაასახელა, ამან, როგორც ეკლესიაში, ისე საზოგადოებაში დიდი მითქმა-მოთქმა გამოიწვია. ლიბერალურ ფრთად ნოდებულ სასულიერო პირები არ გამოირიყნებენ, რომ გადაწყვეტილების მიღებისას უწმინდესი გავლენებისგან თავისუფალი არ იყო; მეორე ნაწილი კი პატრიარქის ბრძანებას მორჩილებით იღებს და მეუფე შიოს მოსაყდრედ დადგენას ულოცავს. მიუხედავად ახრთა სხვადასხვაობისა, როგორც სასულიერო პირები, ისე მთლიანად არსის ნაწილი, განსაკუთრებით თანამედროვეობისა, მათი თეოლოგიური განხილვის საფუძველზე უწმინდესის ბრძანებას მორჩილებით იღებს და მეუფე შიოს მოსაყდრედ დადგენას ულოცავს. მიუხედავად ახრთა სხვადასხვაობისა, როგორც სასულიერო პირები, ისე მთლიანად არსის ნაწილი, განსაკუთრებით თანამედროვეობისა, მათი თეოლოგიური განხილვის საფუძველზე უწმინდესის ბრძანებას მორჩილებით იღებს და მეუფე შიოს მოსაყდრედ დადგენას ულოცავს.

რომლებიც შეუძლებელს ხდის კათოლიკოს-პატრიარქისთვის მოვალეობების შესრულებას, ახალი კათოლიკოს-პატრიარქის არჩევამდე ეკლესიის კათოლიკოს-პატრიარქის მიერ დადგენილი საპატრიარქო ტახტის მოსაყდრედ მართავს. იმ შემთხვევაში, თუ საპატრიარქო ტახტის მოსაყდრედ დადგენილი არ არის, ქიროტონით (ხელდასმა) უპირატესი მღვდელმთავარი ავტომატურად ხდება მოსაყდრედ. სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის გარდაცვალების შემდეგ ქიროტონით უპირატესი მღვდელმთავარი წმინდა სინოდის წევრთა უმრავლესობის თანდასწრებით ხსნის კათოლიკოს-პატრიარქის მიერ დატოვებულ ანდერძს და აცხადებს საპატრიარქო ტახტის მოსაყდრის ვინაობას, რომლის მიმართ კანონიკური მორჩილება საქართველოს ეკლესიის ყოველი წევრის მოვალეობაა. პატრიარქის გარდაცვალებიდან 40 დღის შემდეგ, მაგრამ არაუგვიანეს ორი თვისა, საპატრიარქო ტახტის მოსაყდრე ინიშნება საქართველოს ეკლესიის გაფართოებულ კრებას, რომელზეც მოხდება სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის არჩევა. საქართველოს ეკლესიის გაფართოებულ კრებამდე მოსაყდრე ინიშნება წმინდა სინოდის საპატრიარქო კანდიდატების შესარჩევად და სინოდი ირჩევს გაფართოებულ კრებაზე წარსადგენს 3 კანდიდატს, რომელთაგან ერთი თავად ტახტის მოსაყდრედ შეიძლება იყოს.

პატრიარქის შეყოფა

ეზიდან და სემინარიებიდან წარმოდგენილი — 2-2 დღე-ღამე; გელათის მეცნიერებათა აკადემიიდან — 4 დღე-ღამე; რომელიც სინოდის მიერ ერთ-ერთი თავად ტახტის მოსაყდრედ შეიძლება იყოს. სამი კანდიდატი, რომლებიც მიიღებენ წმინდა სინოდის მიერ ხმათა უმრავლესობას, კენჭს იყრიან გაფართოებულ კრებაზე, როგორც პატრიარქობის კანდიდატები. გაფართოებულ კრებაში, სინოდის ყველა წევრის გარდა, მონაწილეობს ყველა ეპარქიიდან მოწვეული 2 სასულიერო და 1 საერო პირი; თითოეული მონასტრიდან, ასევე, სასულიერო აკადემიებიდან და სემინარიებიდან წარმოდგენილი — 2-2 დღე-ღამე; გელათის მეცნიერებათა აკადემიიდან — 4 დღე-ღამე; რომელიც სინოდის მიერ ერთ-ერთი თავად ტახტის მოსაყდრედ შეიძლება იყოს.

სი გამომცდილება; უნდა იყოს არანაკლებ 40 წლისა და არაუმეტეს 70 წლისა; უნდა იყოს ბერი.

საპატრიარქო ტახტის მოსაყდრის პირველი მოვალეობაა, უწმინდესის გარდაცვალების შემდეგ უზრუნველყოს მისი დაკრძალვის ცერემონია, მიიღოს სტუმრები, რომლებიც მთელი მსოფლიოდან ჩამოვლენ. ამის შემდეგ უნდა მოამზადოს წმინდა სინოდის კრება ახალი პატრიარქის არჩევნებისთვის და თვითონ, როგორც მოსაყდრე, იქნება ერთ-ერთი კანდიდატი და არა ერთადერთი.

აქვე გაგაცნობთ სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის, უწმინდესისა და უნეტარესის, ილია მეორის მოსაყდრის, სენაკისა და ჩხოროწყუს მიტროპოლიტი შიოს (მუჯირი) ბიოგრაფიას: მიტროპოლიტი შიო (ერისკაცობაში ელიზბარ თეიმურაზის ძე მუჯირი) დაიბადა 1969 წლის 1 თებერვალს თბილისში. დაამთავრა თბილისის 53-ე საშუალო სკოლა და სწავლა თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიაში განაგრძო. იყო წარჩინებული სტუდენტი (ვიოლენტილიტი).

1991 წელს ელიზბარ მუჯირი მორჩილად განამწყესე შიომღვიმის მონასტერში. 1994 წლის 2 იანვარს ბერად აღკვეცილს და სახელად შიო ეწოდა. 1995 წელს ბერი შიო დიაკვნად აკურთხეს, 1996 წელს — მღვდლად. 1997 წელს მღვდელმონაზონი შიო დაინიშნა თბილისის კლდისუბნის წმინდა გიორგის ეკლესიის წინამძღვრად. 1998 წელს დაამთავრა ბათუმის იონე ლეთისმეტყველის სახელობის სასულიერო სემინარია და სწავლა მოსკოვის სასულიერო აკადემიის დაუსრულებელ განყოფილებაზე განაგრძო. ამავე წლის 3 აპრილს მღვდელმონაზონი შიოს მიენიჭა ილუმენის წოდება ოქროს ჯვრის ტარების უფლებით და დადგენილ იქნა ილია წინასწარმეტყველის ტაძრის წინამძღვრად.

1999 წლის 6 მარტიდან ილუმენი შიო თბილისის ანჩისხატის ტაძრის ლეთისმსახურია. იმავე წლის 20 სექტემბრიდან — ნარიყალას წმინდა ნიკოლოზის სახელობის ტაძრის წინამძღვარი. 2001 წლის ოქტომბრიდან მოსკოვის ქართველთა სათვისტომოს წმინდა გიორგის ტაძრის წინამძღვარია, პარალელურად სწავლობს მოსკოვის წმ. ტინონის სახელობის ჰუმანიტარულ უნივერსიტეტში. 2003 წლის 18 აგვისტოს საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესიის სინოდმა (ურბნისი) ილუმენი შიო გამოარჩია ახალშემქმნილი სენაკისა და ჩხოროწყუს ეპარქიის წინამძღვრად. 2006 წელს დაამთავრა მოსკოვის წმ. ტინონის სახელობის მართლმადიდებლური ჰუმანიტარული უნივერსიტეტის სამოძღვრო-საღვთისმეტყველო ფაკულტეტის ბაკალავრიატი.

ნიტარული უნივერსიტეტის სამოძღვრო-საღვთისმეტყველო ფაკულტეტის ბაკალავრიატი.

2007 წლის 25 დეკემბერს ეპისკოპოსი შიო დაჯილდოვდა საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესიის უმაღლესი ჯილდოთი — წმინდა გიორგის ოქროს ორდენით. 2009 წლის 20 სექტემბერს იგი ალყვანილ იქნა მთავარეპისკოპოსის, 2010 წელს კი მიტროპოლიტის ხარისხში და დაინიშნა სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქ ილია მეორის ქორეპისკოპოსად.

2013 წელს უმაღლესი სასწავლებელი დაამთავრა ლეთისმეტყველების მაგისტრის ხარისხით და ჩააბარა წმ. ტინონის სახელობის მართლმადიდებლური ჰუმანიტარული უნივერსიტეტის ასპირანტურაში, სადაც 2015 წლის 27 ნოემბერს დაიცვა დისერტაცია თემაზე: „ლირისი ალექსი სენაკელი (მუშანია), მისი ცხოვრების ისტორიული კონტექსტი და სულიერ-სამოძღვრო მემკვიდრეობა“, მიენიჭა ლეთისმეტყველების კანდიდატის ხარისხი.

უწმინდესის მიერ მეუფე შიოს მოსაყდრედ დასახელება მოულოდნელი აღმოჩნდა როგორც საზოგადოების, ასევე მაღალი იერარქიის მქონე სასულიერო პირთათვისაც. პატრიარქის მიერ ამ გადაწყვეტილების მიღებაზე შეგვიძლია ვთქვათ, რომ ეს გადაწყვეტილება უნდა იქნებოდა უწმინდესის მიერ დადგენილი წესის დაცვით, რომ ახალი პატრიარქის არჩევის პროცესში მეუფე შიო უნდა იქნებოდა ერთ-ერთი კანდიდატი და არა ერთადერთი. უწმინდესის მიერ მეუფე შიოს მოსაყდრედ დასახელება მოულოდნელი აღმოჩნდა როგორც საზოგადოების, ასევე მაღალი იერარქიის მქონე სასულიერო პირთათვისაც. პატრიარქის მიერ ამ გადაწყვეტილების მიღებაზე შეგვიძლია ვთქვათ, რომ ეს გადაწყვეტილება უნდა იქნებოდა უწმინდესის მიერ დადგენილი წესის დაცვით, რომ ახალი პატრიარქის არჩევის პროცესში მეუფე შიო უნდა იქნებოდა ერთ-ერთი კანდიდატი და არა ერთადერთი.

უწმინდესის მიერ მეუფე შიოს მოსაყდრედ დასახელება მოულოდნელი აღმოჩნდა როგორც საზოგადოების, ასევე მაღალი იერარქიის მქონე სასულიერო პირთათვისაც. პატრიარქის მიერ ამ გადაწყვეტილების მიღებაზე შეგვიძლია ვთქვათ, რომ ეს გადაწყვეტილება უნდა იქნებოდა უწმინდესის მიერ დადგენილი წესის დაცვით, რომ ახალი პატრიარქის არჩევის პროცესში მეუფე შიო უნდა იქნებოდა ერთ-ერთი კანდიდატი და არა ერთადერთი.

2017 წლის გიორგობა, რელიგიური დღესასწაულის გარდა, ისტორიულ თარიღადაც იქცა. საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა ქაშუეთის ეკლესიაში საზოგადოებას მოსაყდრის დადგენის შესახებ ამცნო. ბრძანება პატრიარქის ხელითაა დაწერილი და, როგორც ირკვევა, ამის შესახებ სასულიერო პირებმა არაფერი იცოდნენ. გარდა იმისა, რომ უწმინდესის ეს გადაწყვეტილება მოულოდნელი იყო, ის უპრეცედენტოცაა. ნირვის დასრულების შემდეგ ილია მეორემ ბრძანა: „ყველანაირად უწმინდესის ეს გადაწყვეტილება უნდა იქნებოდეს უსაბულოო და უსაქმიანო“. უწმინდესის ეს გადაწყვეტილება უწმინდესის მიერ დადგენილი წესის დაცვით უნდა იქნებოდა, რომ ახალი პატრიარქის არჩევის პროცესში მეუფე შიო უნდა იქნებოდა ერთ-ერთი კანდიდატი და არა ერთადერთი.

იველია, გამომიება ყველა შიკითხვას მაქსიმალურად მოკლე ვადაში გასცემს პასუხს და დადასტურებს ან უარყოფს პერსიას იმის შესახებ, რომ „ისლამური სახელმწიფოს“ ლიკვიდირებული წევრები საქართველოში ტერორისტული აქტის განხორციელებას გეგმავდნენ.

ახახი

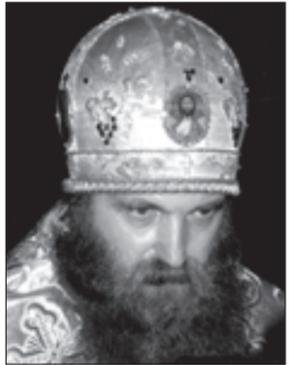

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

მეუფე შიოს ვულოცავ ამ მაღალ ნოდებას. მე იმედი მაქვს, რომ გამართლებს დაკისრებულ საქმეს. დღლიცვილი და გახარებული გამყოფით მამაზეციერმა“.

მეუფე შიოს მოსაყდრედ დასახელების შემდეგ მალევე გაკეთდა განცხადებები, რომ მოსაყდრედ დანიშნა არ ნიშნავს, რომ ის მომავალში აუცილებლად პატრიარქი გახდება, რომ ეს გადაწყვეტილება პატრიარქმა ანდერძის გარეშე მოსაყდრეობის თავედან ასაცილებლად მიიღო. მოგვარებს თუ არა უწმინდესის ეს გადაწყვეტილება საპატრიარქოში არსებულ გაუგებრობას თუ დაპირისპირებას, ამას მომავალი გვჩვენებს. დღეს კი ფაქტია: რადგან პატრიარქის გადაწყვეტილება უპრეცედენტოა, უნდა ვივარაუდოთ, რომ პატრიარქმა ის განსაკუთრებული მოცემულობის გამო მიიღო. თავისთავად მრავლისმეტყველია ისიც, რომ უწმინდესმა ეს ისტორიული მინიშნელობის გადაწყვეტილება ერთპიროვნულად მიიღო და არავის გაენდო...

როდესაც უწმინდესი პატრიარქი თუ ამ ლოგიკას გაეყვებით, მაშინ ამას უნდა მოჰყვოდეს განცხადება, რომ მე მივდივარ, მოსაყდრე ვინმეა და მოსაყდრე ავრძელებს იმ პროცედურებს, რაც დებულებით არის განსაზღვრული — ამბობს მეუფე გრიგოლი.

მეუფე შიოს მოსაყდრედ განმარტების შესახებ ბრძანების არსებობა ამბობს განცხადების შემდეგ შეიტყო ერთ-ერთმა გავლენიანმა სასულიერო პირმა, ბოდბის ეპარქიის ეპისკოპოსმა, **მეუფე იაკობამ** (იაკობიშვილმა). მისი თქმით, სერიოზულ საკითხებზე პატრიარქი ყოველთვის თვითონ იღებს გადაწყვეტილებას და მას მოსაყდრის დასახელება გაუხარდა კიდევ: „გამიხარდა, ეგოისტობაში ნუ ჩამომართმევთ და, რაც ამდენი კამპანია მიდის ჩემ წინააღმდეგ, ალბათ, გაჩერდებიან ცოტა ხანს, თუ არ გაჩერდებიან და ნება მათია... ჩემთვის საინტერესო ის იყო, რომ უწმინდესმა დაასახელა, იმის იქით აღარ მაინტერესებს“, — ასე გამოეხმაურა მეუფე იაკობი უწმინდესის მიერ მოსაყდრედ მეუფე შიოს განმარტებას.

პატრიარქის ქორეპისკოპოსმა **თეოდორა ქუაძემ** მოსაყდრის დანიშვნის ამბავი მას შემდეგ შეიტყო, როცა უწმინდესმა ქაშუეთში მის მიერ დაწერილი ბრძანება ნაკითხა. „აბსოლუტურად მოულოდნელი იყო. პატრიარქმა თვითონ მიიღო, როგორც ვიცო, გადაწყვეტილება და ის არავისთან განუსჯია, არც არავისთვის უთქვამს, ისე გამოაცხადა თავისი გადაწყვეტილება“, — განაცხადა ქორეპისკოპოსმა თეოდორე ქუაძემ.

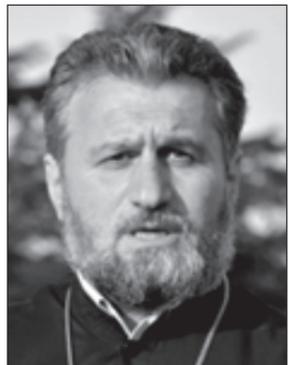
„დაგვიანებული, თუმცა საუკუნის გადაწყვეტილება“ უწოდებდა უწმინდესის მიერ გიორგობას მოსაყდრის დასახელებას **მეუფე პატრიარქი (პატრიარქი)**: „უწმინდესი ვისაც თვლის თავის მემკვიდრედ, ეკლესიის მომავალ საქმეთა მკვიდრად, ფაქტობრივად, ჩვეთვის უკვე ცნობილია. ჩემი პირადი აზრია, რომ შეიძლება ეს უფრო ადრეც მომხდარიყო და ბევრ პრობლემებს, დღეს არსებულს, ავირიდებდით თავიდან“.

სწორედ პატრიარქის მოსაყდრე შიოს იყო იმ სხდომის მდივანი, რომელზეც წყონდიდის მიტროპოლიტი **მეტრე დასაჯეს და საპატრიარქოს ტელევიზიის ხელმძღვანელობიდან გაუშვეს**. ამის მიუხედავად, მან მეუფე შიოს პატრიარქის რჩეულობა ტექსტური შეტყობინებით მიულოცა და პასუხად მადლობაც მიიღო.

პატრიარქის გადაწყვეტილებას გამოეხმაურა პროტოპრესვიტერი **გიორგი ზვირიძე** და უწმინდესის ისტორიული ნაბიჯი ასე ახსნა: „ბოლო

პერიოდში პატრიარქი იმყოფებოდა თავის ძველ საპატრიარქო რეზიდენციაში, რომელიც სიონის ეზოში მდებარეობს, საიდანაც დაიწყო თავისი დიდი აღმშენებლობითი მოღვაწეობა. ორ დღეს დარჩა თავის რეზიდენციაში. ასევე იმყოფებოდა სვეტიცხოველში. სვეტიცხოველშიც აქვს პატრიარქს რეზიდენცია. ის ძალიან განიცდიდა და განიცდიდა იმ პროცესებს, რომლებიც საქართველოს ეკლესიაში განვითარდა და, როგორც ირკვევა, ის ფიქრობდა იმის შესახებ, ვინ შეიძლება მოსაყდრე ყოფილიყო. ეს არ ნიშნავს იმას, რომ საქართველოს ეკლესიაში დღეს მდგომარეობა უკიდურესად დაძაბული და რთულია“, — განაცხადა გიორგი ზვირიძემ და იქვე განმარტა, რომ მეუფე შიოს ღირსეული პიროვნებაა.

არც საპატრიარქოს მდივანი, **მამა მიხაელ გოტოშვილი** მაღაჯს, რომ მათთვის მოულოდნელი იყო მოსაყდრის ასე დასახელება. „კულუარულად იყო საუბარი, რომ არ მიიღებს პატრიარქი ასეთ გადაწყვეტილებას და თავის სიცოცხლეშივე არ დაასახელებს მოსაყდრესო. თუმცა, კონკრეტულად ვინ შეიძლება ყოფილიყო ის, ასეთს ვერავის ვეუბნავდი. არჩევანი მეუფე შიოზე რომ გაკეთდა, ეს ყველასთვის მოულოდნელი იყო“.

რადგან უწმინდესის გადაწყვეტილება — სიცოცხლეშივე დაესახელებინა თანამოსაყდრე — მოულოდნელი და უპრეცედენტოა, საპატრიარქოში არ იცინა, რა უფლება-მოვალეობებით აღიჭურვება პატრიარქის მიერ მეუფე შიოს და, სანამ საპატრიარქოში მისი უფლება-მოვალეობების გარკვევაში არიან, მოსაყდრის რანგში მეუფე შიოს უკვე ჩაატარა საკვირაო ნიშნა.

არსებობს ასეთი ვარაუდიც, რომ უწმინდესი, აღსაყდრებიდან 40 წლისთავის შესრულების შემდეგ (პატრიარქის აღსაყდრება 1977 წლის 25 დეკემბერს მოხდა) გადადგება და, სავარაუდოდ, საყოველთაო სურვილს, ღირსეული გახდეს საქართველოს ეკლესიის საქმეთა მკვიდრად, სიცოცხლეშივე დასრულდეს...

მომავლად ნიკა გელაშვილმა

შაჰი ოთხშაბათი

გასული კვირა ძალიან მძიმე აღმოჩნდა როგორც საზოგადოებისთვის, ისე ხელისუფლებისთვის, განსაკუთრებული გამოწვევის წინაშე აღმოჩნდნენ სამართლებრივი უწყებები. ერთი მხრივ, ეს იყო დაახლოებით 20-სათიანი ანტიტერორისტული სპეცოპერაცია; მეორე მხრივ კი, ბათუმში, სასტუმრო „ლეო გრანდში“ გაჩენილი ძლიერი ხანძრის წინააღმდეგ ბრძოლა. მსხვერპლი დასრულდა როგორც პირველი, ისე მეორე შემთხვევა. 27 ნოემბერი ქვეყანაში გლოვის დღედ გამოცხადდა.

21 ნოემბერს, დაახლოებით 22:00 საათზე, სახელმწიფო უსაფრთხოების სამსახურის კონტრტერორისტულმა ცენტრმა თბილისში, ბერი გაბრიელ სალოსის სახელობის გამზირზე სპეცოპერაცია დაიწყო. ჩატარებული ღონისძიების შედეგად დაკავებულია დანაშაულებრივი ჯგუფის ერთი წევრი, ხოლო სამი ლიკვიდირებულია. სპეცოპერაციისას დაიღუპა სახელმწიფო უსაფრთხოების სამსახურის 1 თანამშრომელი, დაიჭრა — 2, დაიჭრა, აგრეთვე, შსს-ს განსაკუთრებულ დავალებათა დეპარტამენტის ორი თანამშრომელი. სპეცოპერაციის მიმდინარეობისას შემთხვევის ადგილზე იმყოფებოდა ახალდაინშული შს მინისტრი **გიორგი ბახანაძე**.

გაერცვლებული ინფორმაციის თანახმად, დანაშაულებრივი დაჯგუფების წევრები არ არიან საქართველოს მოქალაქეები და მათზე დაკვირვება საერთაშორისო ანტიტერორისტული თანამშრომლობის ფარგლებში ხორციელდებოდა. აღნიშნული ჯგუფის წევრების სრული იდენტიფიკაცია ჯერჯერობით არ მომხდარა, თუმცა თითქმის დადასტურებულია ინფორმაცია იმის შესახებ, რომ ლიკვიდირებულითაგან ერთ-ერთია „ისლამური სახელმწიფოს“ გამორჩეული ლიდერი, ლაფანყურის საქმის მონაწილე და თურქეთის აეროპორტში მოწყობილი ტერაქტის ორგანიზატორი **ანჰედ ჩატაივი**. ეს არც უარყოფს და არც დადასტურა სუსის უფროსმა **ვახტანგ ზომბლაშვილმა**.

„ცხედარი სასტიკად არის დაზიანებული, მაგრამ თავისი ყურისა და პროთეზის, ასევე იმ ინფორმაციის მიხედვით, რომლის მოპოვებაც შეუძლებელია, ის ნამდვილად ახმედია. როგორც გავარკვევით, ის საქართველოში ბათუმში, სასტუმრო „ლეო გრანდში“ გაჩენილი ძლიერი ხანძრის წინააღმდეგ ბრძოლის დროს დაიღუპა. მისი დასახელება არ არის, დაახლოებით ერთ თვეზე მეტია, აქ იმყოფებოდა რამდენიმე თანამებრტრმა თბილისში, ბერი გაბრიელ სალოსის სახელობის გამზირზე სპეცოპერაცია დაიწყო. ჩატარებული ღონისძიების შედეგად დაკავებულია დანაშაულებრივი ჯგუფის ერთი წევრი, ხოლო სამი ლიკვიდირებულია. სპეცოპერაციისას დაიღუპა სახელმწიფო უსაფრთხოების სამსახურის 1 თანამშრომელი, დაიჭრა — 2, დაიჭრა, აგრეთვე, შსს-ს განსაკუთრებულ დავალებათა დეპარტამენტის ორი თანამშრომელი. სპეცოპერაციის მიმდინარეობისას შემთხვევის ადგილზე იმყოფებოდა ახალდაინშული შს მინისტრი **გიორგი ბახანაძე**.“

მთავარი კითხვა, რომელიც ამ საქმეში ჩნდება, შემდეგია: როგორ შეძლეს ტერორისტული ორგანიზაცია „ისლამური სახელმწიფოს“ გავლენიანმა პირებმა საქართველოში შემოსვლა? არის თუ არა საქართველოს მოქალაქეები უსაფრთხოება ახლა მანინც დატყუი და ამ მძიმე ფაქტის შემდეგ თუ გამკაცრდა კონტროლი საზღვრებზე? იმედია, გამოძიება ყველა შეკითხვას მაქსიმალურად მოკლევადში გასცემს პასუხს და დადასტურებს ან უარყოფს ვერსიას იმის შესახებ, რომ „ისლამური სახელმწიფოს“ ლიკვიდირებული წევრები საქართველოში ტერორისტული აქტის განხორციელებას გეგმავდნენ. ერთ-ერთი ვერსიით, ისინი 25 ნოემბერს ტერორისტული აქტის მოწყობას რაგბი-სტრატეგის მონაწილად აპირებდნენ, მინიშნება კეთდებოდა საქართველოში დაგეგმილ სხვა მასშტაბურ ღონისძიებებზეც...

25 ნოემბერს ბათუმში, სასტუმრო „ლეო გრანდში“ ხანძარი გაჩნდა. შენობიდან 100-ზე მეტი ადამიანის ევაკუაცია მოხერხდა. **ხანძრის შედეგად საპატრიარქოს 10 და ირანის 1 მოძალაძე დაიღუპა**. როგორც სასტუმროში მყოფნი იხსენებენ, ძლიერი კვამლის შედეგად რამდენიმე წუთში ხილვადობა თითქმის შეუძლებელი გახდა. ხანძრის გამოწვევი მიზეზების დასადგენად მიმდინარეობს გამოძიება. საქმე სისხლის სამართლის კოდექსის 243-ე მუხლით აღიძრა. ეს მუხლი გულისხმობს უსაფრთხოების წესების უხეშ დარღვევას, რომელმაც ორი და მეტი ადამიანის სიცოცხლის მოსპობა და სხვა მძიმე შედეგები გამოიწვია.

როგორც გავარკვეა, **სტუმრის კვანძიანი სასტუმრო „ლეო გრანდში“** ივლისში, სახანძრო უსაფრთხოების ნორმების დარღვევის შემთხვევაში აღიძრა. **სტუმრის კვანძიანი სასტუმრო „ლეო გრანდში“** 177-ე მუხლით დაჯარიმდა. **თუ გამოძიებით დადგინდება, რომ სახანძრო ნორმების დარღვევის შემთხვევაში იყო, პასუხისმგებლობა ამ ოპიენტის ხელმძღვანელ პირებს დაეკისრება.** ბათუმში ტრაგედიის ადგილზე იმყოფებოდა შს მინისტრი გიორგი ბახანაძე, რომელმაც მედიის წარმომადგენლები უშუალოდ და კომუნიკაციურობით მოხიბლა. პრემიერმა და შს მინისტრმა დამნაშავეების უმკაცრესად დასჯის შესახებ განაცხადეს. იმედია, გამოძიება აქაც დროულად გასცემს პასუხს კითხვებზე და 11 ადამიანის დაღუპვის გამო დამნაშავეს პასუხისმგებლობის საკითხი დადგება.

შეგახსენებთ: ხუთვარსკვლავიანი სასტუმრო „ლეო გრანდი“ ერთ-ერთ ფეშენებელურ სასტუმროდ თივლებოდა ბათუმში. ის 2015 წლის ზაფხულში გაიხსნა. სასტუმროში 35 მილიონი დოლარის ინვესტიცია ჩაიდო და 300 ადამიანი დასაქმდა. „ლეო გრანდში“ 182 ნომერი, საპრეზიდენტო აპარტამენტები, საკონფერენციო დარბაზები, რესტორანი, კლუბი და სპაცენტრია.

რატი ბერიძე

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

პატრიარქის ტახტისთვის ბრძოლა გადაწყვეტ ფაზაში შედის და მაღალი იერარქიის სასულიერო პირების აზრ-ში ვიზიტის მიზანით, სავარაუდოდ, სწორედ ის უნდა იყოს, რომ „ყველაზე ძლიერ სტრატეგიულ პარტნიორთან“ „გაიანსონი“ ეკლესიის მომავალი საჭიროებების ვინაობა.

საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის მიერ მოსაყდრის დასახელებიდან მეორე დღესვე ვაშინგტონში მაღალი იერარქიის სასულიერო პირების ვიზიტი დაიწყო. ვინაიდან ვიზიტი „გაცნობითი ხასიათისაა“, შეგვიძლია ვივარაუდოთ, რომ 12 მაღალი იერარქიის მღვდელმსახურის (საქართველოდან 11 სასულიერო პირი გაემგზავრა, ადგილზე მათ ჩრდილოეთ ამერიკის ეპისკოპოსი საბა შუუერთდა, სიმბოლურია რიცხვი 12) აშშ-ში ვიზიტი შემთხვევითი არ უნდა იყოს, რადგან უწმინდესის ისტორიული გადაწყვეტილება, სიცოცხლეშივე დაესახელებინა მოსაყდრე, ყველასთვის დიდი მოულოდნელობა აღმოჩნდა. არც იმის გამორიცხვა შეიძლება, რომ სწორედ ამ ვიზიტის დაწყებას დაასწრო პატრიარქმა მოსაყდრის ვინაობის გაცხადება.

აშშ-დან დაბრუნების შემდეგ სასულიერო პირები, ალბათ, მეტ სიხარულს შეიტანენ საკითხში: რა იყო „ამერიკული ვიზაჟის“ მიზანი, რატომ დაემთხვა მათი ვიზიტი მოსაყდრის დასახელებას და რა შესძინა საქართველოს მართლმადიდებელ ეკლესიასა და სასულიერო მოსახლეობას? სანამ ამ კითხვებზე გვიპასუხებენ, ვიზიტის პირველ დღეს დელეგაციის წევრებმა ღირსშესანიშნაობები მოინახულეს, ენფივენ კაპიტოლიუმსა და ლინკოლნის მემორიალს, შეხვედრები გამართეს კონგრესსა და საქართველოს საელჩოში. ქართველი მღვდელმთავრების აშშ-ში ვიზიტი 24 ნოემბერს დაიწყო და 29 ნოემბერს დასრულდება. პროექტი, როგორც ცნობილია, განვითარებისა და დემოკრატიის ცენტრის საქართველოში დიდი ბრიტანეთის საელჩოს ფინანსური მხარდაჭერით ახორციელდება. შემსწავლელი ვიზიტისა და საერთაშორისო ინტერგრაციის კონფერენციის მხარდაჭერები არიან NED-ი (ნაციონალური ფონდი დემოკრატიისთვის), აშშ-ში საქართველოს საელჩო, საქართველოში აშშ-ის საელჩო, ევროპულ და ევროატლანტიკურ სტრუქტურებში ინტეგრაციის საკითხებში სახელმწიფო მინისტრის აპარატი და ნატოსა და ევროკავშირის შესახებ საინფორმაციო ცენტრი.

მიტროპოლიტი საბა. იქ მათ დახვდათ ჩრდილოეთ ამერიკის ეპისკოპოსი საბა, რომელიც ასევე მიიღებს ამ ვიზიტში მონაწილეობას. მათთან ერთად არიან სხვადასხვა რელიგიური ლიდერები: მუსლიმანთა თემის ხელმძღვანელი, ებრაული თემის ხელმძღვანელი, კათოლიკე მღვდელმთავარი, ასევე სომეხთა ეკლესიის წარმომადგენელი. ვიზიტი გაცნობითი ხასიათისაა. შეხვედრები იქნება თეთრ სახლში, კონგრესში, შეხვედრებიან მაღალი რანგის პოლიტიკოსებს და გაცნობიან, რა პროექტებს ახორციელებს ნატო წევრ ქვეყნებში და როგორ შეიძლება კიდევ უფრო მეტად განვითარდეს და განმტკიცდეს ურთიერთობა აშშ-სა და საქართველოს შორის.

რა როლი ეკისრება ამ შემთხვევაში საპატრიარქოს? უფრო გასაგებად რომ ახსნათ: რა მიზანს ემსახურება ეს ვიზიტი?

ეს პროექტი ახლა არ დაწყებულია, იმავე შემდგენლობით არა, მაგრამ ეკლესიიდან დელეგაციები სტუმრობდნენ ბრიუსელს, აგრეთვე, ნატოს შტაბ-ბინას და ევროკავშირშიც გაიმართა მსგავსი შეხვედრები. კიდევ ერთხელ ვიმეორებ: ეს არის გაცნობითი ხასიათის. ისინი წარმოადგენენ თავიანთ პროექტებს — რა ხდება მათ წევრ ქვეყნებში, როგორ თანამშრომლობენ. მოგეხსენებათ, საქართველოში მორწმუნე ხალხია და ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს მათთვის ეკლესიის აზრს, ამიტომ ისინი ცდილობენ, ეკლესია არ იყოს საინფორმაციო ვაკუუმში, ჰქონდეთ სწორი წარმოდგენა და ზუსტად იცოდნენ, რას ნიშნავს ერთი ან მეორე ორგანიზაცია. რაც შეეხება ამერიკაში ვიზიტს, ამერიკაში ნატოს კომისრებთან იქნება შეხვედრა, ასევე — მთავრობის წარმომადგენლებთან, რომლებიც ამ ურთიერთობის შესახებ მეტ ინფორმაციას მისცემენ მათ.

სანამ საპატრიარქოს მართლმადიდებელი ეკლესიის „12 მოციქული“ თეოლოგიის სკოლის დირექტორი სერგი ბაგრატიანი სერგის სტრატეგიული პარტნიორობისთვის მაღლობას სწირავს, თვალსა და ხელს შუა ტრანსფორმირებული გოგონის ეპარქიის ეპისკოპოსის, მიუზა ნიკაპოსის ბაგრატიანის რამდენიმე ფრაგმენტს გაზიარებთ:

„მაგზვარების ერი რა ერია?! გარბიან ახლა... იმან რა უნდა დამარიგოს, ათასში ერთხელ რომ ჩამოდის? უდიდესი კულტურის ერი ვართ და სირცხვილია რაა, ისეთ ადამიანებს ვარიგებინებთ თავს, მართლა სირცხვილია“.

«12 მოციქული» 30 ვერსხლად რიგში

უფლის ნებას აბერიკული ვოიაჟებით, ბარე კალაბთან საქმის ჩაწყობითა და ფსევდოპატრიოტიზმით ვერსხლად რიგში

* „ერთი უცხოური ორგანიზაცია ატარებდა კვლევებს და ერთ-ერთი ასეთი კვლევა რამდენიმე დღის წინათ გამოაქვეყნა. ამ კვლევაში იყო კითხვები უშუალოდ სამღვდელთაზე. 17-ში რომ სამღვდელთა იყო გამოხატული, ეს თქვენი სირცხვილია, სამღვდელთა სირცხვილია კი არა! მარტო სამღვდელთა ნახეთ?! 100 ათასი კაცი იყო ქუჩაში გამოხატული. ეს ერის შეურაცხყოფა! მოსახლეობა“.

კლავდიუსი, რა თქმა უნდა, პირველ რიგში, საღვთო სწავლებით. ჩვენ კონსტიტუციას ასევე ვაფასებთ, იმიტომ, რომ, რაც არის იმის არის კონსტიტუცია, ჩვენთვის კონსტიტუცია არის ბიბლია“.

რადგან მეუფე იაკობი გარედან ჩარევის პროცესებზე საუბრობს, ალბათ, საჭიროა იმის ხაზგასმაც, რომ ეს ვიზიტი აშშ-ში, სავარაუდოდ, სწორედ ეკლესიაში გარედან ჩარევის ნათელი მაგალითია. შესაძლებელია იაკობმა თეთრი სახლის დერეფნებში გააკეთა, არავის გააკვირვებდა.

და, რადგან მეუფე იაკობმა რამდენიმე დღეში ასეთი ტრანსფორმაცია განიცადა, ბუნებრივად ისმის კითხვა: როდის იყო მეუფე გულწრფელი — რამდენად 17 მაისს ლგბტ თემის წინააღმდეგ მიმართულ აქციებში მონაწილეობა და მართლმადიდებლობისა და ზემოქმედების ინცინივაციის თაობაზე, თეთრი სახლიდან და მოქმედებისა, რომ თურქული კონსტიტუციის პატივს სცემს, რამდენად ცნობდა და არ აღიარებდა კონსტიტუციას?!

როგორც ჩანს, პატრიარქის ტახტისთვის ბრძოლა გადაწყვეტ ფაზაში შედის და მაღალი იერარქიის სასულიერო პირების აზრ-ში ვიზიტის მიზანით, სავარაუდოდ, სწორედ ის უნდა იყოს, რომ „ყველაზე ძლიერ სტრატეგიულ პარტნიორთან“ „გაიანსონი“ ეკლესიის მომავალი საჭიროებების ვინაობა. თუმცა ყველაზე ძლიერ სტრატეგიულ პარტნიორთან ვიზიტად ჩასულებს რუსეთის სობორნის გახსენება არ აწყენდათ: „რაცა ღმერთსა არა სწავდეს, არა საქმე არ იქმნებოს...“. ასე რომ, არ დიან ქვეყნის 30 ვერსხლად გაყიდვა, რადგან უფლის ნებას აბერიკული ვოიაჟებით, ბარე კალაბთან საქმის ჩაწყობითა და ფსევდოპატრიოტიზმით ვერსხლად რიგში

საქართველოში, როგორც ჩანს, ის უკანასკნელი ბასტიონი უნდა იყოს, რომელიც უნდა იქნას დატოვებული იყო. და ეს რეიტინგი უნდა იყოს უნდა იყოს ჩვენს «ქათმის სურვილებს»... ნათქვამია, სიხე შეგინდნენ ტყუილი... ის სიხესიმაგრე, რომელსაც დადაქვანდა კვირა, შეგინდნენ გატყუილი არის და გავანის მიერ 30 ვერსხლად დასურდავებულს...

ბაში გამოკითხვა რომ ჩატარდეს, სომ იცით, რომ ერთ პროცენტსაც ვერ აიღებთ. თუ ჩვენ შეგვიძლია, თქვენ, დამნაშავეები, შეგიბრალოთ და არა მხოლოდ ჩვენ გვერდით ცხოვრების, არამედ ხელისუფლებაში ყოფნის საშუალება მოგცეთ, ასე რატომღა ურევთ?! ბედმა გაგიღიძობა, რომ მართლმადიდებლები შემწყნარებლები ვართ, სხვა ერს ამას ვერ გაუბედავდით!”

„თორმეტი მოციქული“ ძალიან ბევრს ნიშნავდა ბრძოლის ეგვიდით სამშობლოში ფერადი დროების ფრიალით მაინც არ დაგვიბრუნდნენ... * „ჩემი აზრია და, ალბათ, საპატრიარქოს მოსახლეობის უმეტესობა ასე ფიქრობს, რომ ერთადერთი შიშვენიერია იმპერია და მიტოვებულია ჩვენი ტერიტორიების ოკუპაცია არ მოსწონს, არის შიშვენიერია სტრატეგიული პარტნიორი. ამიტომ მასთან ურთიერთობა ჩვენთვის ძალიან მნიშვნელოვანია. ასევე მნიშვნელოვანია, გვანახონ ჩვენ, გაგვიცნონ, თორემ ჩვენთვის ათასი ჟორი თუ მართალი იმპერიაა და მიტოვებულია ჩვენი ტერიტორიები“.

ლოა, ვილაცას გაუჩინდეს განცდა, რომ მეუფე იაკობზე ჩასაფრებულის პოზიციიდან ესაუბრობთ, მაგრამ მის საფუარადლეოდ განემარტავთ: გოგონის ეპარქიის ეპისკოპოსის სახეცვლილებაც თვალშისაცემი და დასაბამოვია, თორემ ე.წ. ლიბერალურ ფრთად ნოდებულის სასულიერო პირებისგან, რომლებთანაც თვითონ მეუფე იაკობიც კონფრონტაციაში იყო, მსგავსი განცხადებები, როგ-

ნიკა ბელაშვილი

P.S. სანამ საქართველოს საპატრიარქოს დელეგაცია სტრატეგიულ პარტნიორებთან შეხვედრებს მართავდა, აშშ-ში ქართველი ბიჭი გათხოვდა. „ლგბტ საქართველოს“ თანადამფუძნებელი დავით (მინილ) შუბლაძე და მისი პარტნიორი ტრადიციული ქართულ სამოსში, ჩოხებში, იყვნენ გამოწყობილი. ცერემონიის ამსახველი ფოტო და ვიდეო სოციალურ ქსელში გავრცელდა. რადგან ქართველი მღვდელმთავრები ამერიკაში იმყოფებიან და რადგან, როგორც თვითონ ამბობენ, პატივს სცემენ კონსტიტუციას, ამერიკაში გეიქორწინება ხომ კონსტიტუციით მინიჭებული უფლებაა, ჰოდა, რაღა უშლით ხელს, აკურთხოვთ ბარემ პირველი ქართული გეიქორწინება და „მრავალფეროვანი“ დაავადებულნი... P.P.S. სოციალურ ქსელებში საპატრიარქოდან აშშ-ში დელეგაციის ვიზიტს აღტაცებით ხვდებიან ლგბტ თემის უფლებადამცველები და სიხარულით წერენ, 17 მაისს დიდი „გულაობა“ იქნებაო... ეს, ალბათ, უკვე გასაკვირიც აღარაა. საქართველოში, როგორც ჩანს, ის უკანასკნელი ბასტიონიც შეირყა, რომელიც წინააღმდეგობას უწევდა გამოკითხვით, ყველაზე მაღალრეიტინგული ინსტიტუტი იყო. და ეს რეიტინგი ყელში ფხასავით ეჩხირებოდათ ჩვენს „ქეთილისმსურველებს“... ნათქვამია, ციხე შეგინდნენ ტყუილი... ის ციხესიმაგრე, რომელსაც დედაეკლესია ჰქვია, შეგინდნენ გატყუილი არის და მავანის მიერ 30 ვერსხლად დასურდავებულს.

რა უნდა „შეისწავლონ“ ქართველმა უმაღლესმა სასულიერო პირებმა ვაშინგტონში? ამ ინტერვიუში კონფერენციაში, კერძოდ, რომელი ძველებიდან რომელი რელიგიების წარმომადგენლები მონაწილეობენ და რა მიზანი აქვს ამ კონფერენციას?

ბაკურ სვანიძის სააპოლოგო შვილი

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ქართველი მღვდელმთავრების ნაწილი აპირებს «პატრონება» ინსტიტუტის ჩასაბრუნებად დაიბარეს?

უკვე ვისაც არ ეზარება, ყველა ხსვირს ყოფს საქართველოს საპატრიარქოს საქმეებში და, როგორც ჩანს, თვით აპირებს ელჩი «ულაგებს სიტუაციას» ქართველ მღვდელმთავრებს

საქართველოში, აბსურდის თეატრი კი არაა, აბსურდი, ფაქტობრივად, უკვე პირდაპირ ეთერში გრძელდება. საქმე იქით მიდის, რომ ე.წ. ლიბერალისტებისგან ვიზის მიუღებლად, არათუ სახალხო დამცველს, არამედ, ალბათ, შეყვარებულს, საქმროს თუ საცოლესაც ვეღარ აირჩევს ადამიანი.

სანამ გულისსწორს შეარჩევთ, კარგად უნდა დაფიქრდეთ: შეესაბამება თუ არა იგი ევროკავშირისა და ნატოს სტანდარტებს და თქვენი ქორნილი ხელს შეუწყობს თუ არა ჩვენი ქვეყნის ინტეგრირებას ჩრდილოატლანტიკურ სივრცეში. თუ ეს ყოველივე არ გაითვალისწინეთ და ისე დაიწყეთ ურთიერთობა თქვენს რჩეულთან, მაშინ ნუ გაგიკვირდებათ, რომ თქვენს სასიყვარულო კავშირებს „რუსული რბილი ძალის ზეგავლენა“ და „რუსული პროპაგანდა“ უწოდონ ლიბერალისტულმა წრეებმა. თუმცა მსოფლიო „ლიბერალისტურ“ ვილა დაიქაბს, როცა ამ სრული რეპრეზენტისა და ტვინიტ ავადმყოფობის გავლენა უკვე აშკარაა არა მხოლოდ სტრატეგიულად, კარიერის ანდროსის მოსურნე დამწყებ ჩინოსნებზე, საპატრიარქოს მთავრობასა და პარლამენტზე, არამედ თვით საქართველოს საპატრიარქოს შიგნით.

ამ სტატიაში ჩემი აზრების ფრქვევას ამ საკითხებზე, ძალიან ცდებით. მე მხოლოდ ერთ კითხვას დავსვამ: **ყველაფერი-ყველაფერი, მარტო რა ლიბერალისტებისა და მათი გუგუზების ერთი ადგილის საძებრა, საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი ვის დასახელებს თანამოსაყდრედ ან აქვს თუ არა მას ამის უფლება, ან წინდა სინოდი დაუშვებს თუ არა ასეთ პრეტენზიებს და დაამტკიცებს თუ არა იგივე სინოდი მთავარი და, როცა ამ სრული რეპრეზენტისა და ტვინიტ ავადმყოფობის გავლენა უკვე აშკარაა არა მხოლოდ სტრატეგიულად, კარიერის ანდროსის მოსურნე დამწყებ ჩინოსნებზე, საპატრიარქოს მთავრობასა და პარლამენტზე, არამედ თვით საქართველოს საპატრიარქოს შიგნით.**

ნურს, სისხლის სამართლის დანაშაულს არ ჩაიდინს, მის კომპეტენციაში შეჭრისა და მისი გადაწყვეტილებების კრიტიკის უფლება არაა აქვს. მით უფრო, რატომ ადარდება პატრიარქის გადაწყვეტილებები ლიბერალისტებს, რომლებიც თავს მართლებენ, რომ საპატრიარქოს კათოლიკოს-პატრიარქი საერთო სახელსო რეპრეზენტად აპირებენ? თუკი უფროსი მართლმადიდებელი ეკლესია არის რუსეთის კანონით მკაცრად განსაზღვრულ „საზღვრებში“ მოქმედი ინსტიტუტი, ხოლო საქართველოს საპატრიარქო არის მკაცრად იერარქიული ორგანო, სადაც პატრიარქი ერთიან საპატრიარქოსა და პირდაპირ პატრიარქის გადაწყვეტილებებში, თუ იგი ვინმეს ფიზიკურად არ აზიანებს. ანუ, თუ პატრიარქი რაიმე არაადამიანურს, სისხლის სამართლის დანაშაულს არ ჩაიდინს, მის კომპეტენციაში შეჭრისა და მისი გადაწყვეტილებების კრიტიკის უფლება არაა აქვს. მით უფრო, რატომ ადარდება პატრიარქის გადაწყვეტილებები ლიბერალისტებს, რომლებიც თავს მართლებენ, რომ საპატრიარქოს კათოლიკოს-პატრიარქი საერთო სახელსო რეპრეზენტად აპირებენ?

აბა, ხომ ხედავთ, სასულიერო და საეკლესიო აზრების კონფერენციაში, ჩახედავთ და ახლოს მყოფი ორგანიზაციები აზრისდასახელებს თუ არა ქართველი მღვდელმთავრების ნაწილის ვიზიტს აშშ-ში!

ამას ისიც დავამატო, რომ ამ „პროექტს“, როგორც მას ოფიციალური წყაროები მოიხსენიებენ, რეალურად ეწოდება „საერთაშორისო ინტერრელიგიური კონფერენცია“, ხოლო 12 ქართველი ეპისკოპოსის ამერიკაში სტუმრობას „შემსწავლელი ვიზიტი“.

რა უნდა „შეისწავლონ“ ქართველმა უმაღლესმა სასულიერო პირებმა ვაშინგტონში? ამ ინტერვიუში კონფერენციაში, კერძოდ, რომელი ძველებიდან რომელი რელიგიების წარმომადგენლები მონაწილეობენ და რა მიზანი აქვს ამ კონფერენციას, ოფიციალური წყაროები აზრისდასახელებს თუ არა ქართველი მღვდელმთავრების ნაწილის ვიზიტს აშშ-ში.

ე.წ. გონივრული ეჭვი კი სწორედ იმას გვეკარნახობს, რომ პატრიარქის მიერ მამა შიოს დასახელებით შემოფოთებული „მეგობრებმა“ სასწრაფოდ დაიბარეს სინოდის ნაწილი იქ, სადაც მათ, სავარაუდოდ, სერიოზულ „ინსტიტუტებს“ ჩაუტარებენ...

ამასობაში კვლავ აქტიური ხდება „რუსული პროპაგანდის“ წინააღმდეგ ბრძოლის წარმოების სისთვის ამერიკის მიერ გამოყოფილი მილიონების თემა. ქართველი „ვერსიტეტისტიკოსები“ შიოსთან არ უშვებენ, რომ ამერიკელი პატრონები არ შეაფუცხუნონ — არიქს! მოგვცით ბევრი მილიონი, თორემ ნალექა „რუსულმა პროპაგანდამ“ საქართველო და ებ არის. ბასულ კვირავიც გავცემოდ ტელევიზიების ინფორმაცია, რომ აშშ-მა „რუსული პროპაგანდის ტილდის შესაჩერებლად“ კიდევ რამდენიმე მილიონი გამოყოფს.

კი მაგრამ, რატომ ვერ ჩერდება ეს „რუსული პროპაგანდის ტილა“ ვერც საქართველოში და უკვე ვერც მსოფლიოში? განა რა ხდება ისეთი, რომ მრავალი მილიონი და ყველაზე გამოცდილი „ინტელექტუალებიც“ კი ამ „რუსულ რბილ ძალას“ ვერაფრით მოერივნენ? რა გახდა ასეთი ეს, ბოდიში და, „ტრანიალი“ რუსული პროპაგანდა?!

საქმე ის არის, რომ სინამდვილეში, ამერიკული მილიონები, არა რუსული პროპაგანდის წინააღმდეგ, არამედ, უბრალოდ, რეალურად არსებული ფაქტებისა და მოვლენების წინააღმდეგ საბრძოლველად იხარჯება, ხოლო „ამერიკის მხარის მხარდობა“ ე.წ. ინტელექტუალები სინამდვილეში არიან უნიჭო დამაგობები, რომლებიც ცდილობენ, ხალხს რეალურად რუსულ პროპაგანდად დაუსახტონ.

თითქოსდა, სინამდვილეში კი არ ხდება ის, რომ ამერიკის სულ ფეხებზე უკიდობა საქართველოსნაირი პატარა ქვეყნები და მათ გამოყენებას ცდილობს რუსეთთან სავაჭროდ, არამედ ეს, უბრალოდ, რუსული პროპაგანდა ცდილობს, შეგვაზიზლოს „ჩვენი დიდი მეგობარი“ — ამერიკის შეერთებული შტატები. რეალურად თურქეთის ანტიქართულ ინტერესებზე კი არ გადის ამერიკის მოქმედებები კავკასიაში, არამედ მხოლოდ „რუსული პროპაგანდა“ ცდილობს ამას ასე წარმოჩენას და ა.შ.

ასეთი სისულელეებით ქართველი ხალხი უკვე ორი თუ სამი ათეული წელი კვებულა და ახლა დადგა დრო, როცა ყველა თაობა, მათ შორის, გველზე უმცროსიც კი, ხედავს, რომ რაღაც მთლად ისე ვერ არის და, რაც უნდა „რუსული რბილი ძალის გავლენაში“ დასდობრალო, ლოგიკასა და აზროვნებას მაინც თავისი გააქვს უკვე საბოლოოდ აზრზე მოსული ხალხის ტვინში.

თუ არადა, თუნდაც მეუფე შიოს წინააღმდეგ „ბრალდებად“ წამოყენებული „მან რუსეთში მილო სასულიერო განათლება!“ რა შტერიზმია?! რუსეთი რომ მართლმადიდებლობის ერთ-ერთი ნამყვანი კერაა მსოფლიოში, განა არ ვიცით?! აბა, სხვაგვარად უნდა მივლო ბრალდებად „რუსული პროპაგანდა“ და ბრძოლის წარმოების სისთვის ამერიკის მიერ გამოყოფილი მილიონების თემა. ქართველი „ვერსიტეტისტიკოსები“ შიოსთან არ უშვებენ, რომ ამერიკელი პატრონები არ შეაფუცხუნონ — არიქს! მოგვცით ბევრი მილიონი, თორემ ნალექა „რუსულმა პროპაგანდამ“ საქართველო და ებ არის. ბასულ კვირავიც გავცემოდ ტელევიზიების ინფორმაცია, რომ აშშ-მა „რუსული პროპაგანდის ტილდის შესაჩერებლად“ კიდევ რამდენიმე მილიონი გამოყოფს.

აი, მათ ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტად დონალდ ტრამპიც კი ვლადიმერ პუტინს „დასამევივნის“, იქამდეც გადასწვდა მათი ავადმყოფური აზროვნება...

დასასრულ, უახლესი ფაქტი ქართველი საზოგადოების არცთუ პატარა ნაწილის მართლაც ავადმყოფური აზროვნების დასადასტურებლად: „რატომ ბაიბარაზა საბავშვო ევროპიზაცია არა ბრიტანულ ყიფშიქმა არამედ ჩვენს ბავშვებზე? ქართველი ხალხი რა უნდა ახელოს, თან რაც შეიძლება მალე.

ახლა, როცა ყველა საუბრობს, რომ რუსეთთან მოლაპარაკება აუცილებელია, რომ შეასრულებიან, ვინაშით ჯერ უვიზო მიმოსვლაზე, შემდეგ — ტერიტორიაზე, ამერიკა „ჯაველინს“ გვტანის. სწორედ რომ გვტანის, რადგან არც ხელისუფლებას და არც კონკრეტულად თავდაცვის სამინისტროს აღნიშნული რაკეტების შექმნა გეგმი არ ჰქონდა, წინააღმდეგ შემთხვევაში, პარლამენტი განსახილველად შეტანილ 2018 წლის ბიუჯეტში ამ უწყებას 70 მილიონს არ ჩამოაჭრიდნენ. ახლა კი სასწრაფოდ მოსაქვნიან 200 მილიონი იმისთვის, რომ ამერიკის შეთანხმება არ უარყოფთ და „სტრატეგიული პარტნიორი“ არ გავაზრახოთ.

საქართველოს მთავრობამ პარლამენტში განსახილველად შეიტანა 2018 წლის ბიუჯეტი და, ახალი ბიუჯეტის მიხედვით, რამდენიმე სამინისტროს დაფინანსება შეუმცირდება. სეკვესტრირებულთა შორის მოხვდა თავდაცვის სამინისტროც, რომელსაც თითქმის 70 მილიონი ლარი ჩამოაჭრეს. შედეგად, სამინისტროში მომუშავე ადამიანებს ხელფასები უკვე დააკლეს, ანუ ის კი არ უთხრეს, ახალი წლიდან დაგაკლდებათ, უკვე შეუმცირეს და, რაც მთავარია, ეს მხოლოდ ქვედა ეშელონს შეეხო, ზედა ეშელონმა კი არაფერი დაიკლო. ამის შესახებ თავდაცვის სამინისტროში თანამშრომლები დაუფარავად საუბრობენ და უკმაყოფილებას გამოხატავენ, მაგრამ ხელმძღვანელობის პასუხი „ვისაც არ უნდა, წავიდეს“ მათ უკმაყოფილებას ანიჭებდა.

ბიუჯეტის შემცირების ფონზე, თავდაცვის სამინისტროს, წესით, სხვა ხარჯებიც უნდა შემცირებინა, მაგრამ ყველაფერს მოულოდნელად გაიკეცა, რომ ამერიკის შეერთებული შტატებისგან 75 მილიონი დოლარის, ანუ დაახლოებით 20 მილიონი ლარის „ჯაველინს“ ყიდულობს. „ჯაველინი“ ტანკსაწინააღმდეგო სარაკეტო დანადგარია, რომელიც დღეს მსოფლიოში ყველაზე თანამედროვე ითვისება. მეტიც, სამხედრო ექსპერტები აღიარებენ, რომ „ჯაველინის“ მოხვედრის შემთხვევაში, არც ერთ ჯაველინტექნიკას გადარჩენის შანსი არ აქვს. პოდა, აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტმა საქართველოსთვის 400 „ჯაველინისა“ და ამ სარაკეტო კომპლექსის 70 გამშვები აგრეგატის მიყიდვის თაობაზე თანხმობა განაცხადა. ამას გარდა, ისიც გვითხრეს, რომ 400 საბრძოლო რაკეტის გარდა, მოგვყიდონ საზღვარი რაკეტებისა, რომლებზეც ქართველი ჯარისკაცები ისწავლიან, როგორ გამოიყენონ საბრძოლო „ჯაველინები“.

ამ შემთხვევაში აშკარად არ გამოვადგება საყოველთაოდ ცნობილი ფრაზა: „გსურს მშვიდობა, ეშხადე ომისთვის“. ქართულ მხარეს კი უხარია, ეს გარიგება რომ შედგა, მაგრამ... მოდი, ვერ ის გავიგოთ, რას ამბობს აღნიშნულ გარიგებაზე თავდაცვისა და უშიშროების საპარლამენტო კომიტეტის თავმჯდომარე ირაკლი სესიაშვილი: „ის, რაც დღეს ყველამ გავიგონეთ, არის აღიარება ორ ქვეყნას შორის პარტნიორობის, მოკავშირეობის. ამ სიტყვას ვიყენებ მას შემდეგ, რაც აშშ-ის ვიცეპრეზიდენტმა რამდენჯერმე ასხვინა ის საქართველოში ვიზიტის დროს. ეს არის მართლაც ახალი სიტყვა საქართველოს თავდაცვის სფეროში. „ჯაველინი“ არის თანამედროვე, ერთ-ერთი ყველაზე ეფექტიანი ტანკსაწინააღმდეგო საშუალება, რომელიც ჩვენს ჯარს ძალიან სჭირდება და, რაც მთავარია, ეს არის ჩვენი თავდაცვისუნარიანობის ერთ-ერთი მთავარი კომპონენტი. ჩვენ ყოველთვის ვსაუბრობდით, რომ შავრისაწინააღმდეგო და ტანკსაწინააღმდეგო სისტემები არის ხერხემალი ჩვენი თავდაცვის სფეროში“. მინდა, შემთხვევით ვისარგებლო და, პირველ რიგში, მივესალმო აშშ-სა და საქართველოს შორის მჭიდრო თანამშრომლობას. კიდევ ერთხელ დაეუბ-

რუნდები იმ სიტყვებს, რომლებიც საქართველოში ვიზიტის დროს ვიცეპრეზიდენტმა თქვა — მან საქართველოს მოკავშირე უწოდა, რაც გულს ხმოვს არა მხოლოდ პარტნიორობას თავდაცვისა და უსაფრთხოების სფეროში, არამედ ჩვენი ქვეყნის, როგორც მისი თანასწორის, სანდოს, აღიარებას ნიშნავს, რაც, საერთო ჯამში, აისახება სხვა ქვეყნებთან ურთიერთობაშიც. როდესაც აშშ გადიაჩნება ძალიან ცივილურ მოთამაშედ და გენდობა, ეს ბევრ სფეროზე არაპირდაპირ ზეგავლენას მოახდენს...“

ეს იმას ნიშნავს, რომ, როგორც საკანონმდებლო, ისე აღმასრულებელი ხელისუფლება თანხმდება: საქართველომ სწორი ნაბიჯი გადადგა და თავდაცვისუნარიანობის გასაძლიერებლად 75 მილიონი დოლარი გაისროლა. ამ გარიგებამ დიდი გაუგებრობა გამოიწვია ჩვენს კიდევ ერთ მეგობარ ქვეყანა უკრაინაში. საქმე ის არის, რომ უკრაინა თავდაცვითი სფეროშიც ამერიკის „ჯაველინებს“ და ფულსაც იხდოდა, მაგრამ, როგორც ჩანს, უკრაინელების ფულს სუნი აქვს და ამერიკელებმა პატრი პოროშენკოს კატეგორიული უარი უთხრეს. ეს იმის მიუხედავად, რომ პოროშენკო თავის დროზე სწორედ „ჯაველინების“ გამო ჩავიდა ამერიკაში, არაფერი გამოუვიდა. და ყველასთვის მოულოდნელად, შტატებმა „ჯაველინები“ ჩვენ მოგვყიდეს. ახლა იმის თქმა, რომ ამერიკაში ლევან იზორიას ვიზიტმა გადაწყვიტა ეს საკითხი, უბრალოდ, სისულელაა. არ არის იზორია ის ფიგურა, ეს საკითხი ერთი ვიზიტით გადაწყვიტა...

2008 წლის ომის დროს საქართველოში ამერიკული ტანკერი რომ შემოვიდა, ყველას ეგონა, „სტრატეგიული მოკავშირე“ იარაღს შემოიტანდა, მაგრამ ამერიკამ მაშინ ჩვენთვის მხოლოდ პამპერსი და წყალი გაიმეტა. საფარული და, წყალი გულწასულა მოსაბრუნებლად, პამპერსი — შემინებული სფეროს, მაგრამ, თუ ვინმე იყო იმხანად შემინებული და მოსაბრუნებელი, მხოლოდ ამერიკა, რადგან ჯერ ალტკინებული, მერე კი ჩასვრილი სააკაშვილი გაიძახოდა: ძია სემ, მიშველე, ხომ დამპირდიო. და ახლა, როცა ყველა საუბრობს იმაზე, რომ რუსეთთან მოლაპარაკება აუცილებელია, რომ შეასრულებიან, ვინ-

გაუყიდი გაგულს, ვიყიდი «ჯაველინს»...

ვაუინებთონი მოსკოვთან უკანასკნელ ქართველად იბრძოლებს

ღეკთა არ ქნას და, ომი რომ დაიწყო, ასაკოვნებიანი სიუსხით რომ ვისროლოთ, 400 «ჯაველინი» ავღანიზე ტანკია და, ვისაც ვპონია, რომ ჩუსებს მხოლოდ 400 ტანკი ყვას... რეალურად, ვერაზინ აზგოზს, რისთვის გვჭირდება სარაკეტო დანადგარები და მხოლოდ იმას გაიძახიან, ამით ჩვენი თავდაცვისუნარიანობა გაიზრდება. არადა, მგაბლითადა, ნელს, შარხან, შარხანინ და შარხანინინს არ გვქონდა «ჯაველინები», მგაბამ არავის უთქვამს: სარაკეტო დანადგარები რომ არ გვაქვს, დაუხველები ვართო

აუბროთ ჯერ უვიზო მიმოსვლაზე, შემდეგ — ტერიტორიაზე, ამერიკა „ჯაველინს“ გვტანის, სწორედ გვტანის, რადგან არც ხელისუფლებას და არც კონკრეტულად თავდაცვის სამინისტროს აღნიშნული რაკეტების შექმნა გეგმაში არ ჰქონდა, წინააღმდეგ შემთხვევაში, პარლამენტი განსახილველად შეტანილ 2018 წლის ბიუჯეტში ამ უწყებას 70 მილიონს არ ჩამოაჭრიდნენ. ახლა კი სასწრაფოდ მოსაქვნიან 200 მილიონი იმისთვის, რომ ამერიკის შეთანხმება არ უარყოფთ და „სტრატეგიული პარტნიორი“ არ გავაზრახოთ. ისიც კი თქვა, რუსების საქართველოში ვეღარ შემოვლენ, რადგან ეცოდინებათ, რომ „ჯაველინები“ გვაქვსო. ცოტა არ იყოს, აბსურდული ჩანს ეს ყველაფერი, რადგან, ღმერთმა არ ქნას და, ომი რომ

დაიწყო, ასაკოვნებიანი სიუსხით რომ ვისროლოთ, 400 „ჯაველინი“ ავღანიზე ტანკია და, ვისაც ვპონია, რომ რუსებს მხოლოდ 400 ტანკი ყვას... რეალურად, ვერაზინ აზგოზს, რისთვის გვჭირდება სარაკეტო დანადგარები და მხოლოდ იმას გაიძახიან, ამით ჩვენი თავდაცვისუნარიანობა გაიზრდება. არადა, მგაბლითადა, ნელს, შარხან, შარხანინ და შარხანინინს არ გვქონდა „ჯაველინები“, მგაბამ არავის უთქვამს: სარაკეტო დანადგარები რომ არ გვაქვს, დაუხველები ვართო. რა-ღა თქმა უნდა, „ჯაველინების“ თემამ ჩააფიქრა ჩრდილოელი მეზობელიც, რადგან რუსებმა ნამდვილად არ იციან, რა შეიძლება მოიმოქმედოს ამერიკამ. სწორედ ამერიკამ, რად-

გან, ამერიკის ელჩის ნებართვის გარეშე, საქართველოს ხელისუფლება საქმელსაც არ ჭამს და ამას არც უარყოფს. ის, რომ ამერიკა უკანასკნელ ქართველად იბრძოლებს რუსეთთან, პირდაპირ თუ არაპირდაპირ, უკვე ითქვა, მგაბამ ასე დია იერიშზე გადასვლა მართლაც დამაფიქრებელია. სწორედ რომ იერიშზე, რადგან სარაკეტო დანადგარებს ტყუილად არავინ ყიდულობს. უფრო შორს რომ წავიდეთ და დაფიქრდეთ, რეალურად რისთვის გვჭირდება რაკეტები, მივხვდებით, რომ ისინი, უბრალოდ, არ გვჭირდება. დღევანდელი თუ ვიმსჯელებთ, ომის დაწყებას არ ვაპირებთ, საერთაშორისო მისიებში ნატოს იარაღით ვიბრძვით და რა დარჩა? გვაქვს იმის ფუფუნება, რომ 75 მილიონი დოლარი სწორედ ახლა

გადავადოთ რაკეტებში, რომლებიც არ გვჭირდება? უფრო სწორად, ჩვენ გვგონია, რომ არ გვჭირდება, მაგრამ დიდი შანსია, ამერიკას ჰგონია, რომ ძალიან გვჭირდება და, თუ ასეა, მაშინ განწირული ვართ. განწირულები ვართ იმისთვის, რომ მორიგ პროვოკაციას წამოვყავით, იარაღი ავისხათ და „ჯაველინებით“ შეგულიანებულემა „კონსტიტუციური წესრიგი“ აღვადგინოთ სამხრეთ ოსეთსა და აფხაზეთში, რასაც იმაზე გაცილებით უარესი შედეგი მოჰყვება, ვიდრე 2008 წელს გვექონდა...

და მაინც, ვინც არ იცის, ვეტყვით, რომ „ჯაველინის“ სისტემა არის ჭკვიანი მართვადი ტანკსაწინააღმდეგო სისტემა. გასროლა რაკეტის ერთსა და იმავე დასამიზნებელ სისტემაზე დამატებით ხდება. დასამიზნებელი სისტემა მუშაობს არა უბრალოდ, ოპტიკურ მონიტორინგში გახედვით, არამედ, სპეციალური ვიდეოსისტემით, რომელსაც თერმული ხედვის რეჟიმიც აქვს. დასამიზნებლად არ არის საჭირო, ოპერატორმა მიზანს ზედმიწევნით ზუსტად დამიზნოს რამე ნიშნული ეკრანზე. საკმარისია, კამერაში დაინახოს მიზანი და მონიშნოს. ამის შემდეგ მიზანი რაკეტას გადაეცემა და ობიექტს თვითონ უმიზნებს საკუთარ თავს. გასროლის შემდეგ რაკეტა ავტონომიურად, საკუთარი თერმული და ვიდეოკამერებით მიფრინავს მიზნისკენ. შედეგად, მსროლელს შეუძლია გასროლისთანავე დაიმალოს და აღარ წარმოადგენდეს მიზანს მონიშნულ მდგომარეობაში. „ჯაველინი“ აქვს პირდაპირი სროლის რეჟიმიც, მაგრამ, ძირითადად, იგი ზემოდან შეტყვის რეჟიმში გამოიყენება. ასეთი გასროლისას რაკეტა ჯერ ფრინდება ზევით, მინიდან 50 მეტრ სიმაღლეზე, ამის შემდეგ კი მიფრინავს მიზნისკენ და ზემოდან ეცემა მას.

და, საერთოდაც, ის, რომ „ჯაველინი“ კავკასიის რეგიონის ქვეყანას მოგვყიდოს ამერიკამ, ისტორიაში ყველაზე დიდი სასხედრო ჩარევია ამერიკის მხრიდან კავკასიის რეგიონის შეიარაღებაში. ოღონდ, ვისთვის იწარება ეს ისტორია, ძალიან სათქმელია. მჭვი გვაქვს, რომ ამერიკა მართლაც უკანასკნელ ქართველად იბრძობს ბრძოლაში რუსეთთან.

განსო პარაბაქაი

www.geworld.net
 თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

პარლამენტის თავმჯდომარე „გვანა“, რომ უმრავლესობამ სასურველი კანდიდატურა უკვე შეარჩია — ნინო ლომჯარია, თუმცა სხვა — ანა ნაცვლიშვილი, ზვიად ძორიძისა და ვახუშტი მენაბდის, რა კრიტიკით ამჯომინეს ნინო ლომჯარია, გაუზიარებდა, რადგან ქართული სისხლი კი აქვთ ძარღვებში, მამარია, ეტყობა, პარლამენტში და ამიტომ არც ერთი არ არის ქართული სული მქონე, ოთხივე საპარტიო ლოგოს ეკლესიის, ქართველი ერის, ქართული ოჯახის და ა.შ. დაუძინებელი მტერი და, აქედან გამომდინარე, ყველა ჯურისა თუ ჯიშის მიგრანტთა, ლგბტ-თა დამცველი.

რას ფიქრობს პატრიარქობის ყველაზე რეალური კანდიდატი ე.წ. ლიბერალური დემოკრატიის შესახებ?

გადაუჭარბებლად შეიძლება ითქვას, რომ გიორგობის დღესასწაულზე ქაშუეთის ტაძრის ამბიონიდან საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის, უნმინდესისა და უნეტარესის, ილია მეორის განცხადებამ მოწინდელ ცაზე მესხის გავარდნის ეფექტი იქონია. პატრიარქის მოსაყდრედ ჩხორონყუსა და სენაკის ეპარქიის მიტროპოლიტის, მეუფე შიოს გამოცხადება, გნებავთ, დანიშნა მოულოდნელი აღმოჩნდა არა მხოლოდ სინოდის წევრებისთვის, არამედ მრევლისთვისაც. რა იყო ეს? როგორც ბევრს ჰგონია, სპონტანური გადაწყვეტილება თუ...

რომ გიორგობის მეორე დღესვე დაიწყო ლიბერალური (თუმცა სხვანაირი არის კი საქართველოში?) ტელევიზიებში ამ თემაზე, ერთი შეხედვით, კეთილგანწყობილი დებატები თუ კომენტარები; ერთი შეხედვით, რადგან მათი კეთილგანწყობის მაქსიმუმი არის ფარისევლური „დიდხანს აცოცხლოს ჩვენი პატრიარქი“, როდესაც უნმინდესის შესაძლო გარდაცვალებაზე საუბრობენ.

აქ „თუ“ გამორიცხულია, რადგან, იქიდან გამომდინარე, რომ ჩვენი პატრიარქის სიბრძნე საყოველთაოდ ცნობილია, საქართველოს დედაეკლესიის საჭეთმპყრობელი ასეთ მნიშვნელოვან ნაბიჯს სპონტანურად არ გადადგამდა და აი შედეგი უნმინდესის ანონიმულ-დანონილი პოლიტიკური (დაიხ, არ შეგვშლია, სამწუხაროდ თუ საბედნიეროდ, ჩვენი, სადაც დედაეკლესიაა, იქვეა დიდი პოლიტიკაც) სვლისა — ციანიდის სკანდალი გარკვეულწილად კომპრომეტებული ეკლესიის მესაჭმეზე მორე ხსენებული განცხადებით მტერ-მოყვარეს დაანახვა, რომ სხეში მისი ქმედურობის შესახებ, რბილად რომ ვთქვათ, სინამდვილეს არ შეესაბამება. ეს ერთი. მეორე — საფუძველზე ალკევიტა მითქმამითქმა პატრიარქის ანდერძის შესახებ, რომელშიც ვითომდა მისი შემცველის ვინაობა იყო დასახელებული; და მესამე (შეიძლება ყველაზე მნიშვნელოვანიც კი) — პატრიარქის გარდაცვალების (ღმერთმა დიდხანს აცოცხლოს) შემდეგ, წმინდა სინო-

დის ლიბერალური და კონსერვატიული დაჯგუფებებს შორის, ანდერძის არსებობის შემთხვევაში, საპატრიარქო ტახტის მაძიებელ მეუფეებსა და მათ გუნდებს შორის დაიწყებოდა დავა, სპეკულაციები ანდერძის ავთენტურობაზე, რომელიც შეიძლება ისეთ მწვავე დაპირისპირებაში გადაზრდილიყო, რომ საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესიის ერთიანი სხეულის რღვევაც კი გამოენვია.

დაიხ, ფარისევლური, რადგან მიუხედავად იმისა, რომ მეუფე ყანდურის კლონს თუთაშვილადან, რომელმაც ამას წინათ ტელეკომპანია „პირველის“ პირდაპირ ეთერში მთელი საათის განმავლობაში „იფლურტულა“, სხვა რომ არაფერი, თვალების ბოროტ ცეცებაზე ეტყობა, რა წმინდა სულის პატრონია და როგორ „უყვარს“ ჩვენი მსოფლიო პატრიარქი, ისევე, როგორც „ტაბულას“ ეთერში მოტივირებულ „უფლებადამცველ თეოლოგ“ ბაძა მინდიაშვილს, რომელმაც „დიდი სიყვარულით“ განაცხადა, საქართველოს მართლმადიდებელ ეკლესიაში ქრისტეს ხატება ილია მეორის ხატებამ ჩაანაცვლაო.

ნიკოლოზ მჭავანაცხე: ასლას თორღიას წარდგენილია ლომჯარია?!

23 ნოემბერს პარლამენტის ორგანიზაციების ერთმა ნაწილმა პარლამენტს სახალხო დამცველის ოთხი კანდიდატი შესთავაზა: ნინო ლომჯარია, ზვიად ძორიძე, ანა ნაცვლიშვილი და ვახუშტი მენაბდე. მათგან მმართველმა გუნდმა უჩა ნანუაშვილის შემცველად ლომჯარია დაასახელა.

დღეს ყველა მნიშვნელოვან თანამდებობას, იქნება ეს ომბუდსმენის პოსტი თუ რომელიმე მინისტრის, თავიდან ბოლომდე უცხოეთიდან დაფინანსებული „არასამთავრობო სექტორის“ კადრები აკომპლექტებენ. ეს უკვე ერთგვარ უალტერნატივო პრაქტიკად და მოცემულობად იქცა. სახელმწიფო ამ ორგანიზაციებისა და მათ ზურგს უკან მდგომი გარკვეული გარე ძალების კონტროლქვეშ მოექცა...

პარლამენტის პირველმა ვიცეს-პრეზიდენტმა ილია მეორის პოლიტიკური პრეზიდენტი მოასმენინა, როცა მედიასთან განაცხადა, სწორი გადაწყვეტილება იქნება, თუ მომავალი ომბუდსმენი სწორედ ზემოაღნიშნული კანდიდატებიდან შეირჩევაო: „არასამთავრობო სექტორმა პოზიტიური პროცესი გაიარა, როდესაც ოთხ კანდიდატზე ჩამოყალიბდა. იმედოვნებ, უმრავლესობა არასამთავრობო ორგანიზაციებიდან შემთავაზებული ოთხი კანდიდატიდან ერთ-ერთზე შეჯერდება“, — განაცხადა თამარ ჩუგოშვილმა. ამის შემდეგ შეთავაზება დადებითად შეაფასა პარლამენტის თავმჯდომარე ირაკლი კობახიძემაც. მისი თქმით, მისთვის საუკეთესო ვარიანტი იმ ოთხიდან ნებისმიერი კანდიდატი იქნებოდა.

ცირესობების“ უფლებების გაზრდას, მათთვის გარკვეული პრივილეგიური მდგომარეობის შექმნას და ამ ყველაფრის ნორმად გამოცხადებას. მეტიც: ვახუშტი მენაბდე, რომელსაც „ლიბერალური მედია“ კონსტიტუციონალისტად მოიხსენიებს, ამბობდა, რომ ტრადიციული ქართული ოჯახი პატრიარქალური ჩაგვრის ინსტრუმენტია. ზვიად ძორიძე კი ხაზგასმით აღნიშნავდა, რომ მასმედია ყველაფერს უნდა აკეთებდეს საზოგადოებაში „ტოლერანტობის“, ანუ „განსხვავებულისა“ და „მრავალფეროვანისადმი“ თანაგრძობის გასაღებებად, „ლიბერალური“ პროპაგანდის მხრიდან ეკლესიის, პატრიარქის ან სხვა ტრადიციული ინსტიტუტების შეურაცხყოფაზე კი დუმდა.

დღის, რომელიც საპატრიარქოსთან, პირადად ილია მეორესთან დაახლოებული კაცია, რომელსაც ქართველი ლიბერალური რუსული ნარატივის ერთ-ერთ მთავარ ლობისტად მიჩნევენ საქართველოში და, აქედან გამომდინარე, სვამენ კითხვას: ხომ არ არიან გუშინდელი კლასიკები დღეს თანამოაზრენი?

სხლა და ცრემლში მოვასვასე მიზან ფაშისტურ რეჟიმს ვებრძოდი... მეუფე შიო დღემდე არ გამოორჩეოდა პრესასა თუ არასამთავრობო სექტორთან აქტიური კომუნიკაციით და აქამდე მისი კლასიკის, ლევან ვასაძის, გარდა, არავინ იცის, გულში რა უდევს (ეს, რა თქმა უნდა, ხუმრობით), მაგრამ მას შემდეგ, რაც პატრიარქის მოსაყდრე გახდა, მამა შიოს მოუწევს მტერ-მოყვრის მიერ დასმულ ისეთ ფუნდამენტურ კითხვებს: ვახუშტი მენაბდე, როგორცაა — რას ფიქრობს პატრიარქობის ყველაზე რეალური კანდიდატი ე.წ. ლიბერალური დემოკრატიის შესახებ? და, აქედან გამომდინარე, სხვა კონკრეტულ თემებზე ლაპარაკი, როგორცაა: საქართველოს ეკლესიის საგარეო პრიორიტეტები, რუსეთის მართლმადიდებელი ეკლესიის საპატრიარქოსთან ევქარისტული ძმობა თუ კონსტანტინოპოლის ე.წ. მსოფლიო საპატრიარქოს (დაიხ, ე.წ., რადგან კონსტანტინოპოლის საპატრიარქო და მისი პატრიარქი ბართლომე სინამდვილეში აშშ-თურქეთის სპეცსამსახურების ქოლგის ქვეშაა შეფარებული და მათგან მართლმადიდებელი ეკლესიის ქვეშაა დომარტლმადიდებელ, ეკუმენიზმით მოწამულ ეკლესიებთან ურთიერთობა? როგორია პატრიარქის მოსაყდრე შიოს რეაქცია იმაზე, რომ ხელისუფლება გაისად, 17 მაისს, დღეს, რომელიც ჩვენმა უნმინდესმა პატრიარქმა ოჯახური სინამდვილისა და ტრადიციების დაცვის დღედ გამოაცხადა, გეიალუმის ჩატარებას აპირებს რუსთაველზე? აქედან გამომდინარე, რას ფიქრობს ერთი და იმავე სექსის პირებს შორის ქორწინების დაკანონებაზე? კითხვა ბევრია და მასზე პასუხები ხლისტებზე მეტად ჩვენ, მორწმუნე საზოგადოებას, გვიანტერესებს.

დღეს ყველა მნიშვნელოვან თანამდებობას, იქნება ეს ომბუდსმენის პოსტი თუ რომელიმე მინისტრის, თავიდან ბოლომდე უცხოეთიდან დაფინანსებული „არასამთავრობო სექტორის“ კადრები აკომპლექტებენ. ეს უკვე ერთგვარ უალტერნატივო პრაქტიკად და მოცემულობად იქცა. სახელმწიფო ამ ორგანიზაციებისა და მათ ზურგს უკან მდგომი გარკვეული გარე ძალების კონტროლქვეშ მოექცა...

დღის დროზე მარგველაშვილის ნინამდემდევი ვიყავი და ნანუაშვილისა, იმიტომ, რომ ასეთი ადამიანები მიმამჩნია და ყოველთვის მიმამჩნია საფრთხედ სახელმწიფოსთვის. ეს განსაკუთრებით ნანუაშვილს ეხება — მის განცხადებებზე დაყრდნობით ამერიკის სახელმწიფო დეპარტამენტსა და ევროსაბჭოს რეზოლუციები აქვს მიღებული, რომ თურმე უმცირესობების უფლებები სათანადოდ დატყვევდა და ვაკეცს. სხვა საფრთხეებზე არაფერს ვამბობ. ამ კაცმა, ფაქტობრივად, ქვეყნის ავტორიტეტი მოსპოო...

რა ალაღვანებს ელჩს?
www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„ამერიკა არასოდეს იქნება უსაფრთხო, სანამ ჩვენი ხელისუფლება განაგრძობს ქარცხანს, გაკომტრებას, მკვლელობას, არასტაბილურობის შექმნას, ამოხეობის დაფინანსებას, მასობრივი განადგურების იარაღის დაბრუნებას და მსოფლიოს გაკონტროლების მცდელობას.“

რატონ ჰგონია აშშ-ის ელჩს, რომ ხალხს მოკლა მისი იარაღი

22 ნოემბერს სპეცოპერაციას, რომელიც ბერი გაბრიელ სალოსის სახელობის ქუჩაზე მიმდინარეობდა, აშშ-ის ელჩი საქართველოში, იან კელი, ასე გამოეხმაურა: „ყველაზე მეტად რაც გვალეღვებს, ეს არის მოსახლეობის უსაფრთხოება. რა თქმა უნდა, ყურადღებით ვაკვირდებით მიმდინარე პროცესს და ვიცით, რომ გარკვეული ზომები იქნა მიღებული იმისთვის, რომ მოსახლეობა უსაფრთხოდ იყოს და არ დაზარალდეს ამ სპეცოპერაციისას. კიდევ ერთხელ გავიმეორებ, რომ მათი უსაფრთხოება არის უმნიშვნელოვანესი“.

ლადაც ჰაკერები გამოსასყიდის ითხოვენ? — აშშ-ის მთავრობამ.
* ვინ არის შავ ბაზარზე კიბერარაღის უდიდესი შემსყიდველი და ვინ იმარაგებს კიბერარაღს? — აშშ-ის მთავრობამ.
* რომელ ქვეყანას აქვს მასობრივი განადგურების იარაღის ერთ-ერთი დიდი არსენალი? — აშშ-ს.
* რომელი ქვეყანა ამზადებს იარაღს ყველაზე დიდი რაოდენობით და რომელი ქვეყანას იარაღის ყველაზე დიდი ექსპორტიორი მსოფლიოში? — აშშ.
* რომელია ის ერთადერთი

აშშ-ის ელჩს, რომელიც სამხედრო ექსპერტმა ტრისტან ნიტილანდმა მიმდინარე ნელს პანკისის ხეობაში სირიიდან დაბრუნებულ „ისლამური სახელმწიფოს“ ტერორისტებთან შეხვედრაში დაადანაშაულა, როგორც ჩანს, ჰგონია, რომ მსოფლიოს ბევრი ქვეყნის მოსახლეობას ან მოკლე მუხსიერება აქვს და აღარ ახსოვს აშშ-ის მიერ ჩადენილი დანაშაულები კაცობრიობის წინაშე, ან, ამერიკელების მიერ დაფინანსებული არასამთავრობო ორგანიზაციების მსგავსად, თვალს ხუჭავენ და პირში წყალი აქვთ ჩაგუბებული.

ნენ დაბომბვას.
* ბატონ იანს, ალბათ, ჰგონია, რომ ყველა მიივიწყა 2016 წლის თებერვალში სირიის პროვინცია იდლიბის ქალაქ მარაქტ-ენ-ნუჟმანში, სადაც 40 ათასი კაცი ცხოვრობს, ორგანიზაციის — „ექიმები საზღვრებს გარეშე“ ჰოსპიტალისთვის ამერიკული თვითმფრინავებიდან 4 რაკეტის დაშენა, რასაც შენობის ნგრევა და მსხვერპლი მოჰყვა, მოსახლეობა კი სამედიცინო მომსახურების გარეშე დარჩა.
* ან იქნებ ჰგონია, არავინ იცის, რომ სულ რამდენიმე თვის წინათ, 2017 წლის ივლისში, ამერიკის ავიაციამ სირიის პროვინცია დეირ-ეზ-ზორის ქალაქ აბუქემალში დაბომბა საავადმყოფო და სპორტის კლუბი, რის შედეგადაც დაიღუპა 6 მოქალაქე და დაიჭრა 10.

* ბატონ იან კელის, ალბათ, ჰგონია, ქართველ ხალხს დაავიწყდა, რომ აშშ-ის ხელი-სუფლებასა და მის იმჟამინდელ ელჩებს საქართველოში კრინტი არ დაუძრავთ 2008 წლის ნოემბერსა და 2011 წლის 26 მაისს მშვიდობიანი მომიტინგეების მხეცურად დარბევაზე სააკაშვილის სისხლიანი რეჟიმის მიერ, მაშინ არ გახსენდებათ ამერიკელებს, რომ „მოსახლეობის უსაფრთხოება არის უმნიშვნელოვანესი“.

* ან იქნებ ჰგონია, რომ მსოფლიოს დაავიწყდა 1945 წლის 6 და 9 აგვისტოს პირსიამას და ნაგასაკიში ჩამოგდებული ატომური ბომბები, რის შედეგადაც ეს იაპონური ქალაქები პირსიამასა და ნაგასაკიში დაიღუპა და მყისვე დაიღუპა 200 ათასამდე მშვიდობიანი მოსახლე.

* ბატონ ელჩს, ალბათ, ჰგონია, რომ არავის ახსოვს, როგორ დაბომბეს ამერიკელებმა სამხედროებმა (მათი თქმით, შეცდომით) 2015 წლის ოქტომბერში ავღანეთის ქალაქ ყუნდუზში 4 დღის განმავლობაში — 4-ჯერ ჰოსპიტალი საერთაშორისო ორგანიზაციისა „ექიმები საზღვრებს გარეშე“, რომლის შედეგად დაიღუპა 12 ექიმი და 10 პაციენტი, მათ შორის — 3 ბავშვი.

* ან იქნებ ჰგონია, 1965-73 წლებში ვიეტნამში ამერიკელი სამხედროების მიერ ნაპალმის ბომბებით ამობუგული მილიონობით მშვიდობიანი ადამიანი აღარ ახსოვს არავის.
* თავი რომ დაგანებოთ მნიშვნელოვანი ინდივიდის განადგურებას ამერიკის სახელმწიფოს შექმნის პროცესში, ბატონ ელჩს, ალბათ, ჰგონია, რომ აღარავის ახსოვს, ამერიკელების მიერ 1983 წელს კუნძულ გრენდაზე მოწყობილი ხოცვა-ჟლეტა ან ერაყში ჩადენილი სამხედროებები, ან ავღანეთში, იუგოსლავიაში თუ ლიბიაში.

ალსანიშნავია, რომ ზემოხსენებული ორგანიზაციის წარმომადგენელთა განცხადებით, ამერიკელებს აცნობეს ჰოსპიტლის ადგილმდებარეობა, მაგრამ 1 საათის განმავლობაში მანაც განაგრძობდა

სხვათა შორის, ბატონმა იან კელმომ ტრისტან ნიტილანდის ბრალდებას ასე უპასუხა: „პანკისის ხეობაში ვიყავი ერთხელ და ისიც საქართველოს პრეზიდენტ გიორგი მარგველაშვილთან ერთად. ალბათ, სულ რაღაც, ნახევარი საათის განმავლობაში ვიმყოფებოდი იქ. მიმარჩია, რომ საქმიანობის განმარტება და საჯაროება არის უმნიშვნელოვანესი. ჩემი საქმიანობა არის გამჭვირვალე, საჯარო და გასაუკულებელი. მე მხარს ვუჭერ საქართველოს რეფორმების პროცესს, საქართველოს ევროატლანტიკურ მისწრაფებებსა და საქართველოს განვითარებას. საზოგადოდად, ჩემი მთავრობა ებრძვის ტერორიზმს და ექსტრემიზმის ნებისმიერ გამოვლინებას.“

ბატონ იან კელის, ალბათ, ჰგონია, ქართველ ხალხს დაავიწყდა, რომ აშშ-ის ხელი-სუფლებასა და მის იმჟამინდელ ელჩებს საქართველოში კრინტი არ დაუძრავთ 2008 წლის ნოემბერსა და 2011 წლის 26 მაისს მშვიდობიანი მომიტინგეების მხეცურად დარბევაზე სააკაშვილის სისხლიანი რეჟიმის მიერ, მაშინ არ გახსენდებათ ამერიკელებს, რომ „მოსახლეობის უსაფრთხოება არის უმნიშვნელოვანესი“.

იმის წარმოსაჩენად, როგორ ებრძვის აშშ-ის მთავრობა „ტერორიზმისა და ექსტრემიზმის ნებისმიერ გამოვლინებას“, კიდევ ერთხელ გთავაზობთ ამონარიდებს ცნობილი ამერიკელი იურისტისა და პუბლიცისტის, რეზერვორის სახელობის ინსტიტუტის

დამფუძნებლისა და პრეზიდენტის — ჯონ უ. უაიტჰედის სტატიიდან (სრულად იხ. „საქართველო და მსოფლიო“ №21, 2017 წ.) „ამერიკული ტერორის ბატონობა: ხალხი იმის იმას, რასაც თვასავს“ (America's Regn of Terror: A Nation Reaps what it Sows):
* ვინ შექმნა მავნე პროგრამა, რომელმაც მსოფლიოში ათასობით კომპიუტერი დააზიანა და რომლის გასაუფლებ-

ქვეყანა, რომელმაც ატომური იარაღი გამოიყენა? — აშშ.
* როგორ შექმნა 1980-იან წლებში სადამ ჰუსეინმა ერაყში ტანკების, თვითმფრინავებისა და რაკეტების უზარმაზარი არსენალი? — აშშ-ის მთავრობის დახმარებით.
* ვინ უზრუნველყო უსამა ბენ ლადენი და „ალ ქაიდა“ გულუფხვი ფარული დაფინანსებითა და უმადლეხი დო-

ნის საბრძოლო ტექნიკით? — აშშ-ის მთავრობამ.

* რომელ ქვეყანას აქვს უდიდესი პრაქტიკული გამოცდილება პროვოკაციების მოწყობისა იმ პირობის მიმართ, რომლებსაც კვებავენ პროპაგანდით, ნოუ-ჰაუთი, აძლევენ იარაღს, რათა გადააქციონ ტერორისტებად, შემდეგ კი აპატიმრებენ ტერორიზმთან ბრძოლის გულდასმით დაგეგმილი ოპერაციების ჩარჩოებში? — აშშ-ს.

* საიდან აქვს ტერორისტულ ორგანიზაცია „ისლამურ სახელმწიფოს“ ამდენი სახეობის მომაკვდინებელი იარაღი? — აშშ-ის მთავრობისგან.

* რომელ ქვეყანას აქვს თავის მოქალაქეებზე სახიფათო იარაღისა და ტექნოლოგიების საიდუმლო ტესტირების ისტორია? — აშშ-ს.

* აშშ-ის მთავრობა ჩვენ არ გვიცავს ტერორიზმისგან. აშშ-ის მთავრობა ქმნის ტერორიზმს; ის, არსებითად, ტერორიზმის წყაროს წარმოადგენს.

* კიბერომი, ტერორიზმი, ბიოლოგიური და ქიმიური შეტევები, სწრაფვა ატომური შეიარაღებისკენ, თვალთვალის, ნარკოტიკები — მაკიაველიზმით განმსჭვალული აშშ-ის მთავრობა თავისი ცოტალური ძალაუფლების გასაფართოებლად თითქმის ყველა შემთხვევაში თესავდა ტერორიზმის მარცვალს ეროვნულ და საერთაშორისო დონეზე.

* ჩვენ საქმე არ გვაქვს სახელმწიფოსთან, რომელიც არსებობს იმიტომ, რომ ემსახუროს თავის ხალხს, დაიცვას მისი თავისუფლება და უზრუნველყოს მისი ბედნიერება. ეს ძალიან ჰგავს მაქინაკებს დაუფრებელი მასშტაბით ამოქმედებული ეშმაკისეული პროგრამისა, რომლის ერთადერთი დანიშნულება არის: მუდმივად (და მომგებიანად) შეინარჩუნოს ძალაუფლებისთვის საჭირო სტრუქტურები.

* ამერიკელი ხალხი იხდის ხარბი მთავრობის გაუმაძღრობისა და ძალაუფლებისკენ სწრაფვის საფასურს. შედეგად ვიტანჯებით ჩვენ.

* ამერიკა არასოდეს იქნება უსაფრთხო, სანამ ჩვენი ხელისუფლება განაგრძობს ძარცვას, გაკომტრებას, მკვლელობებს, არასტაბილურობის შექმნას, ამოხეობების დაფინანსებას, მასობრივი განადგურების იარაღის დაგროვებას და მსოფლიოს გაკონტროლების მცდელობას.“

აი, ასე ურუნავს აშშ თავისი და სხვა ქვეყნების მშვიდობიანი მოქალაქეების უსაფრთხოებაზე.

მოამზადა ნიკა კორინთელაძე

პროკავშირის ორგანიზაციები: მეორეული ჯარ ალაღვინებს, ახლა კი მის დაბრუნებას ითხოვენ

ევროკავშირის სპეციალურმა წარმომადგენელმა სამხრეთ კავკასიისა და კრიზისების საკითხებში, ტოივო კლარმა, შოტლანდიის ხელისუფლებას მოუწოდა, „ძალისხმევა არ დაიშუროს იმ ქანდაკების მთლიანობის შესანარჩუნებლად“, რომელიც მიძღვნილია 1992-93 წლების ომში სოხუმის აფხაზი დამცველებისადმი.
ეს ქანდაკება, რომელიც ქალაქ კილმანროკში იდგა, დიდ ბრიტანეთში საქართველოს საელჩოს ინიციატივით აღდგენილი დღის წინათ. 20 ხსენებული მემორიალი 20

ბოლიკას, რომელიც ეწინააღმდეგება დიდი ბრიტანეთის პოზიციას საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობისა და სუვერენიტეტის შესახებ“ და ამიტომ საქართველოს მოთხოვნით მოხდა მემორიალური ქანდაკების დემონტაჟი. ახლა კი ევროკავშირის სპეციალური წარმომადგენელი დიპლომატების თქმით, ეს მემორიალი „შეიცავდა პოლიტიზებული ხასიათის სიმ-

სოროსის მიერ დაფინანსებული არასამთავრობო ორგანიზაცია პროკავშირისგან 540 ათასი დოლარის მიღებას მოითხოვს

გლობალისტი მილიარდერის, ჯორჯ სოროსის, მიერ დაფინანსებული გავლენიანი არასამთავრობო ორგანიზაცია International Rescue Committee (IRC) ევროკავშირისგან მოითხოვს მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყნის საიმპერაციო ბანაკებში ამაღად მყოფი 540 ათასი დევნილის მიღებას.
ეს მოთხოვნა ორგანიზაციის თავმჯდომარემ, ბრიტანეთის ყოფილი საგარეო საქმეთა მინისტრმა, დევიდ მილიზმა და, გაასაჯაროა.

სხვა ბერისა

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

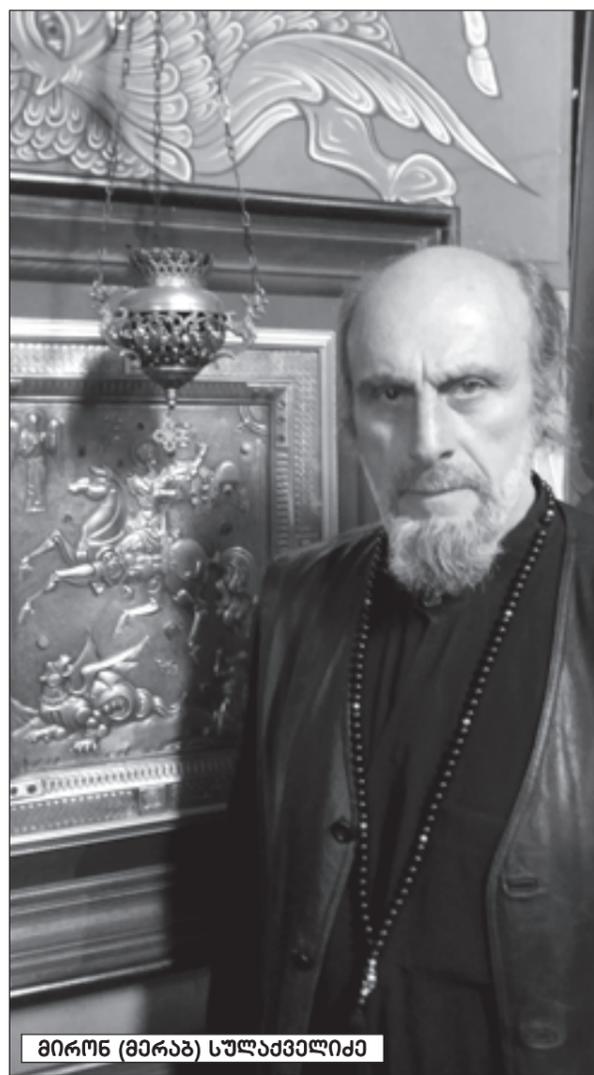
„მიტროპოლიტი დიმიტრი ცდილობდა, საქართველოს ეკლესიას ეცნო ე.წ. უკრაინის საპატრიარქო და მისი სქიზმატი მეთაური — ფილარეტი. ამის მომლოდინე და ხელშემწყობი კონსტანტინოპოლის მსოფლიო საპატრიარქო, რომელიც „გაბავით“ შეხვდებოდა ასეთ სიასლეს, ხოლო მოვლენის ასე განვითარება რუსეთის საპატრიარქოსა და სახელმწიფოსთან უკიდურესად დაბვავირისპირებულ და აზხაზეთისა თუ ცხინვალის ეპარქიებსაც დაბვავირებინებდა“.

«ჩვენი გვალვითა ვარაგობით საქართველოს პატრიარქოს მართლმადიდებელი ეკლესიის გასაქონლებლად არ მიუხვევიათ ვაშინებოვნად»

ქართველი სასულიერო პირების აშშ-ში მოულოდნელ ვიზიტზე, საპატრიარქოში შექმნილ ვითარებასა და არაკეთილსინდისიერ მღვდელმთავრებზე გვესაუბრება ყოფილი დისიდენტი, საეკლესიო მწერალი, ღმრთის მსახური მირონ (მერაბ) სულაშვილიძე.

— ღმრთის მსახური მირონ, პატრიარქის მიერ მეუფე შიოს თანამესაყდრედ დასახელებისთანავე აშშ-ში ქართველ მღვდელმთავართა წარმომადგენლობითი დელეგაცია გაემგზავრა. ვაშინებოვნად მათი ვიზიტის ოფიციალური მიზეზი საქართველოში დიდი ბრიტანეთისა და აშშ-ის საელჩოების, დემოკრატიისთვის აშშ-ის ნაციონალური ფონდისა (NED) და განვითარებისა და დემოკრატიის ცენტრის (CDD) ინიციატივა, რომ ქართველმა მღვდელმთავრებმა მონაწილეობა მიიღონ ინტერრელიგიური კონფერენციაში. ვიზიტი 29 ნოემბრამდე გაგრძელდება. შემთხვევითია ამ ვიზიტის დროში დამთხვევა თანამოსაყდრის არჩევასთან?

— ღმრთის მსახური მირონ, პატრიარქის მიერ მეუფე შიოს თანამესაყდრედ დასახელებისთანავე აშშ-ში ქართველ მღვდელმთავართა წარმომადგენლობითი დელეგაცია გაემგზავრა. ვაშინებოვნად მათი ვიზიტის ოფიციალური მიზეზი საქართველოში დიდი ბრიტანეთისა და აშშ-ის საელჩოების, დემოკრატიისთვის აშშ-ის ნაციონალური ფონდისა (NED) და განვითარებისა და დემოკრატიის ცენტრის (CDD) ინიციატივა, რომ ქართველმა მღვდელმთავრებმა მონაწილეობა მიიღონ ინტერრელიგიური კონფერენციაში. ვიზიტი 29 ნოემბრამდე გაგრძელდება. შემთხვევითია ამ ვიზიტის დროში დამთხვევა თანამოსაყდრის არჩევასთან?

მირონ (მერაბ) სულაშვილიძე

— საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესია 1990-იან წლებში სრულიად გაემიჯნა ე.წ. ეკლესიათა მსოფლიო საბჭოს და სხვადასხვა რელიგიურ მიმდინარეობას და კონფესიასთან დიალოგში არ მიიღო მონაწილეობა მის მიერ წლეულს მოწვეულ თავყრილობაში. ამიტომ სრულიად გაუგებარია, რა „ქართული“ ინიციატივას ითვალისწინებს არამართლმადიდებლურ, ინტარქონფესიურ კონფერენციაში ჩვენი ეკლესიის წარმომადგენელთა დასწრება, მით უმეტეს, რომ ეს პოლიტიკური და ტერორისტული მკითხაველად მისაქონლად მისი პატრიარქის მოსაყდრის არჩევასთან?

— ვამბობთ, რომ საქართველო ღმრთისმშობლის წილხვედრი ქვეყანაა და უფლის დედა და გვიფარავს, მაგრამ დღევანდელი გადმოსახედიდან ეს არც ისე იოლი წარმოსადგენია. თქვენ თუ ხედავთ ოპტიმიზმის საფუძველს, როცა ერის სინამდის სათავეში — ეკლესიაშიც კი არ არის ყველაფერი მოგვარებული, საუკუნის დანაშაულად სახელდებული ე.წ. ციანიდის საქმეც არ არის გახსნილი და ეს თვალში ნაცარს აყრის? მართალია, კათოლიკოს-პატრიარქის თანამოსაყდრედ არჩეული იქნა ახალგაზრდა და სუფთა მღვდელმთავარი, მაგრამ შეცვლის კი ეს მოვლენა სიტუაციას საპატრიარქოში, როდესაც არაერთი იერარქი შენიშნულია სხვადასხვა დარღვევით და მათი სახელი სკანდალებთან არის დაკავშირებული?

საეკლესიო მმართველობასა თუ წმინდა სინოდში გავლენებით მანიპულირებას თავს არ დაანებებს, ვერც მეუფე შიო და ვერც სხვა იერარქები ვერ გაანებლებენ „ციანიდის საქმეში“ ამ მთავარი ექვმიტანილია და მისი მიმდევრების ამბიციებასა თუ მატერიალისტურ მისწრაფებებს... **მამონსა და წუთისოფლის კალაზი** — ორიენტირებულია ეს პირველად ჯერ მსოფლიო მიტროპოლიტი ბორის ბაიანისა და მისი მხარდებლების მიერ, რომ ოსმალეთის იმპერიის ბატონობის განმართავის უფლებები ბრძოლის კვალი — მინდოდა პარაზის უნიკალური ეკლესიის ნასანიც კი მოსაო გათვლის ყოფილი საგარეო ლაზარეთის ტერიტორიებიდან. მიტროპოლიტი დიმიტრის ქვეყნის წინაშე პასუხისმგებების წინაშეა და სინდის ნაბარატი რომ ჰქონდეს, მსოფლიო ამ ვანდალიზმისა და ისტორიის გაყვანების მცდელობის გამო თვითმოდ დაუდასტურებელია საპატრიარქოში ახალი საპატრიარქოს კვარ-

ების დანერგვაში იგულისხმება, აგრეთვე, ე.წ. ახალი, საერო კალენდარი, რომელზე გადასვლის აქტიური მცდელობა ჯერ კიდევ გასული საუკუნის 20-30-იანი წლებში იყო.

— მიტროპოლიტი დიმიტრი საეკლესიო სტილის შეცვლის მომხრეა?

— მომხრე კი არა, ამ საქმის ერთ-ერთი ორგანიზატორია. **ბარდა ამისა, მიტროპოლიტი დიმიტრი ცდილობდა, საქართველოს ეკლესიას ეცნო ე.წ. უკრაინის საპატრიარქო და მისი სქიზმატი მეთაური — ფილარეტი.** ამის მომლოდინე და ხელშემწყობი კონსტანტინოპოლის მსოფლიო საპატრიარქო, რომელიც „გაბავით“ შეხვდებოდა ასეთ სიასლეს, ხოლო მოვლენის ასე განვითარება რუსეთის საპატრიარქოსა და სახელმწიფოსთან უკიდურესად დაბვავირისპირებულ და აზხაზეთისა თუ ცხინვალის ეპარქიებსაც დაბვავირებინებდა.

— რა სარგებელს ხედავს ასეთ გამთიშველ საქმიანობაში კონსტანტინოპოლის საპატრიარქო?

— კონსტანტინოპოლის საპატრიარქომ, რომელიც სტამბოლის ტერიტორიაზეა, თურქეთის მთავრობის ზემოქმედებით, ჯერ კიდევ გასული საუკუნის 20-იან წლებში შეიცვალა საეკლესიო სტილი. **ამი მიზანია იყო ის, რომ საბერძნეთსა და სხვაგან განმართლმადიდებელნი და სხვაგან მართლმადიდებელი ეკლესიის წევრები დახმარებულნი იყვნენ, თითქმის საუკუნეა, იქ ოთხი სინოდი მოქმედებდა... კონსტანტინოპოლის საპატრიარქო იყო და არის არაკანონიკური მიზნებისთვის საეკლესიო თავყრილობების ინიციატორი. შარშან, ბოლო ასეთი დიდი თავყრილობის მოწვევაზე მას თავაზიანად გამოუცხადეს ბოიკოტი წამყვანი მართლმადიდებელი ქვეყნების — საქართველოსა და რუსეთის — ეკლესიებმა. **საბუღლისს, გოპ, რომ, პრაქტიკულად, საქართველოში მართლმადიდებელი ეკლესიის არსებობის არსებობის საპატრიარქო გიუფათიდან თურქეთის დროს უკრაინის ე.წ. საპატრიარქო. მხარს უჭერს, აგრეთვე, აზხაზეთის ეკლესიების და თეორიულად ცნობს კიდევ თვითმარქვათა „აზხაზეთის წმინდა****

— დიხს, კათოლიკოს-პატრიარქის ქორეპისკოპოს **მეუფე შიოსთვის (მუჯირი)** სულიერი პასუხისმგებლობის ამბიციება ღმრთისმშობლის ფაქტი და მისასალმებელი მოვლენაა, მაგრამ მას აქედანვე მოუწევს ჯვრისმტვირთველობა...
— **სურდას — ქრისტიანული უნიტარული სურდას...**
— მიტროპოლიტი დიმიტრი ამასწინათ განაცხადდა, რომ „ციანიდის საქმე“ შეთქმულებათა ეკლესიისა და ჩემ წინააღმდეგო...
— მიტროპოლიტი დიმიტრი ოდითგანვე აიკვირებდა თავს ეკლესიისა და საპატრიარქო ტახტის მემკვიდრესთან. სამწუხაროდ, სახამ ის

— დიხს, კათოლიკოს-პატრიარქის ქორეპისკოპოს **მეუფე შიოსთვის (მუჯირი)** სულიერი პასუხისმგებლობის ამბიციება ღმრთისმშობლის ფაქტი და მისასალმებელი მოვლენაა, მაგრამ მას აქედანვე მოუწევს ჯვრისმტვირთველობა...
— **სურდას — ქრისტიანული უნიტარული სურდას...**
— მიტროპოლიტი დიმიტრი ამასწინათ განაცხადდა, რომ „ციანიდის საქმე“ შეთქმულებათა ეკლესიისა და ჩემ წინააღმდეგო...
— მიტროპოლიტი დიმიტრი ოდითგანვე აიკვირებდა თავს ეკლესიისა და საპატრიარქო ტახტის მემკვიდრესთან. სამწუხაროდ, სახამ ის

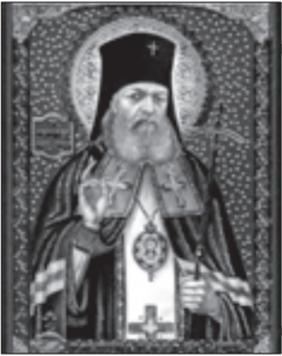
საეკლესიო მმართველობასა თუ წმინდა სინოდში გავლენებით მანიპულირებას თავს არ დაანებებს, ვერც მეუფე შიო და ვერც სხვა იერარქები ვერ გაანებლებენ „ციანიდის საქმეში“ ამ მთავარი ექვმიტანილია და მისი მიმდევრების ამბიციებასა თუ მატერიალისტურ მისწრაფებებს... **მამონსა და წუთისოფლის კალაზი** — ორიენტირებულია ეს პირველად ჯერ მსოფლიო მიტროპოლიტი ბორის ბაიანისა და მისი მხარდებლების მიერ, რომ ოსმალეთის იმპერიის ბატონობის განმართავის უფლებები ბრძოლის კვალი — მინდოდა პარაზის უნიკალური ეკლესიის ნასანიც კი მოსაო გათვლის ყოფილი საგარეო ლაზარეთის ტერიტორიებიდან. მიტროპოლიტი დიმიტრის ქვეყნის წინაშე პასუხისმგებლების წინაშეა და სინდის ნაბარატი რომ ჰქონდეს, მსოფლიო ამ ვანდალიზმისა და ისტორიის გაყვანების მცდელობის გამო თვითმოდ დაუდასტურებელია საპატრიარქოში ახალი საპატრიარქოს კვარ-

ების დანერგვაში იგულისხმება, აგრეთვე, ე.წ. ახალი, საერო კალენდარი, რომელზე გადასვლის აქტიური მცდელობა ჯერ კიდევ გასული საუკუნის 20-30-იანი წლებში იყო.

— მიტროპოლიტი დიმიტრი საეკლესიო სტილის შეცვლის მომხრეა?

— მომხრე კი არა, ამ საქმის ერთ-ერთი ორგანიზატორია. **ბარდა ამისა, მიტროპოლიტი დიმიტრი ცდილობდა, საქართველოს ეკლესიას ეცნო ე.წ. უკრაინის საპატრიარქო და მისი სქიზმატი მეთაური — ფილარეტი.** ამის მომლოდინე და ხელშემწყობი კონსტანტინოპოლის მსოფლიო საპატრიარქო, რომელიც „გაბავით“ შეხვდებოდა ასეთ სიასლეს, ხოლო მოვლენის ასე განვითარება რუსეთის საპატრიარქოსა და სახელმწიფოსთან უკიდურესად დაბვავირისპირებულ და აზხაზეთისა თუ ცხინვალის ეპარქიებსაც დაბვავირებინებდა.

მიტროპოლიას“. **საქართველოს ეკლესიის წევრები და სხვაგან მართლმადიდებელი ეკლესიის წევრები დახმარებულნი იყვნენ, თითქმის საუკუნეა, იქ ოთხი სინოდი მოქმედებდა... კონსტანტინოპოლის საპატრიარქო იყო და არის არაკანონიკური მიზნებისთვის საეკლესიო თავყრილობების ინიციატორი. შარშან, ბოლო ასეთი დიდი თავყრილობის მოწვევაზე მას თავაზიანად გამოუცხადეს ბოიკოტი წამყვანი მართლმადიდებელი ქვეყნების — საქართველოსა და რუსეთის — ეკლესიებმა. **საბუღლისს, გოპ, რომ, პრაქტიკულად, საქართველოში მართლმადიდებელი ეკლესიის არსებობის არსებობის საპატრიარქო გიუფათიდან თურქეთის დროს უკრაინის ე.წ. საპატრიარქო. მხარს უჭერს, აგრეთვე, აზხაზეთის ეკლესიების და თეორიულად ცნობს კიდევ თვითმარქვათა „აზხაზეთის წმინდა****

„შეიკრიბონ და ყველა ცოდვისათვის მოსთხოვონ პასუხი მიტროპოლიტ დიმიტრის. წინააღმდეგ შემთხვევაში, სიტყვიერ მხილვაასთან ერთად აქტიურ ქმედებებზეც გადავალთ — სირცხვილის დერაფანს მოვანყობთ და ისე დავარისხებთ ზარბაზს საუფლო საბანაშურში ხელის ფათურის მოყვარულთა თავზე, რომ ხალხმა შეიძლება რეზიდეციაში არ შეუშვას ისინი...“

ხმა ბერისა

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

თუ გაუკუღმართების პროვოკაცია, ანტიკრისტიანობისა და უზენოესის კრიტიკა კი ძრისტიან შეურაცხყოფად გამოაცხადდა. ყველა ლოგიკურად მოაზროვნე იფიქრებს, რომ ეს „ქრისტიანი“ თვითონ არის ლგბტ თემის წარმომადგენელი, მისი „სულიერი მამა“ კი — ხელშემწყობი... რომელიმე მუსლიმურ ქვეყანაში რომ წარმოეთქვა რელიგიური თემის წარმომადგენელს მსგავსი სიბოღნე, ალბათ, მასაც ჩაქოლავდნენ და მის „სულიერ“ მამასაც. ჩვენი წინაპრები კი ამ განმაბლებელურ „ქრისტიანობისთვის“ ორივეს ანათემაზე გადასცემდნენ.

ეპისკოპოსი საბა მიტროპოლიტ დიმიტრის სულიერი შვილია?

— 2009-დან 2014 წლის ივნისამდე დიმიტრი შიოლაშვილი ითავსებდა ამერიკის შეერთებული შტატებისა და კანადის ქართველი მრევლის წინამძღოლობას, ანუ ის იყო მათი მღვდელმთავარი და ამ ნეესებდა კიდევ იქ თავის მონა-მორჩილ სულიერ შვილებს მღვდელმოქმედებისა და ქადაგებისთვის. 2014 წლის ივნისიდან კი მიტროპოლიტმა დიმიტრიმ ეპარქია ეპისკოპოს საბას (ინფორმაციას) გადააბარა.

ოფიციალურ წყაროში წერია: ლაშა ანდრიაშვილი 1981 წელს თბილისში დაიბადა. 2000 წელს დაამთავრა ბათუმის ნი. იოანე ღვთისმეტყველის სახელობის სასულიერო სემინარია. 2001-2007 წლებში სწავლობდა ბელგრადის იოანე ღვთისმეტყველის სახელობის უნივერსიტეტში. საქართველოში დაბრუნდა 2008 წელს. „მიტროპოლიტმა დიმიტრიმ ის მორჩილად აკურთხა და ასევე დაინიშნა ეპარქიის მდივნად“. ეს მორჩილი მდივანი „მიტროპოლიტ დიმიტრის ლოცვა-ურთხევით“ აღკვეცეს ბერად და ეწოდა საბა... 2009 წლის 8 ივლისს, მიტროპოლიტმა დიმიტრიმ ბერი აკურთხა ბერ-დიაკვნად... 2010 წლის 26 ოქტომბერს „მიტროპოლიტმა დიმიტრიმ ის აკურთხა მღვდელ-მონაზვნად და ჩააბარა ჰანოვერის წმინდა დავით აღმაშენებლის სახელობის მონასტერი და წმინდა გიორგის სახელობის სამრევლო კენსილვანიის შტატში... 2011 წლის 12 მაისს ეკლესიაში ერთგული მსახურებისთვის მიტროპოლიტმა დიმიტრიმ მღვდელ-მონაზონ საბას მიანიჭა ილუმენობა. 2013 წელს მიტროპოლიტმა დიმიტრიმ ის დანიშნა ბრუკლინში ღვთისმშობლის შობის სახელობის ქართული სამრევლოს წინამძღვრად“. 2013 წელს მეფე დიმიტრის მიერ გამორჩეული ეს პიროვნება აყვანილ იქნა არქიმანდრიტის ხარისხში, ხოლო „2014 წლის 3 ივნისს საქართველოს ეკლესიის წმინდა სინოდის განჩინებით არქიმანდრიტი საბა გამორჩეული იქნა ჩრდილოეთ ამერიკის ეპისკოპოსად“...

„არაოფიციალური პატრიარქის“, მიტროპოლიტ დიმიტრის სხვა „სულიერი შვილები“ დიდად არ განსხვავდებიან ეპისკოპოს საბასგან. მაგალითად, ამერიკის ეპარქიის არქიმანდრიტმა იოანე კავსაძემ ბერობაში ცოლად შეირთო მონაზონი, კაბა გაიხდინა და ამით დაამთავრა თავისი „პარმონაზვნური მღვდელმთავრობა“.

«საკმატროპოლიტური კონფრატრისი პატრიარქის მიერ მოხდენილი მითითებით სრულად დატოვებულია იმის რეალური მდგომარეობა, რომელიც მოხდა წინააღმდეგ შემთხვევაში, სიტყვიერ მხილვაასთან ერთად აქტიურ ქმედებებზეც გადავალთ — სირცხვილის დერაფანს მოვანყობთ და ისე დავარისხებთ ზარბაზს საუფლო საბანაშურში ხელის ფათურის მოყვარულთა თავზე, რომ ხალხმა შეიძლება რეზიდეციაში არ შეუშვას ისინი...“

ბა... სწორედ მიტროპოლიტ დიმიტრის კიდევ ერთმა დაკმატროპოლიტური კონფრატრისი პატრიარქის მიერ მოხდენილი მითითებით სრულად დატოვებულია იმის რეალური მდგომარეობა, რომელიც მოხდა წინააღმდეგ შემთხვევაში, სიტყვიერ მხილვაასთან ერთად აქტიურ ქმედებებზეც გადავალთ — სირცხვილის დერაფანს მოვანყობთ და ისე დავარისხებთ ზარბაზს საუფლო საბანაშურში ხელის ფათურის მოყვარულთა თავზე, რომ ხალხმა შეიძლება რეზიდეციაში არ შეუშვას ისინი...“

სწორედ ამის გამო ბატონი ზვიად შიოლაშვილი სირცხვილის ბოლო დღეებში დარდიანად ამბობდა: „...სანამ ეკლესია არ მოწესრიგდება და საულიერება არ აღორძინდება, ჩვენს ერს ხსნა არ უწერია“.

— ე. ი., გამოდის, რომ სამღვდელმთავრობა და მრევლმა

აჭარის ამ სასულიერო მმართველს ბოიკოტი უნდა გამოუცხადოს მზაკურული სიაცხელების შემოტანის მცდელობისთვისაც?

— დიახ, „ცინიდიის საქმე“, ახალმშობილობა და ე.წ. უკრაინის პატრიარქის აღიარებით რუსეთის სამკვდრო-სანიცოცხლოდ ჩვენზე გადაკიდება განუყოფელი საკითხებია და ხელს აძლევს მიხილულ საბატონი. ჩვენი მამამთავარი კი ამ მატერიალისტ მიტროპოლიტს ბერო რამეში უშლის მართლაც თვალის და ატარებს ეპარქიის რეალურ მართლმადიდებლობა საპირისპიროდ რატომ იცვლება? ბათუმში ახლა 23 მღვდლის, სრულიად აჭარაში კი — ბევრი ჯამე და რადიკალი მუსლიმი.

— რა უნდა მოიმოქმედოს მიტროპოლიტმა, რომ საქართველოს ამ მხარეში ვითარება ცოცხლოდ მინც შეიცვალოს?

— სანამ გვიანი არ არის, სჯობს, თვითონ დათმოს სამ-

იტიროპოლიტო პატივი და წუთისოფლის სიკეთე. შემდეგ კი ამ რთული რეგიონისთვის უფრო შესაფერის მწყემსთავარს ღმერთი გამოარჩევს.

— ერთ-ერთი ვაზთისთვის მიცემულ ინტერვიუს მიუხედავად დიმიტრის მამის, ვიქტორ შიოლაშვილის, რამდენიმე „საშემოსავლო წყარო“ დაასახელეთ. კიდევ ხომ არ არის ისეთი ფაქტები, რომლებიც საპატრიარქოს ფონდთან მის კავშირს ასახავს?

— მიტროპოლიტ დიმიტრის „საგმირო“ სამეურნეო საქმიანობაზე არაერთხელ მილაპარაკია... ჩვენს მამამთავარს ძალიან უყვარს ბუნება, ცხენი და ვიქტორ შიოლაშვილი ამიტაც კი სარგებლობდა. მან 1984 წელს ჩრდილოკავკასიიდან ძმისთვის ჩამოიყვანა ძალიან ლამაზი აღნაგობის ცხენი, რომელიც მარტყოფის საპატრიარქო რეზიდენციის ბიჭვად მიიჩნევენ... ორი წლის შემდგომ კი ვიქტორმა ისეთ ფასად შეიძინა ორი სუვენიერული ავტომანქანა „ჩაიკა“, რომ საპატრიარქოს მძღოლები და ბუღალტრები ამბობდნენ: ამ ფასად 4-5 ასეთ

მანქანას იყიდდა კაცი... გარდაცვალებამდე ცოტა ხნით ადრე საქართველოს საპატრიარქოს ამ „ერთგულმა“ მემ მოვალეობები თავის დას, დედა ნატალიას, გადააბარა და ახლა ის არის საქართველოს საპატრიარქოს ქონების განმკარგავი...

ანალოგიური „წესით“ ხდება ახლა ის არის საქართველოს საპატრიარქოს ქონების განმკარგავი... აგრეთვე, საპატრიარქოს ძველი თუ ახალი რეზიდენციებისთვის მატერიალური ფასეულობებისა თუ ხატების შექმნა სამეურნეო განყოფილების ამ უფროსისგან. ზოგიერთი რამ შექმნის შემდეგ უკვალოდ ქრებოდა. მეტი რაღა მოგახსენოთ, სინშიდეთიკურეხელობასთან გათანაბრებულ მის ქმედებებზე? ეს ადავანი ამ თანხებით ნოდარ შიოლაშვილის, ამჟამად მიტროპოლიტ დიმიტრის, სულიერ მომავალზე კი არა, ნუთნისოფლის ძაღებთან მის „დამეგობრებას“ და უმადლეს სასულიერო „კარიერაზე“ ზრუნავდა... თუმცა, თუ ჩაზრახვნილი მცხეთაში და გამგულ-ბამომგვალს ბამოქალაპარაკებით, დარწმუნებით, რომ არამყოფო „არაოფიციალური პატრიარქი“ თუ „რუსი კარდინალი“ იყო ვიქტორ შიოლაშვილი, არამედ მცხეთაში მისი გამოცხადება...

— სად არის გამოსავალი?
— „ცინიდიის საქმის“ „დაგვირგინების“ წელს მიწა, გამოვთქვა წმინდა სინოდისადმი გულმხურვალე რჩევა იმისა, რომ შეიკრიბონ და ყველა ცოდვისათვის მოსთხოვონ პასუხი მიტროპოლიტ დიმიტრის. წინააღმდეგ შემთხვევაში, სიტყვიერ მხილვაასთან ერთად აქტიურ ქმედებებზეც გადავალთ — სირცხვილის დერაფანს მოვანყობთ და ისე დავარისხებთ ზარბაზს საუფლო საბანაშურში ხელის ფათურის მოყვარულთა თავზე, რომ ხალხმა შეიძლება რეზიდეციაში არ შეუშვას ისინი...
ესაუბრა ნიკა ბელაშვილი

«მიტროპოლიტი დიმიტრი ძლიერდება, საქართველოს ეკლესიას ეხრო ე.წ. უკრაინის საპატრიარქო და მისი სქიზმატი მეთაური — ფილარეტი. ამის მოგლოწინე და ხელშემწყობია კონსტანტინოპოლის მსოფლიო საპატრიარქო, როგორც „გაბაზე“ შეხვდებოდა ასეთ სიანსს, სწორედ მოვლანის ასე განვითარება რუსეთის საპატრიარქოსა და სახელმწიფოსთან უკიდურესად დაგვიპირისპირება და აფხაზეთისა თუ ხვინვალის ეპარქიაზე დაგვიპირისპირება»

„საქართველოს სამრევლო პოტენციის დანერგვაში დიდი წვლილი მიუძღვით იმ მრჩეველებს, რომლებიც შიმშილის დროს საქართველოს „ახალი მემკვიდრეობის“ რეკონსტრუქციით და ძველის მართვის უმაღლეს დონეზე მოიკალათეს. ეს იყო სოროსი, მაკინი, მსოფლიო ბანკის, საერთაშორისო სავალუტო ფონდის ხელმძღვანელები და სხვები“

«საქართველოს მემკვიდრეობისგან» გათავისუფლების ღონისძიებით სრულდება, საქმისგან და ავანტიურისგან განსაზღვრავს ის ეკონომიკური პოტენციალი, რომელიც ნაკლებად მუშაობდა, როგორც სავალუტო სხვაობის არსებობისა

ცნობილია ბიზნესმენმა და საზოგადო მოღვაწე ბობი მორგაძემ „საქართველო და მსოფლიოსთვის“ მიცემულ ინტერვიუში ქვეყანაში არსებულ პრობლემებზე ისაუბრა.

— საქართველოს ეკონომიკა ვერ გაიმართა წელში, მიუხედავად იმისა, რომ ქვეყნის მოსახლეობას სანარმოების საზომი და ხარისხის ცერემონიების ტელესერიალებით ნაცვების ხელისუფლება წლები განმავლობაში გვართობდა და გვახალისებდა. თქვენი კომენტარი.

ნავებს, ავტომობილებს ვაკეთებდით, ვამზადებდით ვარდის, რეჰანის, ფასმინის უნიკალურ ეთერზეთებს, რომლებზეც საზღვარგარეთ უდიდესი მოთხოვნა იყო და არის. ეთერზეთების 15 ქარხანა-მეურნეობა მუშაობდა საქართველოში.

— ნაციონალების მიმართ ყველაფერი გასაგებია — ლენტეხის საზომი გაჭრები ვირტუალური რეალობის შექმნისა და ხალხის გამოთავისუფლების ცნობილი მეთოდი იყო. ძველის ეკონომიკის დეგრადაცია, ჩამოშორება და ჩამოშორებასთან დაკავშირებული პრობლემები. ჩამოშორებასთან დაკავშირებული პრობლემები არასოდეს ყოფილა. წლებიდან რთული არსებობდა ბარაქობის და გლეხებისთვის განსაკუთრებით შემოსავლიანი იყო.

1966 წელს ამ დარგში დასაქმებული საპროდუქციო მსოფლიო კონგრესი თბილისში გამართა. ჩამოშორებას ალარ გაავრცელეს. მგონი, ახლა ცოტა გონს მოვეგეთ და ვინცებთ სანარმოების აღდგენას, მაგრამ დაგვიანებით. ბევრი დრო დაუკარგეთ. კარგია, რომ სოფლის მეურნეობა ფეხზე დადგა — საქართველოში მოუხნავ მინას ვერ ნახავ. ამ დარგში ამდენი შეღავათიანი სესხი და ასეთი წარმატებული პროექტები არასოდეს ყოფილა. წლებიდან რთული არსებობდა ბარაქობის და გლეხებისთვის განსაკუთრებით შემოსავლიანი იყო.

შესახებ ნილის შეტანას. — ამ ბიზნესის ციფრებით ილუსტრირება მინდა გთხოვო.

— ნარმოგიდგენთ, მაგრამ ვერ ჩვენი საქმიანობის პრინციპზე ვიტყვი ორიოდ სიტყვას. ხეტყის უკანონოდ წრა და, მით უფრო, საზღვარგარეთ გატანა, ისევე, როგორც სხვაგან, მხოლოდ სასაზღვრო მუქარით დანაშაულის აღკვეთა შეუძლებელია. ჩვენ გვინდოდა, კონკრეტულ მაგალითზე დაგვეხატებინა ფართო საზოგადოებისთვის, რომ ეკონომიკის მომგებიანობის პრინციპის ამოქმედება ვეღარ ზიდა მენარმეობაში ჩართულმა ფუნამ.

რომ ემუშავა, სულ ცოტა, 11-15 მილიონი ლარით გაგამდიდრებდით ბიუჯეტს, უფრო მეტად. ამ უშუალო დანაკარგზე არანაპირად მგრძობიარე იყო ის ზარალი, რომელიც უშუალოდ დარჩენილი ხალხის წასვლით განიცადა ოთხმა სოფელმა. დაცარიელდა იქაურთა.

— დრო დაგვარგეთ, ბრძანეთ, დრო და შესაძლებლობა. სააკაშვილის პერიოდში წარმოშობილი ბიზნესები, რომელთა ამუშავება ვერ შეძლავს ან არ არის ურვეს, რა, დანაკარგად არ ითვლება?

გარემოს დაცვის ოთხი მიმართული გამოვიცავდით, როგორ არ ვუმეტყვებდით, რომ ცივილიზაციის უფლება ამ სანარმოს ამუშავების, რა ომი არ გადავიტანებ, არაფერმა გაჭრა.

— მერე როგორ დანაკარგად! ფაქტობრივად, ჩაკლეს თავისუფალი მენარმეობა, ბიზნესმენებს არაოფიციალური ხარკი დადეს, რომლის უდელი ვეღარ ზიდა მენარმეობაში ჩართულმა ფუნამ. პარლამენტში რომ ვიყავით, ჩვენმა ფრაქციამ სააკაშვილის უმრავლესობასთან დიდი ომის შემდეგ შევქელით, გაგვეტანა კანონი, რომლითაც აიკრძალა საქართველოდან ხეტყის გატანა. იმ პერიოდში გამგებლები-სა და გუბერნატორების პირადი გამდიდრების წყარო სწორედ მორებისა და სარწყავი სისტემებიდან ამოღებული მილების გატანა-გაყიდვა იყო — წარმოუდგენელი პარაზიტობა სახალხო ქონებაზე! 2003 წელს კახეთში, სოფელ ფშაველაში, ავაშენეთ ხეტყის პროდუქციის წარმოების თანამედროვე საწარმო: ფიცრის, პარკეტის, ავეჯის და ა.შ. დამამზადებელი ქარხანა. აღეჭურვეთ იტალიური, გერმანული დანადგარებით. სამი მილიონი ევრო ჩავდეთ ამ საქმეში.

— ესეც ათი ეროვნული ეკონომიკის საზარტო პრინციპებზე განვიხილოთ. მე ერთი კონკრეტული მაგალითი დავისახელებდი. ასეულობით მსგავსი ფაქტობრივი ქვეყანაში. მოსალოდნელია მიერ დახურული, გაუქმებული სანარმოების დაკარგულ ჯანსაღი მუშაობაზე თუ ვილაპარაკებთ, მილიონობით ლარის ზარალი გამოვა. ის მილიონ-ნახევარი ჩვენი მოქალაქეც იძულებული არ იქნებოდა, საშუალოს საშოვნელად უცხოეთში გადახვეწილიყო.

— ახლა რა გვიშლის ხელს? — რომან რურუას მაგალითი გვიჩვენებს, რომ ნიადაგი მომნიშვნელოვანია, ახლა ყველაფერი ჩვენს მხარეზე იქნება დამოკიდებული. ბიზნესმენები უნდა შევიკრათ, ჩავიდეთ, მოველაპარაკოთ ოსებსა და აფხაზებს და ის მოგება, რომელიც თქვენ ახსენებთ, ჩვენს მოურჩენელ ტყვიას მალამოდ დავადით.

— და ვინაა ეს? — ლუკა რამაზაშვილი, აფხაზეთში ნაბრძოლი კაცი, კახეთის ბატალიონის მეთაური, დაიჭირეს შეთქმნილი ბრალდებით, რვა წელიწადი მიუსაჯეს. ქარხანა ამ თვეების განმავლობაში მილიონ ლარზე მეტს შეიტანა ბიუჯეტში. ნანარმის 90 პროცენტზე მეტი ექსპორტზე გავიდა. 160-ზე მეტი ადამიანი დასაქმდა ოთხი სოფლიდან. სანარმო 11 წელიწადს იყო გაჩერებული. ამ ხნის განმავლობაში

მოიმატებს და ხალხი წელში გამართება.

— თქვენი პარტია დღიდან დარსებისა ლაღებდა, რომ „მრევლობა გადაარჩენს საქართველოს“. დღეს თვით მრევლობა გადასარჩენი რისი ბრალია ეს?

— უპირველესად, იმის, რომ მორჩილად მიღებდით დასავლეთის რეკონსტრუქციას; იმისა, რომ ყოფილი ხელისუფლების თუნდაც ეკონომიკური ბლოკის ხელმძღვანელებს, მაგალითად, გარემოს დაცვის იმ ოთხი მინისტრს, რომლებზეც გელაპარაკეთ, ანტიეკონომიკის განხორციელებისთვის პასუხი არავინ მოსთხოვა. „იყიდე-გაყიდეს“ მაშინ აღიარებული მეთოდი დღესაც ბატონობს. არადა, ქართველები არასოდეს ყოფილხართ ვაჭარი ერი. ჩვენ მენარმენი ვიყავით ოდიდან. „ნორჩი დემოკრატების“ პრიმიტიული პოლიტიკამ ეს სული ჩაგვიკლა; მეტიც, განათლების სისტემაში გაჭრულ პრინციპებზე ახალგაზრდობის აღზრდას დაუღო სათავე.

— იმის ბრალდება, რომ ბევრმა წარმატებულმა ბიზნესმენმა ვერ გაუძლო „ნაციონალური“ ხელისუფლების კაბალას და დატოვა საქართველო. ისინი ამჟამად უცხოეთში წარმატებულად საქმიანობენ და მათი უკან დაბრუნების პერსპექტივა არ ჩანს. იმისა, რომ საქართველოდან ოფორმებში დიდი ფულია გატანა, რომელიც ჩვენს ქვეყანას უნდა მოხმარებოდა.

— ჩვენს ხელისუფლებას დღესაც არ აქვს შემუშავებული მაკროეკონომიკული სტრატეგია, და ხშირად ეკონომიკის განვითარების მიმართულებით სწავლის ნაკლებობა. ჩემი გამოცდილება ამას ადასტურებს. „განდგომილ“ ცხინვალში თავის დროზე აღვადგინეთ სანარმო, გავხსენით სასტუმრო, რესტორანი, რაც „ყაზბეგს“ ნახევარ მილიონ დოლარზე მეტი დაუჯდა. უნდა განახლავთ, როგორი პატივისცემით მხვდებოდა დე ფაქტო პრეზიდენტი ჩიბირიძე. ოსი კოლეგები ჩამოდიოდნენ თბილისში, კონკრეტულ საკითხებს ერთობლივად ვწყვეტდით. ვეზმარებოდით.

— უპირველეს ყოვლისა, არ უნდა დავკარგოთ ობიექტურობა. ჩემი კრიტიკული დამოკიდებულება ეფუძნება იმ რეალობას, რომელიც არსებობს და რომელშიც ამკარად არის გამოკვეთილი პოზიტიური ტენდენციები. ყველაფერს რომ არ მოვედო, ენერგეტიკის სფერო ავედოთ. 2012 წლის შემდეგ არაერთი ჰიდროელექტროსადგური ამოქმედდა, 70-მდე სოფელში გაიყვანეს ბუნებრივი აირი, ელექტროენერგია. ამ დარგს, მოგეხსენებათ, კახა კალაძე ედგა სათავეში. ვიმედოვნებ, რომ თბილისის მერის თანამდებობაზე ხალხის ნებით არ ჩველი ეს ახალგაზრდა კაცი დედაქალაქის პრობლემებსაც მოგვარებს.

— ახლა რა გვიშლის ხელს? — რომან რურუას მაგალითი გვიჩვენებს, რომ ნიადაგი მომნიშვნელოვანია, ახლა ყველაფერი ჩვენს მხარეზე იქნება დამოკიდებული. ბიზნესმენები უნდა შევიკრათ, ჩავიდეთ, მოველაპარაკოთ ოსებსა და აფხაზებს და ის მოგება, რომელიც თქვენ ახსენებთ, ჩვენს მოურჩენელ ტყვიას მალამოდ დავადით.

— ახლა რა გვიშლის ხელს? — რომან რურუას მაგალითი გვიჩვენებს, რომ ნიადაგი მომნიშვნელოვანია, ახლა ყველაფერი ჩვენს მხარეზე იქნება დამოკიდებული. ბიზნესმენები უნდა შევიკრათ, ჩავიდეთ, მოველაპარაკოთ ოსებსა და აფხაზებს და ის მოგება, რომელიც თქვენ ახსენებთ, ჩვენს მოურჩენელ ტყვიას მალამოდ დავადით.

— რა უნდა გავაკეთოთ? ყველაზე მთავარი ადგილი, გზა უნდა მონახოს იმ სფეროში, რომელიც კომპეტენტურია, და ამის მიხედვით იმოქმედოს, ისე, როგორც სინდისი უკარნახებს, თორემ ყველაფრის მცოდნე ექსპერტებმა თუ ე.წ. პოლიტიკოსებმა, თავიანთი დილტანტური კრიტიკითა და რჩევებით, დიდი ხანია, თავი მოაბეზრეს საზოგადოებრიობას.

— ერთმა ჭკვიანმა ებრაელმა ახლახან ტელევიზიით გამოსვლისას განაცხადა, რომ ფულის ერთდერთი დანიშნულება არის მოგების მიღება. სხვა მიზანი მას არ აქვს. თუ გვინდა, რომ ამ მოგებამ ქვეყნის, ხალხის მსახურების ფუნქცია შეიძინოს, ბიზნესმენმა უნდა განახორციელოს საქველმოქმედო საქმიანობა, მეცენატობა, საქვეყნო, სახელმწიფო საქმეში ჩადოს ფული.

— მართალი უთქვამს. ჩვენი უმწვავესი პრობლემის მაგალითის მომველიებით შევეცადებო, გიპასუხოთ: რამდენიმე წელიწადი აფხაზ რეაგირების შედეგად სამკურნალოდ ჩამოჰყავდათ თბილისში. მე და ჩემი კოლეგები ვეზმარებოდით. ბავშვებს კარგად უმკურნალებს, დედები კმაყოფილი დარჩნენ, შინ რომ ბრუნდებოდნენ, ცრემლს არ მალავდნენ.

— აფხაზეთის თემას, ისევე, როგორც ცხინვალის პრობლემას, სწორედ ამ კუთხით, ადამიანური კავშირებით უნდა მივუდგეთ, და ასე გავანეიტრალიოთ ის გაუცხოება, რომელიც ბოლო 9-15 წლის განმავლობაში ვერ დაძლია ვერც ყოფილმა, ვერც დღევანდელმა ხელი-სუფლებამ.

— ეს ერთხელ კიდევ დაამტკიცა ჩემმა მეგობარმა, ჭიდაობაში მსოფლიოსა და ევროპის ოლიმპიური თამაშების მრავალჯერა ჩემპიონმა რომან რურუამ, რომელიც ახლახან ჩავიდა აფხაზეთში, მთელი აფხაზეთი ყოიარა, ელაპარაკა იქაურებს — ყოფილ მეორეხარისა, დე ფაქტო ხელისუფლების წარმომადგენლებსაც, სპორტსმენებსაც, რომელთაც საოცარი სიყვარულითა და პატივისცემით ხვდებოდნენ.

— იქნებ, სწორედ ამ მიმართულებით გავააქტიუროთ ბიზნესმენებმა საზოგადოებისთვის სასარგებლო საქმიანობა. ჩემი გამოცდილება ამას ადასტურებს. „განდგომილ“ ცხინვალში თავის დროზე აღვადგინეთ სანარმო, გავხსენით სასტუმრო, რესტორანი, რაც „ყაზბეგს“ ნახევარ მილიონ დოლარზე მეტი დაუჯდა. უნდა განახლავთ, როგორი პატივისცემით მხვდებოდა დე ფაქტო პრეზიდენტი ჩიბირიძე. ოსი კოლეგები ჩამოდიოდნენ თბილისში, კონკრეტულ საკითხებს ერთობლივად ვწყვეტდით. ვეზმარებოდით.

— უპირველეს ყოვლისა, არ უნდა დავკარგოთ ობიექტურობა. ჩემი კრიტიკული დამოკიდებულება ეფუძნება იმ რეალობას, რომელიც არსებობს და რომელშიც ამკარად არის გამოკვეთილი პოზიტიური ტენდენციები. ყველაფერს რომ არ მოვედო, ენერგეტიკის სფერო ავედოთ. 2012 წლის შემდეგ არაერთი ჰიდროელექტროსადგური ამოქმედდა, 70-მდე სოფელში გაიყვანეს ბუნებრივი აირი, ელექტროენერგია. ამ დარგს, მოგეხსენებათ, კახა კალაძე ედგა სათავეში. ვიმედოვნებ, რომ თბილისის მერის თანამდებობაზე ხალხის ნებით არ ჩველი ეს ახალგაზრდა კაცი დედაქალაქის პრობლემებსაც მოგვარებს.

— ახლა რა გვიშლის ხელს? — რომან რურუას მაგალითი გვიჩვენებს, რომ ნიადაგი მომნიშვნელოვანია, ახლა ყველაფერი ჩვენს მხარეზე იქნება დამოკიდებული. ბიზნესმენები უნდა შევიკრათ, ჩავიდეთ, მოველაპარაკოთ ოსებსა და აფხაზებს და ის მოგება, რომელიც თქვენ ახსენებთ, ჩვენს მოურჩენელ ტყვიას მალამოდ დავადით.

ესაუბრა არამ სანაბლიძე

ქართველები, რომლებიც ბინძური მეთოდებით ხელისუფლების ხელში ჩასაგდებად ჩაბრუნდნენ უკრაინაში, თვითონ აღმოჩნდნენ ფიზიკური ძალის გამოყენების მსხვერპლნი, თუმცა არ დავინწყებით ხმაურის ატმოსფეროში უფლებებისა და თავისუფლების დარღვევაზე. რაც შეეხება პროკურატორს, ის თავის დროზე იძულებული შეიქმნა, მიეღო სააკაშვილი თავის გუნდში, არა იმიტომ, რომ მებრძოლი იყო, არამედ იმიტომ, რომ 2014-2015 წლებში ის უკრაინაში ბარაკ ობამას აღმინისტრაციამ გააგზავნა. სააკაშვილი უკრაინაში ამერიკის პრეზიდენტის ყურები და თვალები იყო.

ნადი, გენასვალე!

ქართველებს თავზე ტოვებენ ჩამოსვლას და უკრაინიდან გააძევენ

ცოტა ხნის წინათ უკრაინიდან პანტაფონით გამოყარეს სააკაშვილის გუნდის წევრები, რომლებიც, უკრაინის ხელისუფლების წარმომადგენელთა აზრით, სააკაშვილთან ერთად, სიტუაციას დაზვერვითი ქვეყანაში და ხელისუფლების დამხობით იმუქრებოდნენ. ამას მოჰყვა იტალიელი კინოდოკუმენტალისტების ფილმი, სადაც ქართველი სნაიპერები აღიარებენ, რომ მიიდანხვებულან მომიტინგეებს სააკაშვილის მითითებით ესროდნენ. სწორედ ამ თემებს ეძღვნება Rusvesna.ru-ს ვებგვერდზე ზახარ ვინობრაძის მიერ გამოქვეყნებული წერილი, რომელსაც ქვემოთ გთავაზობთ:

„ისინი დაუნდობლად, სასტიკად აიყვანეს, ქართველები, რომლებიც ჯერ კიდევ გუშინ უკრაინის პრეზიდენტ პეტრო პოროშენკოს გუნდში იყვნენ. ერთი საკუთარ სახლთან დააპატიმრეს, როდესაც მალაზიაში მიდიოდნენ. ცოლს ტელეფონით ეს-ემ-ესი გაუგზავნა: „დამაგვიანდება, არ იხრევიყო“. როდესაც ცოლმა ძეგნა დაუწყო, მსს-ს განყოფილებამ ვერ უთხრა, რა დაემართა მის ქმარს. მეორე დაკავებისას სკოჩით (ნებოჯანი ლენტო) გაკოჭეს, მესამეს თავზე ჩამოაცვეს ტომარა, რომელიც მხოლოდ თვითმფრინავში მოხსნეს. რამდენიმე კი ოდესიდან ბორნი პირდაპირ ბათუმში გადაიყვანეს. სკოჩი და ტომარები მათ მაშინ მოაშორეს, როდესაც ბორანი უკვე ზღვაში იყო. უკრაინიდან საბარტონილოს ყოფილი მოძრაობის ბაჰამების სახელმწიფო დატვირთვაზე გააძევეს. უკრაინიდან საბარტონილოს ბრძანება პიპროშენკომ გასცა. ასეთი რამ რუსეთში რომ მომხდარიყო, ადამიანის უფლებების ევროპული სასამართლო, ეუთო და აშშ-ის კონგრესი, სასტიკებითან ერთად, მყისვე განაცხადებდნენ პროტესტის სახელმწიფოს მეთაურისა და „დანაშაულებრივი ბრძანებების“ შემსრულებელთა მიმართ, კი-

ევს კი არაფერი უთხრეს. მხოლოდ აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტმა გააკეთა არაფრისმთქმელი განცხადება: „უკრაინამ თავიდან უნდა აიცილოს უფლებების უზუნაესობის სფეროში მოქმედებები, რომლებიც შეიძლება მოგვეწვევოს პოლიტიკურად მოტივირებულად“.

ინსტრუქტორი, იკალი, მცველი და საფული

ანტიქართული წმენდა უკრაინაში ნოემბრის შუა რიცხვებიდან დაიწყო. ხერსონში, ივანოვო-ფრანკოვსკში, კიევი, ოდესაში ავტომატებით შეიარაღებული ძალოვანები დოკუმენტების წარუდგენლად აკავებდნენ ქართველებს, რომლებიც შემდეგ გადაჰყავდათ ბორისპოლის აეროპორტსა და ოდესის პორტში, საიდანაც აძევებდნენ საქართველოში. „დაახლოებით დილის 11 საათზე ბინაში შემოიჭრა 15 ადამიანი ავტომატებით, შავი ნიღბებით და დაიწყეს ჩემი ცემა-დასაშაულებრივი ბრძანებების“ შემსრულებელთა მიმართ, კი-

მა თავისი დაკავების შესახებ „strana.ua“-ს, — თვალზე კონი ამაკრეს, ხელებზე ბორკილი დამადეს. როდესაც ცემა შეწყვიტეს, ამყენეს და მიტხრეს, — თავით კედელს მიეყრდნენ. წყალი მოვითხოვე, რადგან პირი სისხლით მქონდა საცე. მომცეს წყალი და პირსახოცი. ვეკითხებოდი: ვინ ხართ, რა გინდათ-მეთქი, მაგრამ დუმდნენ. შემდეგ ჩქარ-ჩქარა კიბისკენ წამოიყვანეს. რომელიღაც მინიფინის საბარგულში ჩამაწვინეს. 30 წუთის განმავლობაში მივდიოდით. მე ვფიქრობდი: სად დავარდვები კანონი? გამაძვინდებდა, რომ ცოტა ხნის წინათ უკრაინის საინფორმაციო პოლიტიკის სამინისტროსგან მივიღე წერილი, რომ მე აკრედიტებული ჟურნალისტი ვარ და შემოძლია მშვიდად ვიმუშაო უკრაინაში.“ შავი ნიღბი ამტკიცებს, რომ მისი ექსტრადიციის ოპერაციას ხელმძღვანელობდა ქვეყნის სახელმწიფო დაცვის უფროსი (პრეზიდენტის მთავარი მცველი) ვალერი გელაძი. უცნობია, საქართველოს რამდენი ყოფილი მოქალაქე

აგაძევეს ქვეყნიდან, მაგრამ ყველა მათგანს ერთი რამ აერთიანებს: ისინი საქართველოს ყოფილი პრეზიდენტისა და ოდესის ექსტრადიციის უახლოესი ახლობელი პოროშენკოს ამხანაგის, ამჟამად კი პარტია „ახალი ძალების“ მოძრაობის „სერვისული ლიდერის“ — მიხეილ სააკაშვილის მომხრეები არიან.

ექსტრადიციულთა სიაში არიან ე.წ. ანტიტერორისტული ოპერაციის მონაწილე მანო ნადირაძე, მიხეილ სააკაშვილის მძღოლი მინიფინის აზნაინი, დაცვის უფროსი ბიორაზი რუბინი, სააკაშვილის ძმა დავითი და სხვები. ისინი უკრაინაში კანონიერად იმყოფებოდნენ, შქონდათ ბინადრობის უფლება. გაძევების შემდეგ კი ზოგიერთს სამშობლოში აღძრულ სისხლის სამართლის საქმეებზე პასუხისმგებლობა მოუწევს. ამას გარდა, საქართველოს ყოფილ პრეზიდენტს კიდევ ერთ დარტყმას აგვიტყვებს: უკრაინაში შეესალა აუკრძალეს კობა ნაყოფიანს, რომელსაც „საკაშვილის საფულეს“ ეძახიან. თვითონ სააკაშვილისთვის ჯერჯერობით ხელი არ უხლიათ, ისევე, როგორც პარტიაში მისი მოადგილისთვის, უკრაინის გენერალური პროკურორის მოადგილე დავით საყვარელიძისთვის, თუმცა მათ წინააღმდეგ აღძრულია სისხლის სამართლის საქმეები. სააკაშვილი ცდილობს, სასამართლოს მეშვეობით დაამტკიცოს მისთვის მოქალაქეობის ჩამორთმევის არაკანონიერება, მაგრამ პროცესი ყოველთვის გადაიდება ხოლმე.

იტალიური კინო

სწორედ ამ დროს კიევის სიურპრიზი მოუშვა იტალიამ — Canale 5-მა ეთერში გაუშვა დოკუმენტური ფილმი „უკრაინა. დამალული სიმართლე“. ავტორი, იტალიელი ჟურნალისტი ჯან მიკალესინი, ამტკიცებს, რომ 2014 წლის 20 თებერვალს მიიდანხვებულ ქართველი სნაიპერები, რომლებიც მომიტინგეებსა და სამართალდამცველებს ესროდნენ. ფილმი ამ ვერსიას ადასტურებს სამი ქართველი — კობა ნადირაძე, ზალბოგი კვარაცხელია და ალექსანდრა რეინი, რომლებიც შედიოდნენ ჯგუფში დაქირავებული უცხოელი სნაიპერებისა, რომლებიც უკრაინაში სისხლიან პროვოკაციაში მონაწილეობის ჩავიდნენ.

ქართველების თქმით, მათ არ იცოდნენ, რომ დახვრეტაში მიიღებდნენ მონაწილეობას, ფიქრობდნენ, რომ მხოლოდ მომიტინგეების მხარდასაჭერად გამოიყენებდნენ, მაგრამ ადგილზე ჩასულ უზრუნველყოფის წევრებისგან იცოდნენ, რომ ესროლათ როგორც აქტივისტებისთვის, ისე ძალადუხობის მონაწილეებისთვის.

„დაქირავებულთა ამ ჯგუფში, — ამბობენ ისინი, — იყო კიდევ ერთი პირი — ამერიკელი სნაიპერი ბრანდ პრინსი. ამიტომ სენსაცია არ ამოწურულა. ფილმი შემდგომ საუბარია იმაზე, რომ დახვრეტების ორგანიზებაში მონაწილეობდნენ სააკაშვილი და მისი უახლოესი მხარდამჭერი მამუკა მამულაშვილი. სნაიპერებმა დასახელეს უკრაინელი კურატორებიც — პარლამენტის სპიკერი ანდრეი პარუბი, „სახალხო ფრონტის“ ერთ-ერთი ლიდერი სერგეი პავინსკი და მაჟორიტარი დეპუტატი ვლადიმერ პარასიუკი.“

სნაიპერები და არამსოფლიო

უკრაინიდან ქართველების უკანონოდ გაძევებისა და დახვრეტის ისტორიის გორგალი, რომლის ძაფიც სააკაშვილამდე და უკრაინელ პოლიტიკოსებამდე მიდის, აჩვენებს იმ სისხლის სამართლებრივ პროცესებს, რომლებიც ქვეყნის ამჟამინდელმა პოლიტიკურმა ელიტამ წამოიწყო. როცა ამ ელიტას სერიოზულად სისხლიანი აქციების ორგანიზებაში ქართველი „სიკვდილის ლეგიონის“ მონაწილეობა, სინდისის ქანკის გარეშე გამოიყენა. იხსანად რეპოლუციის არც ერთი გელადი არ შევუერთებულა, რომ სერიოზულად არა, უბრალოდ, მათ მომხრეებს, არამედ თანამემამულეებს. ამის შემდეგ სააკაშვილმა ყოფილ თანაკურსელ პროკურატორსან მიიღო მოქალაქეობა და ოდესის გუბერნატორის პოსტი.

ქართველებმა შელენეს სამართალდამცავ სტრუქტურებსა და არმიამი, დაინიშნენ მინისტრებად. ისინი უკრაინაში იმიტომ კი არ ჩავიდნენ, რომ ქვეყანა აქვეყნებდა და მშვიდობიანი ცხოვრება აეწყობო, არამედ იმისთვის, რომ მიიდანხვებულ მომიტინგეებში, ებრძოლათ სამოქალაქო ომში დონბასში, პოლიტიკური არენიდან კი გაეძევებინათ სააკაშვილის მტრები.

უკრაინის ხელისუფლებამ სააკაშვილში კონკურენტი დაინახა (პოროშენკოზე მეტად იაცენიშვილმა, პავლოშვილმა და სხვებმა) და სწრაფად მოაშორა ის ბაგას. დაახლოებით, რომლებიც ბინძური მეთოდებით ხელისუფლების ხელში ჩასაგდებად ჩაბრუნდნენ უკრაინაში, თვითონ აღმოჩნდნენ ფიზიკური ძალის გამოყენების მსხვერპლნი, თუმცა არ დავინწყებით ხმაურის ატმოსფეროში უფლებებისა და თავისუფლების დარღვევაზე. რაც შეეხება პროკურატორს, ის თავის დროზე იძულებული შეიქმნა, მიეღო სააკაშვილი თავის გუნდში, არა იმიტომ, რომ მებრძოლი იყო, არამედ იმიტომ, რომ 2014-2015 წლებში ის უკრაინაში ბარაკ ობამას აღმინისტრაციამ გააგზავნა. სააკაშვილი უკრაინაში ამერიკის პრეზიდენტის ყურები და თვალები იყო.

როგორც კი დოკუმენტები დამარცხდნენ არჩევნებში (2016 წლის 8 ნოემბერს), პოროშენკომ მყისვე გაათავისუფლა სააკაშვილი დაკავებული პოსტიდან. რაღა დარჩენია უკრაინის მოქალაქეობადაკარგულ სააკაშვილს, რომელზეც საქართველოში ძეგნაა გამოცხადებული და რომელმაც უკრაინაში მხარდამჭერები დაკარგა, ხოლო ვაშინგტონში მფარველები? მხოლოდ ის, რომ იყვიროს პოროშენკოს სისხლიან რეჟიმზე, პოროშენკოზე, რომელიც 2014 წელს მის დაუხმარებლად არ ჩამჯდარა პრეზიდენტის სავარძელში!

P.S. უკრაინული მედიის მიერ გავრცელებული ინფორმაციით, მიხეილ სააკაშვილი, რომელიც იმედოვნებს, რომ უკრაინის პრემიერმინისტრობას გამოჰკრავს ხელს, უკრაინიდან შესაძლოა, 2017 წლის ბოლომდე გააძევიონ, ოღონდ არა საქართველოში, არამედ პოლონეთში.

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„შესაძლოა, გერმანიის მოქმედებებმა გიჟები, რომლებიც ოცნებობენ, შეუერთონ სილი, ესე იგი, საბჭოთა უკრაინა გუზანაკალს, ეგრეთ წოდებულ კარკატების უკრაინას. და, თუ იმ მართლაც მოქმედებებთან ასეთი გადარკულაობი, შეიძლება ეჭვიც არ შევიტანოთ იმაზე, რომ ჩვენს ქვეყანაში საჭირო რაოდენობით აღმოჩნდება დამამშვიდებელი პერანგის ასეთი გიჟებისთვის. მაგრამ, თუ თავს დავანებებთ გიჟებს და მივმართავთ ნორმალურ ადამიანებს, განა ცხადი არ არის, რომ სასაცილო და უაზრო სერიოზულად ლაპარაკი საბჭოთა უკრაინის შეერთებაზე ეგრეთ წოდებულ კარკატების უკრაინასთან?“

1952 წლის 14 ოქტომბერს საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის XIX ყრილობის დასკვნით სხდომაზე ტრიბუნისკენ, რომლისკენაც მიპყრობილი იყო ცივილიზებული სამყაროს ყურადღება, დინჯად მიემართებოდა ტრიუმფატორი, თანამედროვე ცივილიზაციის პოლიტიკური დინოზავრი. მისი ფეხის დადგმა ნათელი ხალიჩით დაფარული კიბის ყოველ საფეხურზე დედამინას ატორტმანებდა. ცენტრალურ ტრიბუნაზე ორმოცი წუთის განმავლობაში იდგა ღმერთკაცი და მოთმინებით უსმენდა და უყურებდა ხალხის დაუოკებელ სურვილს, რაიმე ფორმით გამოეხატათ მათი საფიცარი მასწავლებლის მიმართ პატივისცემა.

როდესაც სტალინმა ტრიბუნიდან ჩამოსვლა გადაწყვიტა, რადგან ტამი და ოვაციები ლაპარაკის დაწყებას არ აცლიდა, აუდიტორია „მკვდრების ქალაქად“ იქცა... ცამეტი წელი გავიდა, ყრილობის ტრიბუნაზე არ მდგარა და ხალხისთვის არ მიუმართავს. დარბაზში მსხდომთაგან არავინ იცოდა, რას იტყოდა ტრიბუნიდან პლანეტის მბრძანებელი, რამდენ ხანს ექნებოდა ბედნიერება იქ მყოფ ადამიანებს, ექცირათ კრემლში მოზინდურ ღმერთისთვის...

როა, შევნიშნოთ, რომ დიდი და სახიფათო პოლიტიკური თამაში, რომელიც ჩაურევლობის პოლიტიკის მომხრეებმა დაიწყეს, შეიძლება მათთვის სერიოზული მარცხით დამთავრდეს. სტალინი პოლიტიკის ვან-გაა. მან იცის, რატომ წუხს და რატომ ძრწის ეგრობა და მასთან ერთად ამერიკის შეერთებული შტატები. მას ხომ ნედლეულის ბაზები და გასაღების ბაზრები სჭირდება. ამ საჭიროებებით თვალდაბნელებულ კაპიტალისტურ სამყაროზე და მათ მესვეურებზე უშიშრად გაინავარდებს „მგზნებარე კოლხიდელი“, როდესაც იქვე, ყრილობის იმავე მაღალ ტრიბუნიდან აცხადებს:

1939 წელს ამავე ტრიბუნიდან ოცნლიანი ომგამოვლილი სტალინი საქვეყნოდ აცხადებდა:

„ევროპისა და ამერიკის შეერთებული შტატების ზოგიერთი პოლიტიკოსი და პრესის მოღვაწე, რომლებსაც დაუკარგავთ მოთმინება „საბჭოთა უკრაინაზე ლაშქრობის“ მოლოდინში, თვითონ იწყებენ ჩაურევლობის პოლიტიკის მხილვას. ისინი პირდაპირ ამბობენ და შავით თეთრზე წერენ, რომ გერმანიელებმა მათ სასტიკად „გაუცრულეს იმედი“, რადგან, ნაცვლად იმისა, რომ დაძრულიყვნენ აღმოსავლეთისკენ საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ, დასავლეთისკენ იბრუნება პირი და თავისთვის კოლონიებს მოითხოვენ. შეიძლება ვიფიქროთ, რომ გერმანიელებს მისცეს ჩეხოსლოვაკიის რაიონები, როგორც საფასური ვალდებულებისა — აეტეხათ ომი საბჭოთა კავშირთან; ხოლო გერმანიელები, უარს ამბობენ რა ახლა თამაშუქის განაღდებაზე, შორს გზავნიან მათ.“

„შესაძლოა, გერმანიის მოქმედებებმა გიჟები, რომლებიც ოცნებობენ, შეუერთონ სილი, ესე იგი, საბჭოთა უკრაინა გუზანაკალს, ეგრეთ წოდებულ კარკატების უკრაინას. და, თუ იმ მართლაც მოქმედებებთან ასეთი გადარკულაობი, შეიძლება ეჭვიც არ შევიტანოთ იმაზე, რომ ჩვენს ქვეყანაში საჭირო რაოდენობით აღმოჩნდება დამამშვიდებელი პერანგის ასეთი გიჟებისთვის. მაგრამ, თუ თავს დავანებებთ გიჟებს და მივმართავთ ნორმალურ ადამიანებს, განა ცხადი არ არის, რომ სასაცილო და უაზრო სერიოზულად ლაპარაკი საბჭოთა უკრაინის შეერთებაზე ეგრეთ წოდებულ კარკატების უკრაინასთან?“

სტალინი — დემოკრატიის რაინდი

სტალინი XVIII ყრილობაზე

უერთო შენი ვატარა ტერიტორია ჩემს თვალწინდენულ ტერიტორიას... მკითხველო, მიხვდებით, რომ უკრაინის დანაწევრებისა და მისი ნაწილ-ნაწილი გაყიდვის მცდელობა არახალია, მაგრამ, სანამ ცხვრის ფარას ლოში მათუაროვად, ანაოლ უპლიდ ბარშომო ყმობითი ევროპისა თუ ატლანტიკის მგლავი. ცხვრის ფარა უშიშრად მოვდა ევროპაში ყველაზე მსუხუცე მსუხუცე და ნორმალური ბაზრისა.

ელემენტებისაგან საბჭოთა ორგანიზაციების განმედაამ? გაანადგურა რა ხალხის მტრები და განმინდა გადაგვარებულითაგან პარტიული და საბჭოთა ორგანიზაციები, პარტია გახდა კიდევ უფრო ერთიანი თავის პოლიტიკურ და ორგანიზაციულ მუშაობაში, იგი კიდევ უფრო შექმდროვდა თავისი ცენტრალური კომიტეტის გარშემო. პოლიტიკური ხაზისა და ყოველდღიური პრაქტიკული მუშაობის თვალსაზრისით, საანგარიშო პერიოდი იყო პერიოდი ჩვენი პარტიის გენერალური ხაზის სრული გამარჯვებისა.

ნავე როლი, მაგრამ ეს წარსული ამბავია. ახლა, როცა ჩინეთიდან და კორეიდან ჩეხოსლოვაკიამდე და უნგრეთამდე გაჩნდა ახალი „დამკვერთული ბრიგადები“ სახალხო-დემოკრატიული ქვეყნების სახით, ჩვენს პარტიას ბრძოლა გაუადვილდა და მუშაობაც სახალისო შეიქნა. განსაკუთრებულად უყრადღების ღირსნი არიან ის კომუნისტური, დემოკრატიული თუ მუშურ-გლეხური პარტიები, რომლებსაც ჯერ კიდევ არ მოუპოვებიათ ძალაუფლება და რომლებიც მუშაობას განაგრძობენ ბურჟუაზიული დრაკონული კანონების პირობებში. მათთვის, რა თქმა უნდა, ძნელია მუშაობა, მაგრამ არა იმდენად, რამდენადაც ძნელი იყო ჩვენი, რუსი კომუნისტებისთვის, ცარიზმის პერიოდში. მაგრამ რუსმა კომუნისტებმა გამძლეობა გამოიჩინეს, სიმძლევეს არ შეუშინდენ და გამარჯვებას მიაღწიეს. ამასვე მიაღწევენ ეს პარტიებიც.“

ყრილობაზე სტალინმა შეაჯამა ხალხის მტრების მიმართ ჩატარებული სადამსჯელო ღონისძიებები და განაცხადა: „სახელმწიფოს პრესის ზოგიერთი მოღვაწე ლაყობს, რომ საბჭოთა ორგანიზაციების განმედაამ ჯაშუშების, მკვლელებისა და მავნებლებისაგან, როგორც იყო ტროცკი, ზინოვიევი, კამენევი, იაკირი, ტუსჩაჩევი, რომლებიც, სხვა მუხანათები, თითქოს „შეარყია“ საბჭოთა წყობილება, „გახრწანა“ შეიტანა მასში. ეს უხამსი ლაყობა იმად ღირს, რომ სასაცილოდ ავიგდოთ. როგორ შეუძლია შეარყიოს და გახრწანას საბჭოთა წყობილება მავნე და მტრული

ამ რწმენით დაასრულა სტალინი პარტიის XVIII ყრილობა 1939 წელს. გავიდა საოცრად მძიმე და განსაცვიფრებელი შედეგებით აღსავსე ცამეტი წელიწადი და იმავე დარბაზში, იმავე ტრიბუნაზე მდგარი დამარცხებული გოლიათი სიტყვას სიტყვაში „აჯენდა“ და მსოფლიოს ხალხთა გასაგონად და სახელმძღვანელოდ ამბობდა, რომ ყოველივე ამის გაკეთება დედამინაზე მხოლოდ ერთ ქვეყანას ჰქონდა მიზნად დასახული.

სწორედ აქ, ამ ყრილობაზე და ამ ტრიბუნიდან, გაისმა პირველად მოწოდება ეროვნული მოძრაობის გაძლიერების თაობაზე, როდესაც სტალინმა გამოაგნებელი სიტყვები წარმოთქვა: „წინათ ბურჟუაზია თავს

ნებას აძლევდა, ლიბერალობა გამოეჩინა, ბურჟუაზიულ დემოკრატიულ თავისუფლებას იცავდა და ამით უპოვლარობას იხვეჭდა ხალხში. ახლა ლიბერალიზმისგან კვალიც აღარ დარჩენილა. აღარ არის ეგრეთ წოდებული „პროგრესის თავისუფლება“, პროგრესის უფლებებს ახლა მხოლოდ მათთვის ცნობდა, ვინაც კაპიტალი აქვს, დანარჩენი მოქალაქეანი კი ითვლებიან ადამიანთა ნედლ მასალად, რომელიც გამოსადეგია მხოლოდ სექსუალური ცხოვრებისათვის. მათაღილია ადამიანებისა და ეკონომიკის თანასწორუფლებიანობის პრინციპი, იგი შეცვლილია ექსპლუატაციური უმცირესობის სრულუფლებიანობისა და მოქალაქეთა ექსპლუატაციური უფლებების პრინციპით. ბურჟუაზიული დემოკრატიული თავისუფლებების დროსა გადაგდებულია. ვფიქრობ, რომ თქვენ, კომუნისტური და დემოკრატიული პარტიების წარმომადგენლებს, მოგინებთ ამ დროის აღმართვა და მისი წინ წაღება, თუ გსურთ, ხალხის უმრავლესობა შემოიკრიბოთ. თქვენს მეტი ვერაფერი აღმართავს მას. წინათ ბურჟუაზია ერის მეთაურად ითვლებოდა, იგი იცავდა ერის უფლებებსა და დამოუკიდებლობას, რასაც „ყველაფერზე მაღლა“ აყენებდა. ახლა ყოველი პრინციპისაგან“ კვალიც აღარ არის დარჩენილი. ახლა ბურჟუაზია დოლარზე ყიდის ერის უფლებებსა და დამოუკიდებლობას. ეროვნული დამოუკიდებლობისა და ეროვნული სუვერენიტეტის დროსა გადაგდებულია. თქვენ, კომუნისტური და დემოკრატიული პარტიების წარმომადგენლებს, მოგინებთ ამ დროის აღმართვა... ძვირფასო მკითხველო, სტალინის ბოლო გამოცემის სრული ტექსტი არქივშიც კი არ არსებობს, მაგრამ ბედად გადარჩენილია სტენოგრაფიული ჩანაწერის რამდენიმე ფრაგმენტი, რომელშიც ნათლად აისახება ის გენერალური ხაზი, საით მიჰყავდა სტალინს საბჭოთა კავშირის ხალხები და როგორ მტკიცედ ეპყრა ხელთ მართვის ყველა სადავე. ზოგიერთი „ექსპერტის“ მოსაზრება, რომ სტალინს თავისი ასაკისა და ავადმყოფობის გამო შეუძლებელი ჰქონდა როგორც მოძრაობა, ასევე აზროვნება და XIX ყრილობაზე საანგარიშო მოხსენებით გამოუსვლელი სწორედ ამით იყო გამოწვეული, ყოველგვარ საფუძველს არის მოკლებული. მეცხრამეტე ყრილობის დასკვნით ეტაპზე სტალინის 12-წუთიანი გამოსვლა სრულდა და იყო მისი უძ-

«ევროპისა და ამერიკის შეერთებული შტატების უკრაინის უკრაინის მოღვაწე, რომლებსაც დაუკარგავთ მოთმინება «საბჭოთა უკრაინაზე ლაშქრობის» მოლოდინში, თვითონ იწყებენ ჩაურევლობის პოლიტიკის მხილვას. ისინი პირდაპირ ამბობენ და შავით თეთრზე წერენ, რომ გერმანიელებმა მათ სასტიკად „გაუცრულეს იმედი“, რადგან, ნაცვლად იმისა, რომ დაძრულიყვნენ აღმოსავლეთისკენ საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ, დასავლეთისკენ იბრუნება პირი და თავისთვის კოლონიებს მოითხოვენ. შეიძლება ვიფიქროთ, რომ გერმანიელებს მისცეს ჩეხოსლოვაკიის რაიონები, როგორც საფასური ვალდებულებისა — აეტეხათ ომი საბჭოთა კავშირთან; ხოლო გერმანიელები, უარს ამბობენ რა ახლა თამაშუქის განაღდებაზე, შორს გზავნიან მათ.»

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„წინათ ბურჟუაზია ერის მეთაურად ითვლებოდა, იგი იცავდა ერის უფლებებსა და დამოუკიდებლობას, რასაც „ყველაფერზე მაღლა“ აყენებდა. ახლა „ეროვნული პრინციპისაგან“ კვალიც აღარ არის დარჩენილი. ახლა ბურჟუაზია დოლარაზე ყიდის ერის უფლებებსა და დამოუკიდებლობას. ეროვნული დამოუკიდებლობისა და ეროვნული სუვერენიტეტის დროზე გადაგდებულია“.

ლურებით გამოწვეული — ეროვნულ-განმათავისუფლებელ მოძრაობაზე სტალინის უხვსიტყვაობა ვერაფერს შეჰმატებდა ამ პოლიტიკურ მიმართულებას. ყრილობის დამთავრებიდან ორი დღის შემდეგ, 16 ოქტომბერს, გამართულ პლენუმზე ტრიბუნაზე გამოსული სტალინი სულაც არ ჰგავდა ქვეყნის უსუსურ და ავადმყოფ მეთაურს, მან 2 საათისა და 45 წუთის განმავლობაში ყოველგვარი „შპარგალის“ გარეშე დალაგებულად, შემტევად და, ამასთანავე, ემოციურად ისაუბრა იმაზე, რაც ყრილობაზე არ თქმულა. სწორედ ამ გამოსვლის ზოგიერთ ფრაგმენტს გთავაზობთ:

XIX ყრილობის უმედაბ, 1952 წლის 16 ოქტომბერს, სკკპ ცკ-ის პლენუმზე სტალინის მიერ წარმოთქმული გამოუთქმავი სიტყვა

(ლ.ნ. ფერემოვის სტენოგრაფიული ჩანაწერის მიხედვით):

ჩვენ ჩავატარეთ პარტიის ყრილობა. მან კარგად ჩაიარა და ბევრს შეიძლება მოეჩვენოს, რომ ჩვენ შორის ერთსულოვნებაა, მაგრამ ჩვენ შორის ასეთი ერთიანობა მოჩვენებითაა. ზოგიერთი ჩვენს გადაწყვეტილებებს არ ეთანხმება. ამბობენ, ასე ძალიან რატომ გავაფართოვეთ ცკ-ის შემადგენლობა, მაგრამ, ნუთუ ნათელი არ არის, რომ ცკ-ში საჭირო იყო ახალი ძალების შეყვანა? ჩვენ, მოხუცები, გარდავიცვლებით, მაგრამ უნდა ვიქოქროთ, ვის გადავცეთ ჩვენ

ნი დიადი საქმის ესტაფეტა, ვინ წასწევს მას წინ. ამისათვის საჭირო არიან ახალგაზრდა, ერთგული ადამიანები, პოლიტიკური მოღვაწეები. რას ნიშნავს პოლიტიკური, სახელმწიფო მოღვაწის აღზრდა? — ამას დიდი ძალისხმევა სჭირდება. სახელმწიფო მოღვაწის აღზრდას ათი, არა, თხუთმეტი წელი მაინც დასჭირდება. ამისთვის მხოლოდ სურვილი როდია საკმარისი. იდეურად მედგარ სახელმწიფო მოღვაწეთა აღზრდა პარტიის გენერალური ხაზის განსახორციელებლად ყოველდღიური მუშაობით, სხვადასხვა ჯურის მტრულად განწყობილი ოპორტუნისტების დაპირისპირების გადალახვით შეიძლება, რომლებსაც სოციალიზმის მშენებლობის შეჩერება და ჩაშლა სურთ. და ლენინური გამოცდილების პოლიტიკურმა მოღვაწეებმა, რომლებიც ჩვენმა პარტიამ აღზარდა, უნდა გადალახონ ეს ბარიერები და მიიღონ ჩვენი დიადი მიზნების სრულ გამარჯვებას. ნუთუ გასაგები არ არის, რომ პარტიის როლის ზრდა პარტიული კომიტეტებიდან უნდა დაიწყო? არ შეიძლება იმის დაკვიწყება, რასაც ლენინი გვასწავლიდა, რომ მასებში პარტიის მუშაობა უნდა გაიზარდოს. ამ ყველაფერს ახალი ძალების მოზიდვა სჭირდება. ცკ-ში, ჩვენი პარტიის ხელმძღვანელ შტაბში. ჩვენ გავითვალისწინეთ ლენინის დანაბრებები და ასეც მოვიქცით. აი რატომ გავაფართოვეთ ცკ-ის შემადგენლობა. თვით პარტიის რიგებიც ცოტა გაიზარდა. კითხულობენ, რატომ გავათავისუფლეთ მნიშვნელოვანი თანამდებობებიდან გამოჩენილი პარტიული და სახელმწიფო მოღვაწეები. ჩვენ გავა-

სტალინი XIX ყრილობაზე

თავისუფლეთ მოლოტოვი, კაბანოვიჩი, ვოროშილოვი და სხვები. შეცვალეთ ისინი ახალი მუშაკებით. რატომ? რა მიზეზით? მინისტრის მუშაობა გლეხის მუშაობაა, რომელიც დიდ ძალას, კონკრეტულ ცოდნასა და ჯანმრთელობას მოითხოვს. აი, რატომ გავათავისუფლეთ ზოგიერთი დამსახურებული ამხანაგი დაკავებული თანამდებობიდან და მათ ადგილებზე ახალი, უფრო კვალიფიციური, ინიციატივიანი მუშაკები დავინიშნეთ. ისინი ახალგაზრდები არიან, ენერგიით აღსავსე. ჩვენ მათ მხარი უნდა დაუჭიროთ საპასუხისმგებლო მუშაობაში. რაც შეეხება გამოჩენილ პოლიტიკურ და საზოგადო მოღვაწეებს, ისინი ისევ გამოჩენილ პოლიტიკურ და საზოგადო მოღვაწეებად რჩებიან. ჩვენ ისინი გადავიყვანეთ მინისტრთა საბჭოს თავმ-

ჯდომარის მოადგილეებად. ასე რომ, მე არც კი ვიცი, ამჟამად რამდენი მოადგილე მყავს. შეუძლებელია, არ შევეხო ზოგიერთი გამოჩენილი პოლიტიკური მოღვაწის არასწორ ქცევას, თუ ჩვენს საქმიანობაში ერთიანობაზე ვსაუბრობთ. მხედველობაში მყავს ამხანაგები: მოლოტოვი და მიქოიანი. მოლოტოვი ჩვენი საქმის ერთგულია. ეჭვი არ მეპარება, რომ პარტიისთვის სიცოცხელესაც კი განიზრავს, მაგრამ არ შეიძლება, გვერდი აუუაროთ მის უღირს საქციელს. ამხანაგმა მოლოტოვმა, ჩვენმა საბარკო საქმით მინისტრმა, რომელიც დიპლომატიურ მიღებაზე ნასვამ მდგომარეობაში იყო, თანხმობა მისცა ინგლისის ელჩს, ჩვენს ძველ ყრბსა და ბურჟუაზიულ ურსნალებს და გაუთიქვანეს გამოცემაზე. რატომ? რის საშუალებზე მისცა თანხმობა? ნუთუ ნათელი არ არის, რომ ბურჟუაზია ჩვენი კლასობრივი მტარია და ბურჟუაზიული გამოცემაში ბავრცელთა საბჭოთა ადამიანებს შორის ზინის მატარაზის მოიტანს? ასეთი არასწორი ნაბიჯის გადადგმა უარყოფით, მაგნე ზეგავლენას მოახდენს საბჭოთა ადამიანების აზროვნებასა და მსოფლმხედველობაზე, მიგვიყვანს ჩვენი, კომუნისტური იდეოლოგიის შესუსტებასა და ბურჟუაზიული იდეოლოგიის გაძლიერებამდე. ეს ამხანაგ მოლოტოვის პირველი პოლიტიკური შეცდომაა. წინადადება ებრაელებისთვის ყირიმის გადაცემის შესახებ? — ეს ამხანაგი მოლოტოვის უხეში შეცდომაა. რისთვის დასჭირდა ეს? როგორ შეიძლება ამის

დაშვება? რის საფუძველზე გამოთქვა ამხანაგმა მოლოტოვმა ასეთი წინადადება? ჩვენ გვაქვს ებრაელთა ავტონომია. ნუთუ ეს საკმარისი არ არის? დაე, განვითარდეს ეს რესპუბლიკა. ამხანაგ მოლოტოვს არასწორად იქცევა, როგორც პოლიტიკურს ნევრი. ჩვენ კატეგორიულად უარყოფით მის წინადადებას. ამხანაგი მოლოტოვი ისეთ დიდ პატივს სცემს თავის მეუღლეს, რომ პოლიტიკურის ნებისმიერი გადაწყვეტილების შესახებ ამა თუ იმ მნიშვნელოვან საკითხზე მამინევე ცნობილი ხდება ამხანაგ შამჩუშინსასთვის. გამოდის, რომ რაღაც უხილავი ძაფი აკავშირებს პოლიტიკურსა და მოლოტოვის მეუღლეს შინაურად და მის მეგობრებს. მას კი ისეთი მეგობრები ჰყავს, რომელთა ნდობა არ შეიძლება. ნათელია, რომ პოლიტიკურს ნევრის ასეთი ქცევა დაუშვებელია. ახლა კი ამხანაგ მიქოიანის შესახებ. თურმე ის წინააღმდეგია გლეხებისათვის გადასახადების მომატებისა. ვინ არის ჩვენი ანასტას მიქოიანი? რა არის მისთვის ნათელი? გლეხი ჩვენი მოვალეა. ჩვენ მათთან ძლიერი კავშირი გვაქვს. კოლმეურნეობებს მინები მივცით, ახლა მათ ვალი უნდა დაუბრუნონ სახელმწიფოს, ამიტომ მიქოიანის პოზიციას ვერ დავეთანხმებით. მიქოიანი ტრიბუნაზე თავის იმართლებს, იშველიებს ეკონომიკურ განვითარებებს. სტალინი (ანუვეტინებს მიქოიანს) — აი, მიქოიანი — ახალმოვლენილი ფრუმკინი. ხედავთ, თვითონ ვერ გარკვეულა და ჩვენი დაბნევა სურს ამ ნათელ, პრინციპულ საკითხზე. ვიჩვენებ მოლოტოვი აღიარებს შეცდომებს, თავს იმართლებს და ირწმუნება, რომ იყო და რჩება სტალინის ერთგულ მონაფედ.

სტალინი ცკ-ის პლენუმის ტრიბუნაზე, 1952 წ.

«წინათ ბურჟუაზია თავს ებებს აქლავდა, ლიბერალობა გამოეჩინა, ბურჟუაზიულ დემოკრატიულ თავისუფლებებს იხავდა და ანით კოპულარობას იხეჩვდა ხალხში. ახლა ლიბერალიზმისგან კვალის აღარ დარჩენილა. აღარ არის ეგრეთ წოდებული «პროკონების თავისუფლება», პროკონების უფლებებს ახლა მხოლოდ მათთვის ხმობენ, ვისაც კანონი აქვს, დანარჩენი მოქალაქეები კი ითვლებიან ადამიანთა ნაღვ მასალად, როგორც გამოსადგინი მხოლოდ საექსპლუატაციოდ. გათელილია ადამიანებისა და ეკიბის თანხსწორებულებიანობის პრინციპი, იგი შეხვლილია ექსპლუატაციური უმხიკისობის სკულუფლებიანობისა და მოქალაქეთა ექსპლუატაციური უპრავლესობის უფლებების პრინციპით»

ვლად იქნება პრეზიდენტი უფრო გაფართოებული შემადგენლობით, აგრეთვე, სკკპ ცკ-ის სამდივნო, სულ 36 ადამიანი. სტალინი ამბობს, რომ სიაში ძველი პოლიტიკურის ყველა ნევრი შედის, ა. ა. ანდრეევის გარდა. პატივცემული ანდრეევის მიმართ ყველაფერი ნათელია, იგი დაყრუვდა, აღარაფერი ესმის, სჯობს, იმკურნალოს. წამოძახილი ადგილიდან: — ამხანაგი სტალინი სკკპ ცკ-ის გენერალურ მდივნად უნდა ავირჩიოთ! სტალინი: — არა! მე სკკპ ცკ-ის გენერალური მდივნის თანამდებობიდან და სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარეობიდან გამათავისუფლეთ. ტრიბუნაზე გ. ნ. მალენკოვი: — ამხანაგებო! ჩვენ, ყველამ, ერთსულოვნად და ერთხმად უნდა ვთხოვოთ ამხანაგ სტალინს, ჩვენს ზელადსა და მასწავლებელს, კვლავ იყოს სკკპ ცკ-ის გენერალური მდივანი. სტალინი (ტრიბუნაზე): — ცკ-ის პლენუმზე ახლოდისმეტობა საჭირო არ არის. საკითხები ემოციის გარეშე, საშიხანად უნდა გადაიჭრას. მივითხოვ, გამათავისუფლოთ სკკპ ცკ-ის გენერალური მდივნისა და სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარეობიდან. შამჩუშინს, ძალადღებოს აღარ ვეკითხულობ. აირჩიეთ სხვა მდივანი. ს. კ. ტიმოშენკო: — ამხანაგო სტალინ, ხალხი ამას ვერ გაიგებს. ჩვენ ყველანი, ერთხმად გირჩევთ ხელმძღვანელად — სკკპ ცკ-ის გენერალურ მდივნად. სხვა გადაწყვეტილება არ იქნება. ყველანი მხარს უჭერენ ტიმოშენკოს და ტაშს უკრავენ. სტალინი დიდხანს იდგა და გასცქეროდა დარბაზს, შემდეგ ხელი ჩაიქნია და დაჯდა. ისტორიკოს-მკვლევარები, საარქივო მასალებზე დაყრდნობით, მივიდნენ იმ დასკვნამდე, რომ სტალინის წინააღმდეგ მომზადებული და განხორციელებული ტერორისტული აქტი არ არის მხოლოდ სულელი ხრუმოვის, შემინებული მალენკოვისა და მათ მიერ მკვლელად შერაცხილი ბერიას მცდელობის შედეგი. სტალინის წინააღმდეგ ტერორისტული აქტი განეკუთვნება იმ დონის ავანტიურას, რომლის მომზადებამაც ჩამოშლილი უაღრესად გასაიდუმლოებული ადამიანების რაოდენობასაც კი აღემატება. საფიქრებელი ის არის, მართლა მოკვდა კი სტალინი? * ჩარჩილის თქმით: „არა! მას კაცობრიობა არ დაივიწყებს“. * შარლ დე გოლი: „ის მომავალში დაინთქა“. * ბერნარდ შოუ: „სტალინი ვეფხვია, დანარჩენები — პიგმეები“. ჩამი შენიშვნა: ამბობენ, სტალინის ძველი უნდა აღდგესო გოგოში. სტალინი უნდა დაიკრძალოს საქართველოში. კატეგორიულად ვაცხადებ: სტალინს არც თქვენი ძველი სჭირდება და არც თქვენი გათხრილი სამარე. სტალინმა ძველი მილიარდობით ადამიანის გულში დაიდგა!

ჯანდაცვისა და სოციალურ საკითხთა საპარლამენტო კომიტეტის თავმჯდომარე აკაკი ზოიძის ცოცხალი ხმებით განცხადებას პენსიის მომატების საკითხსა (მთავრობის გადაწყვეტილებით, პენსია 2 წლის შემდეგ მოიმატებს — 2019-2020 წლებში, ისიც 20-20 ლარით) და საარსებო მინიმუმზე, ქართველი საზოგადოება აღაშფოთა.

„დღეს პენსია საარსებო მინიმუმზე მეტია. რასაკვირველია, ეს საკმარისი არაა და ჩვენ მხოლოდ ვემხრობით, თუ გვექნება საშუალება, გაიზარდოს პენსია. ჩვენი გაცხადებული გეგმები ცნობილია, რომ, დაგროვებით პენსიასთან ერთად, ეკონომიკური ზრდისა თუ ფასების ზრდის პარალელურად პენსიონერებისთვის პენსიები გაზრდილიყო. ეს მთავრობამ გაითვალისწინა და ველოდებით, რომ 2019 და 2020 წლებში პენსიები 20-20 ლარით გაიზრდება. ჩვენთვის პრინციპული მნიშვნელობა აქვს იმას, რომ პენსიონერი არ იყოს პოლიტიკოსზე ნინასაარჩევნოდ დამოკიდებული, საჯილდო ქვად პენსიის ზრდა გადაქცეული, ახლა ყველას ეცოდინება, რამდენით გაეზრდება პენსია ეკონომიკური ზრდის პარალელურად“, — განაცხადა აკაკი ზოიძემ. აღსანიშნავია, რომ აკაკი ზოიძის ყოველწლიური შემოსავალი სხვადასხვა კლინიკიდან თუ ორგანიზაციიდან მილიონამდე ლარია, ხოლო მისი, როგორც ჯანდაცვისა და სოციალურ საკითხთა საპარლამენტო კომიტეტის ყოველთვიური ანაზღაურება — დანამატთან ერთად 5000 ლარამდეა, რაც რიგითი მოქალაქის პენსიაზე (180 ლარი) თითქმის 27-ჯერ მეტია, და ეს კაცი საპარლამენტო კომიტეტის თავმჯდომარე, აგრეთვე, სხვადასხვა ორგანიზაციის „დირექტორის მრჩეველი“, „კონსულტანტი“, „ნამყვანი მკვლევარი“, ვერაფრით მიხედება, რომ ამჟამინდელი პენსია, 180 ლარი, რომელიც სულ 6 ლარით მეტია საარსებო მინიმუმზე, პენსიონერს არ ეყოფა აუცილებელი პროდუქტებისა და მედიკამენტების შესაძენად და კომუნალური გადასახადების დასაფარავად, რომ აღარაფერი ვთქვათ, ტანსაცმელზე, ფეხსაცმელზე თუ საყოფაცხოვრებო საგნებზე. ქართველი საზოგადოების დიდი ნაწილი გააკვირვა ეს მთლიანად პრეზიდენტმა ქართველმა კალიულადმა, რომელმაც თბილისში ვიზიტისას განაცხადა, საქართველოში საშუალო ხელფასი 500 დოლარია, ანუ 1350 ლარი. უცნობაა, ვინ მიანდა ეს ინფორმაცია ქალბატონ კერსტის — „საქსტატის“ მონაცემით, 2016 წელს საქართველოში საშუალო ხელფასი 940 ლარი იყო. თუმცა, თუ გავითვალისწინებთ, რომ საქართველოს ხელისუფლების მალევე ეშელონებოდა მოკალათებულ პირებს უზარმაზარი ხელფასები აქვთ, პლუს პრემიები და დანამატები და, მიუხედავად იმისა, რომ ასეთი ადამიანების რაოდენობა მოსახლეობის დაახლოებით 3,5%-ია, ხოლო უმუშევარია 235,1 ათასი ადამიანი; საარსებო შემწეობას კი, სოციალური მომსახურების სააგენტოს მონაცემებით, 457 ათასი ადამიანი იღებს, საშუალო ხელფასი 500 დოლარი რომ იყოს, გასაკვირი არ არის: 2017 წლის ქონების გადასახადის დეკლარაციაში 40 ათას ლარზე მეტ შემოსავალზე 29 346-მა კაცმა შეასრულა, 100 ათას ლარზე მეტ შემოსავალზე კი — 8764-მა, ისიც აღსანიშნავია, რომ ზოგიერთმა მაღალჩინოსანმა, მაგალითად, მთავრობის პროკურორმა ირაკლი შოთაბერიძემ 2016 წელს პრემია-დანამატი 18-ჯერ აიღო, მისმა მოადგილეებმა — მაშხალიძემ — 21-ჯერ. ამ მაღალჩინოსნების წლიური შემოსავალი 110 ათას ლარზე მეტი იყო. მის მინისტრის მოადგილე შალვა ხუციშვილმა კი, 2016 წლის თანამდებობრივ სარგოსთან ერთად, რომელიც წელიწადში 32 640 ლარია, 41-ჯერ(!) მიიღო სხვადასხვა დანამატი (112 651 ლარი), სულ კი — 145,2 ათასი ლარი. არადა, ადამიანს წელიწადში ხელფასი, წესით, 12-ჯერ ეკუთვნის და როგორ მიიღო 41-ჯერ დანამატი, გაუგებარია... საქართველოს ხელისუფლებები მოსახლეობას ყოველი არჩევნების წინ ჰპირდებიან, რომ პენსიის მომატებას, მაგრამ, მიუხედავად იმისა, რომ 2003-დან, როცა პენსია 14 ლარი იყო, 2016 წლამდე პენსიამ თითქმის 13-ჯერ მოიმატა, მხოლოდ 180 ლარი შეადგინა (66,6 დოლარი), რაც ლარის კურსის დაცემის, პროდუქტების, მედიკამენტებისა და პირ-

ველადი სამომხმარებლო საგნების გაძვირების ფონზე, კატასტროფულად დაბალია. აღსანიშნავია ისიც, რომ საქართველოში შრომისუნარიანი მამაკაცის საარსებო მინიმუმი 174 ლარია (იხ. geostat.ge), რაც ძალიან შორსაა საერთაშორისო ნორმებისგან. თუ საერთაშორისო ნორმებით ხორცპროდუქტების დღიური ნორმა 200 გრამია, საქართველოში, მინიმალური სასურსათო კალათის მიხედვით, ეს ნორმა 70 გრამს შეადგენს (ძროხისა და ხბოს ხორცი — 40 გრ, ლორის ხორცი — 10 გრ, ფრინველის — 20 გრ.), ბევრი ექსპერტის აზრით, 70 გრ ხორცი დღიურ ნორმად ადამიანის სასიცოცხლოდ განიზიარება, რადგან ხორცი ცილები ძირითადი წყაროა და რაციონში ცილების დეფიციტის წყვეტილი სისტემის მოშლის, ენ-

„ევროსტატსა“ და შრომის საერთაშორისო ორგანიზაციის მიერ შედგენილ საშუალო ხელფასის სიაში საქართველო 157 ქვეყანას შორის 119-ე ადგილზეა და საშუალო ხელფასის ბრაზში 234 დოლარი (631,8 ლარი) უწერია და არა 500 დოლარი, როგორც ესტონეთის პრეზიდენტმა განაცხადა. „საქსტატის“ ვებგვერდზე კი მითითებულია, რომ საქართველოში საშუალო ხელფასი, 2016 წლის მონაცემით, 640 ლარია.

საქართველო — აუტსაიდერი პენსიებისა და საშუალო ხელფასის მხრივ

რამდენია პენსია და საშუალო ხელფასი საქართველოსა და მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყანაში

დოკრინული და სხვა დაავადებების მიზეზი შეიძლება გახდეს. ალბათ, ამის მიზეზითაც არის საქართველოში ფართოდ გავრცელებული ისეთი ენდოკრინული დაავადებები, როგორცაა დიაბეტი და ჩიყვი. გოლო (2014 წ.) აღწერის შედეგების მიხედვით, საქართველოში მოსახლეობის 14,3%, ანუ 500 ათასზე მეტი ადამიანი პენსიონერია. მსოფლიოს ჯანდაცვის ორგანიზაციის მონაცემებით, სიცოცხლის საშუალო ხანგრძლივობა საქართველოში 74,4 წელს შეადგენს (82-ე ადგილი მსოფლიოში), მამაკაცის სიცოცხლის ხანგრძლივობა 70,3 წელია, ქალისა — 78,3 წელი; საშუალო პენსია 180 ლარია (2016 წლიდან), საპენსიო ასაკი მამაკაცისთვის 65 წელია, ქალისთვის — 60. სხვათა შორის, საბჭო-

თა კავშირში, რომელსაც ასე თავბრუსხვევით ლანკლავინ ე.წ. ნეოლიბერალური საპენსიო ასაკი: მამაკაცებისთვის — 60 წელი, ქალებისთვის — 55. მკვირ პირობებში მომუშავეთა პენსიის, მაგალითად, მთავრობისა და მეტალურგიებისთვის, აგრეთვე, უკიდურეს ჩრდილოეთში, პოლარული წრის ტერიტორიებზე მომუშავე მამაკაცებისთვის — 50 წელი, ქალებისთვის — 45 (მომუშაოს 20-წლიანი სტაჟის შემთხვევაში). მამაკაცებისთვის დასაქმებულნი იღებდნენ რკინის პროდუქტებსა და უფასო საზღვარსაშუალო-თისო პროდუქტებსა და სასაქონლო სასაქონლო პენსიის სსრკ-ში

დასალოებით 70-120 მანეთი იყო და გამოითვლებოდა მომუშაოს ბოლო წლის საშუალო ანაზღაურებისა და სტაჟის მიხედვით. ერთ ადგილზე მომუშაოს 15-წლიანი სტაჟის მქონე 10% ემატებოდა, 25-წლიანი სტაჟისას — 25%. პირდაპირი პენსიონერები კი 300 მანეთს იღებდნენ.

1 მანეთად კი საბჭოთა კავშირში იყიდებოდა 100 კოლოფ ასანთს, 50 სასკოლო 12-ფურცლიან რვეულს, 33-ჯერ იმეზავრებდით ტრამპლით (ბილეთი 3 კაპიკი ღირდა), 25-ჯერ — ტროლეიბუსით, 20-ჯერ ავტობუსითა და მეტროპოლიტენით. შეიძენდით 10 ცალ ხორციან ღვეზელს — თითო 10 კაპიკად, 5 პლომბირის ნაყინს, 3 ლიტრ რძეს (28 კაპიკი), 10 კგ კარტო-

საქართველო, პენსიების მიხედვით, არა მხოლოდ ევროპასა და მსოფლიოში აუტსაიდერი, არაა უფრო ავად უფილი საბჭოთა კავშირის ქვეყნებში. სახელმწიფო ბიუჯეტს უფილი დაუბატების შენახვა 4,5 მილიონი ლარი უჯდება: 2016 წლის მარტის მონაცემებით, 560-ლარიან პენსიას 677 დაუბატი იღებს. მათი რაოდენობა კი უფილ 4 წელიწადში იმატებს. უფილი დაუბატის პენსიები რიგითი მოქალაქის პენსიაზე 3-ჯერ მეტია. არადა, ზოგიერთი დაუბატი სახელმწიფო ორგანოში უფილის პადას იხსნა უკლებს, რომ ტრიგუნაჟი სიტყვით ერთხელ არ გაეოღოს, არც კანონმდებლობით შეუარაგო მონაწილეობს. ან რატომ უნდა ჰქონდეს დაუბატის 3-ჯერ ნაკლები პენსია მუშას, ხელოვნების მუშას, მწერალს თუ მეცნიერს, მათი წვლილი სახელმწიფო დოვლათის შექმნაში სოფ არანაკლებია, მეტი თუ არა?!

ბოლო (2014 წ.) აღწერის შედეგების მიხედვით, საქართველოში მოსახლეობის 14,3%, ანუ 500 ათასზე მეტი ადამიანი პენსიონარია. მსოფლიოს ჯანდაცვის ორგანიზაციის მონაცემებით, სიცოცხლის საშუალო ხანგრძლივობა საქართველოში 74,4 წელს შეადგენს (82-ე ადგილი მსოფლიოში), მამაკაცის სიცოცხლის ხანგრძლივობა 70,3 წელია, ქალის — 78,3 წელი. საშუალო პენსია — 180 ლარი (2016 წლიდან), სპენსიო ასაკი მამაკაცისთვის 65 წელია, ქალისთვის — 60.

სოციალი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ფილს, 5 თეთრ პურს (ფასი 20 კაპიკი), 20 ლიტრ ბენზინს, 5 კაბახა ჩამოსასხმელ ლუდს, 5 ბოთლ ლიმონათს, 10 კვერცხს და ა.შ. სხვათა შორის, სტუდენტის სტიპენდია 40 მანეთი იყო, ფრიადონისა — 50 მანეთი. პენსიის ოდენობას მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყანაში სხვადასხვა მეთოდით ითვლიან. ზოგ ქვეყანაში პენსია მუშაობის სტაჟზეა დამოკიდებული, ზოგან კი ცხოვრების განმავლობაში ამა თუ იმ ფონდში გადახდილი თანხების მიხედვით იღებენ, სხვაგან კი პენსია ხელფასის ნახევრის ან მეტის ტოლია და ადამიანი საპენსიო ასაკის მიღწევის შემდეგ ხელფასის გარკვეულ პროცენტს იღებს.

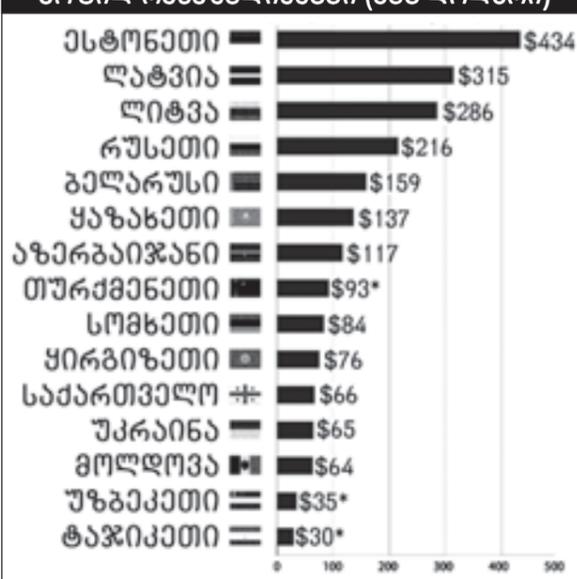
რაიმდენი წლისა გადიან პენსიონარნი და რაიმდენი საშუალო პენსია მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყანაში?
* მსოფლიოში ყველაზე დიდი პენსია აქვთ **ლუქსემბურგელებს**, რომლებიც საპენსიო ასაკის (65 წელი) მიღწევის შემდეგ ყოველთვიურად იღებენ ხელფასის 87,4%-ს. იქ კი საშუალო ხელფასი დაახლოებით 3,5 ათასი ევროა. გამომდინარე, ლუქსემბურგელების პენსია თვეში დაახლოებით 3059 ევროა, ანუ 9 788 ლარი.
* **აშშ-ში** საშუალო პენსია 1200 დოლარია, ანუ 3 240 ლარი, საპენსიო ასაკი ქალისა და მამაკაცისთვის — 67 წელი, სიცოცხლის ხანგრძლივობა — 78 წელი.
* **გერმანიაში**, სადაც მამაკაცებისთვის საპენსიო ასაკი 67 წელია, ქალებისთვის — 65, საშუალო პენსია დაახლოებით 1200 ევროა (3 840 ლარი).
* **იაპონიაში** საშუალო პენსია დაახლოებით 2000 დოლარია (5400 ლარი), საპენსიო ასაკი ქალისა და მამაკაცებისთვის — 70 წელი, სიცოცხლის ხანგრძლივობა — 82,1 წელი.
* ევროპაში ყველაზე მცირე პენსია აქვთ ევროკავშირის ახალ წევრებს: **ბულგარელებს** — 140 ევრო (448 ლარი) და **რუმინელებს** — 175 ევრო (560 ლარი).
რაც შეეხება **ყოფილი სა-**

ბჭოთა კავშირის ქვეყნებს, რადიო თავისუფლების უკრაინული ფილიალის მიერ ამა წლის მაისში გამოქვეყნებული ინფოგრაფიკის მიხედვით:
(იხ. ინფოგრაფიკა №1)
* **რუსეთში**, სადაც საპენსიო ასაკი მამაკაცებისთვის 60 წელია, ქალებისთვის — 55, საშუალო პენსია 2017 წლიდან დაახლოებით 216 დოლარია (583 ლ);
* **ბელარუსში** საშუალო პენსია 159 დოლარია (429 ლარი), საპენსიო ასაკი მამაკაცებისთვის — 60 წელია, ქალებისთვის — 55;
* **ყაზახეთში** საშუალო პენსია 137 დოლარია, ანუ დაახლოებით 369,9 ლარი. ამ ქვეყანაში საპენსიო ასაკი 63 (მამაკაცებისთვის) და 58 (ქალებისთვის) წელია.
* **უკრაინაში** საშუალო პენსია 65 დოლარია, ანუ 175,5 ლარია; საპენსიო ასაკი მამაკაცებისთვის 60 წელია, ქალებისთვის — 55 წელი;
* **ესტონეთში** პენსია 434 დოლარია (1171 ლარი), **ლატვიაში** — 315 დოლარია (850 ლარი), **ლიტვაში** — 286 დოლარია (772 ლარი).
საქართველოს მეზობელ ქვეყნებში კი მდგომარეობა ასეთია:
* **აზერბაიჯანში** საშუალო პენსია 117 დოლარია, ანუ დაახლოებით 315,9 ლარი. ამ ქვეყანაში მამაკაცებისთვის საპენსიო ასაკი 63 წელია, ქალებისთვის — 60;
* **სომხეთში**, სადაც საპენსიო ასაკი ქალებისა და მამაკაცებისთვის 63 წელია, საშუალო პენსია დაახლოებით 84 დოლარს შეადგენს (226,8 ლ);
* **თურქეთში** მამაკაცებისთვის 60 წლის შესრულების შემდეგ გადიან, ქალები — 58 წლის შემდეგ. ამ ქვეყანაში საშუალო პენსია დაახლოებით 465 დოლარია, ანუ 1255 ლარი.

როგორც ხედავთ, საქართველო, პენსიების მიხედვით, არა მხოლოდ ევროპასა და მსოფლიოშია აუტსაიდერი, არამედ ყოფილი საბჭოთა კავშირის ქვეყნებშიც. სახელმწიფო ბიუჯეტს ყოფილი დეპუტატების შენახვა 4,5 მილიონი ლარი უჯდება — 2016 წლის მარტის მონაცემებით, **560-ლარიან პენსიას 677 დეპუტატი იღებს**, მათი რაოდენობა კი ყოველ 4 წელიწადში იმატებს. **ყოფილი დეპუტატის პენსია რიგითი მოქალაქის პენსიაზე 3-ჯერ მეტია**, არადა, ზოგიერთი დეპუტატი საკანონმდებლო ორგანოში ყოფნის ვადას ისე ასრულებს, რომ ტრიბუნაზე სიტყვით ერთხელაც არ გამოდის, არც კანონმდებლობით მუშაობაში მონაწილეობს. ან რატომ უნდა ჰქონდეს დეპუტატზე 3-ჯერ ნაკლები პენსია მუშას, ხელოვნების მუშაკს, მწერალს თუ მეცნიერს, მათი წვლილი სახელმწიფო დოვლათის შექმნაში ხომ არანაკლებია, მეტი თუ არა?!
საქართველოს სტატისტიკის ეროვნული სამსახურის მონაცემებით, ქვეყანაში საშუალო თვიური მომინალური ხელფასი 2016 წელს 940 ლარს(?) შეადგენდა. აღსანიშნავია

საბჭოთა კავშირი, როგორც ახა თავბაზირებით ლანდოვან ე.წ. ნოლიბარაბი, 1932 წელს განისაზღვრა საპენსიო ასაკი: მამაკაცებისთვის — 60 წელი, ქალებისთვის — 55. მიიღო პირველი მოქალაქეთათვის, მაგალითად, მუშახელისა და მატარებლებისთვის, აგრეთვე, უკიდურეს რადიკალიზმში, კოლარული წრის ტერიტორიაზე მოქალაქე მამაკაცებისთვის — 50 წელი, ქალებისთვის — 45 (მუშაობის 20-წლიანი სტაჟის შემთხვევაში). მანვე საშუალო დასაქმებულნი იღებდნენ ჩემს პროდუქტებსა და უფასო საგზაოებს საუკეთესო კარობარზე დასასვენებლად. ხანდახელ მოსი პენსია სსრკ-ში დაახლოებით 70-120 მანეთი იყო და გამოითვლებოდა მუშაობის ბოლო წლის საშუალო ანაზღაურებისა და სტაჟის მიხედვით. ერთ ადგილზე მუშაობის 15-წლიანი სტაჟის შემთხვევაში 10% ემატებოდა, 25-წლიანი სტაჟისას — 25%, პირსონალური პენსიონარები კი 300 მანეთს იღებდნენ

ყოველთვიური პენსია საბჭოთა კავშირის ყოფილ რესპუბლიკებში (აშშ დოლარი)

აღსანიშნავია, რომ „**ეკონომიკური**“ და შრომის საერთაშორისო ორგანიზაციის 2017 წლის მონაცემებით, მსოფლიოში ყველაზე დიდი საშუალო ხელფასი (ნეტო) **შვეიცარიაში** — 3755 დოლარი, ანუ 10 408 ლარი. მეორე ადგილზეა **ნორვეგია** — 3781 დოლარი (10208 ლარი), მესამეზე — **ლუქსემბურგში** — 3565 დოლარი (9625,5 ლარი).
რაც შეეხება ყოფილ საბჭოთა რესპუბლიკებს, **ესტონეთში** საშუალო ხელფასი 978 დოლარია (2640 ლარი), **ლიტვაში** — 630 დოლარი (1701 ლარი), **ლატვიაში** — 622 დოლარი (1679 ლარი), **რუსეთში** — 615 დოლარი (1660,5 ლარი), **მოლდოვაში** — 560 დოლარი (1512 ლარი), **ყაზახეთში** — 480 დოლარი (1296 ლარი), აზერბაიჯანში — 435 დოლარი (1174,5 ლარი), **სომხეთში** — 378 დოლარი (1020,6 ლარი), **ბელარუსში** — 375 დოლარი (1012,5 ლარი), **თურქმენეთში** — 320 დოლარი (864 ლარი), **უზბეკეთში** — 235 დოლარი (634,5 ლარი), **ყირგიზეთში** — 220 დოლარი (594 ლარი), **უკრაინაში** — 168 დოლარი (453 ლარი), **ტაჯიკეთში** — 110 დოლარი (297 ლარი).

ართველოში საშუალო ხელფასი, 2016 წლის მონაცემით, 640 ლარია.
როგორც ხედავთ, საქართველო საშუალო ხელფასის მხრივაც აუტსაიდერთა შორისაა მსოფლიოში, მას უსწრებს არა მხოლოდ მეზობელი სომხეთი და აზერბაიჯანი, არამედ ისეთი ქვეყნები, როგორცაა **მოლდოვაში** (458 დოლარი), **განა** (316 დოლარი), **ეთიოპია** (237 დოლარი) და მრავალწლიანი ომისგან განამეზობილი და გაპარტახებული **ლიბანი** და **ირაკი**.
საქართველოს ხელისუფლება კი ნაცვლად იმისა, რომ მოსახლეობის ეკონომიკური და სოციალური პირობების გაუმჯობესებაზე იზრუნოს, ბუსუსებიანი პრეზერვატივის გამოყენებასა და დაჟინებით მზერაზე იღებს კანონებს და ცდილობს, საქართველოში ე.წ. გენდერულად ნეიტრალური ბალები შექმნას, სადაც აღმზრდელთა ბავშვები ბიჭებად და გოგონებად არ უნდა დაყონ. ანუ, საქართველოს ხელისუფლება, რომლის წევრებიც უზარმაზარ ხელფასებსა და პრემია-დანამატებს იღებენ, ხალხზე ზრუნვის გარდა, ყველაფერს აკეთებს, რასაც დასავლელი პატრონები დაავალბებენ.

საშუალო ხელფასი საქართველოსა და სხვა ქვეყნებში

საქართველო საშუალო ხელფასის მხრივაც აუტსაიდერთა შორისაა მსოფლიოში, მას უსწრებს არა მხოლოდ მეზობელი სომხეთი და აზერბაიჯანი, არამედ ისეთი ქვეყნები, როგორცაა მოლდოვაში (458 დოლარი), კოსოვო (415 დოლარი), განა (316 დოლარი), ეთიოპია (237 დოლარი) და მრავალწლიანი ომისგან განამეზობილი და გაპარტახებული ლიბანი და ირაყი

როცა ბელარუსში ჩვენთან შეიქმნა, რომ 2017 წლის 2 მარტს მირზა გელოვანის დაბადებიდან 100 წელი სარულდებოდა, ადგილობრივმა ხელისუფლებამ დიდი მუშაობა გასწია პოეტის საფლავის კეთილმოწყობადად, თუმცა მოვლა და ყურადღება არც უნდა აკლდა. ამათა სასაფლაოზე, შესასვლელთან სამამებრიანი მართლმადიდებლური ჯვარი აღმართეს. საქართველოში კი მემორიალი პოეტის იუბილემ ისე უფერულად ჩაიარა, როგორც ბევრმა სხვა რამემ.

მირზა გელოვანის საფლავზე ბელარუსში მართლმადიდებლური ჯვარი აღმართეს

თავის ერთ-ერთ „ფარაჯიან ლექსში“ მირზა გელოვანი შეყვარებულს წერდა:

მე გპირდებოდით, რომ დავბრუნდები, რომ თქვენი თმები დამაბრუნებენ, მაგრამ დღეები, როგორც ქურდები ჩემს შეპირებას ანადგურებენ. და სადმე ტყვია თუ გააცვივს გულს საშინელი განადგურებით, თქვენ მაპატიეთ, ჰო, მაპატიეთ დანაშაული არდაბრუნების.

მისი სიტყვები წინასწარ-მეტყველური აღმოჩნდა: პოეტ-რომანტიკოსი გერმანელ-ფაშისტის დამპყრობლებისგან ბელარუსის გათავისუფლებისთვის ომში გმირულად დაიღუპა. შემდეგ უკვე **მლადინ მარ ვისოცკი** შექმნის სულ-ისშემძვრელ სიმღერას — „ძმათა საფლავი“...

ორივე რესპუბლიკაში გამ-ოიცა მებრძოლი პოეტის ლექსების კრებულები. ორი წლის შემდეგ გამოვიდა მხატვრულ-დოკუმენტური ფილმი „მირზა გელოვანი“, მთავარი როლი შეასრულა ცნობილმა ქართველმა ჟურნალისტმა და მწერალმა **ვილენ მარდალავიძე-ვილიამ**. კინომსახიობმა და რეჟისორმა **მირზა თაბაქაძე** გადაიღო შესანიშნავი ფილმი მირზა გელოვანის შესახებ.

1980-იანი წლების დასაწყისში იქ ჩავიდა ქართველი სტუდენტების, ლექტორების, მწერლების ჯგუფი, „პიონერფილმის“ ხელმძღვანელი **ბრიგოლ ჩიბოგიძე** თავის მოსწავლეებთან ერთად... ეს იყო და ეს — არავითარი ახალი ამბავი.

ბელარუსის რესპუბლიკაში 2006 წლიდან ყოველ ზაფხულს ჩავდივარ, მას შემდეგ, რაც ჩემი ვაჟი, **გიორგი დოლიძე**, ოჯახითურთ მინსკში დასახლდა. იქ გავიცანი შესანიშნავი პატრიოტი, საქართველოსა და ბელარუსში ცნობილი სამხისტი, დუმილი **როლანდ ქაბაშვილი**, რომელმაც ამ მშვენიერ ქვეყანაში დააარსა კულტურულ-საგანმანათლებლო საზოგადოება „მამული“. ჩვენი თანამემამულეების ნებით ამ საზოგადოების თავმჯდომარედ იყო ერთხმად აირჩიეს.

მასთან და ჩემს ვაჟთან ერთად მირზას საფლავი პირველად 2011 წელს მოვიწახულო. მირზა გელოვანის პირველი ლექსი შორეულ 1933 წელს გამოაქვეყნდა, როცა 16 წლისა იყო, ხოლო უკანასკნელი — 1944 წელს, როცა იგი 27 წლისა გმირულად დაეცა ბრძოლის ველზე. 1954 წელს გამოიცა მისი ლექსების პირველი მცირე კრებული. ამ პატარა ნიგნს **გალაქტიონ ტანიძე** გულის ჯიბით ატარებდა.

ჩემი სკოლის წლებში ბევრი იყო გატაცებული მირზა გელოვანის შემოქმედებით, ისევე, როგორც მისი ძმადანაფიცის — **ლადო ასათიანის** ლექსებით. სხვათა შორის, ლადო ასათიანი ჩვენი სახლის წინ ცხოვრობდა, სოლოლაკში, ძერჟინსკის ქუჩის №3-ში. მაშინ იმ სახლის ფასადზე მიკრული იყო მემორიალური დაფა. დღეს კი მისი კვალიც არ ჩანს, როგორც ბევრი სხვა რამის, რითაც ჩვენი ქვეყანა ამპყობდა, მაგრამ ეს სხვა თემაა.

1939 წელს მირზა ჯარში გაიწვიეს. მისი საფრონტო გზების შესახებ ბევრი არაფერია ცნობილი, თუმცა არმიიდან გამოგზავნილი წერილები შემონახულია.

ქმათა სასაფლაო, სადაც განისვენებს მირზა გელოვანი. მარცხნიდან: როლანდ ქაბაშვილი, ლევან დოლიძე, სოფელ რაშაპის მირზა გელოვანის სასაფლაოს სკოლის დირექტორი ნიკოლაი ბარუსტანი, გიორგი დოლიძე

მირზას საფლავზე გამგზავრების წინ შეგვხვდა მისი უფროსი ძის, როენას შვილს — **ნანა ჭყონიას**. მისი სხვა ახმატლები იმხანად უკვე გარდაცვლილები იყვნენ.

ჩემი ყოველი გამგზავრება ბელარუსში გვირგვინდებოდა საგაზეთო პუბლიკაციებით მირზა გელოვანის შესახებ. თეორიულ გავიდა ტელეგადაცემაც.

მირზა გელოვანს ხუთი წლის განმავლობაში სამხედრო ფორმა არ გაუხდია, მან განვლო გზა რიგითი ჯარისკაციდან კაპიტანამდე — სატანკო ბატალიონის მეთაურამდე.

დე. იგი დაიღუპა მდინარე დასავლეთ დვინაზე ნითელი არმიის მიერ ბრწყინვალედ განხორციელებული ოპერაციის მსვლელობისას, რომლის კოდური სახელწოდებაც იყო „ბაგრატიონი“. **მირზა გელოვანი ბრძოლის ველზე დაეცა არა 1944 წლის 19 ივლისს, როგორც აქამდე ვიცოდით, არამედ 26 ივნისს, რაც დოკუმენტურად დადასტურებულია რუსეთის თავდაცვის სამინისტროს არქივის მასალებით.**

სწორედ ამ დღეს ფაშისტებთან ბრძოლისას დაიღუპა

მფრინავი **ანტუნ დე სენტ-ეზიზიარი**, „პატარა უფლისწულის“ ავტორი.

როგორი დამთხვევაა! ჩემმა ძველმა მეგობარმა, გენერალმა **მლადინ მარ ვისოცკიმ** ერთი საოცარი ამბავი გაიხსენა. როცა იგი ნოვოგრეკასკის სუვოროვის სახელობის სასწავლებელში უფლებოდა სამხედრო ანბანს. 1945 წელს ერთ გაკვეთილზე რუსული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებელმა, ორდენოსანმა **დიმიტრი მასნატიკინმა** თქვა: „დღეს მოგიყვებით ჩემს საუკეთესო ფრონტულ მეგობარზე“. ეს მეგობარი მირზა გელოვანი აღმოჩნდა. „როცა ზარბაზნები დადუმდებოდნენ, იგი ჩვენ, თანამებრძოლებს, გვიკითხავდა ქართულ ლექსებს. არც ერთმა ჩვენგანმა ქართული არ იცოდა, მაგრამ ყველას გვსმომოდა მის მიერ განცდილი, ამაღლებული ბრძოლის სასოგლო სიყვარულის, ერთგულების, მამოვრობის...“

მირზა გელოვანის სახელობის საშუალო სკოლის დირექტორის, 82 წლის ომგადახდილი კაცის — **ნიკოლაი ბარუსტანის** თქმით (ეს კეთილი გულის პატრონი საქართველოს დიდი მეგობარი 2016 წელს გარდაიცვალა), მირზა გელოვანი დაკრძალული იყო დასავლეთ დვინის ნაპირზე აღმართულ ბორცვზე, ნიჟნი კრივონოს მახლობლად. საფლავზე, როგორც ოფიცერს შეეფერებოდა, დადგმული იყო ფირფიცის ობელისკი მსვლელობისას, რომლის კოდური სახელწოდებაც იყო „ბაგრატიონი“.

ჩვენი თანამემამულეების ნებით ამ საზოგადოების თავმჯდომარედ იყო ერთხმად აირჩიეს.

სწორედ ამ დღეს ფაშისტებთან ბრძოლისას დაიღუპა

დე. იგი დაიღუპა მდინარე დასავლეთ დვინაზე ნითელი არმიის მიერ ბრწყინვალედ განხორციელებული ოპერაციის მსვლელობისას, რომლის კოდური სახელწოდებაც იყო „ბაგრატიონი“.

ჩვენი თანამემამულეების ნებით ამ საზოგადოების თავმჯდომარედ იყო ერთხმად აირჩიეს.

სწორედ ამ დღეს ფაშისტებთან ბრძოლისას დაიღუპა

ჩავედით სოფელ სანიკიში, იქ უკვე ძმათა სასაფლაო დაგვიხდა ომში დაღუპული გმირების, 104 ვაჟკაცს შორის სამი საბჭოთა კავშირის გმირი იყო. სამწუხაროდ, მირზას სამხედრო წოდება შეცდომით იყო მიწერილი: უფროსი ლეიტენანტის ნაცვლად — რიგითი.

საჭირო იყო შეცდომის სასწრაფოდ გასწორება. როლანდ ქაბაშვილსთან ერთად ბელარუსის რესპუბლიკის ოფიციალური ორგანიზაციების მეშვეობით დავადგინეთ მირზას დაღუპვის ზუსტი თარიღი, ოფიცრის წოდება — კაპიტანი და თანამდებობა — სატანკო ბატალიონის მეთაური.

როცა ბელარუსში ჩვენგან შეიქმნა, რომ 2017 წლის 2 მარტს მირზა გელოვანის დაბადებიდან 100 წელი სარულდებოდა, ადგილობრივმა ხელისუფლებამ დიდი მუშაობა გასწია პოეტის საფლავის კეთილმოწყობადად, თუმცა მოვლა და ყურადღება არც უნდა აკლდა. ამათა სასაფლაოზე, შესასვლელთან სამამებრიანი მართლმადიდებლური ჯვარი აღმართეს. საქართველოში კი მემორიალი პოეტის იუბილემ ისე უფერულად ჩაიარა, როგორც ბევრმა სხვა რამემ.

ყველა ამ კეთილი საქმის განხორციელება შესაძლებელი შეიქმნა ჩვენი ბელარუსი მეგობრების წყალობით, განსაკუთრებით კი, ბეშენკოვიჩის რაიონის თავმჯდომარის — **ლ.კ. პენკოვსკის**; ამავე რაიონის სამხედრო კომისრის, პოდპოლკოვნიკ **პ.პ. პაპოლოვსკის**; ომის ვეტერანების, რეზერვის საშუალო სკოლის კოლექტივისა და ბევრი სხვა კეთილი ბელარუსი ადამიანის დახმარებით.

ჩვენ სხვადასხვა დონეზე დავაყენეთ საკითხი მირზა გელოვანის ცხედრის საქართველოში გადმოსვენების თაობაზე, შევხვდით ბელარუს მწერლებს, მასმედიის, კულტურის ცნობილ წარმომადგენლებს, ძალიან სტრუქტურების თანამშრომლებს, სასულიერო მოღვაწეებს. ყველგან დიდი სითბოთი და ყურადღებით გვხვდებოდნენ, გვისმენდნენ.

აქვე უნდა აღვნიშნო, რომ მემომართა საფლავები ბელარუსში წარმოდგენილია, როგორც ამ ქვეყნის ისტორიულ-კულტურული მემკვიდრეობა. მთავრობა და ხალხი ღირსეულ პატივს მიაგებს სამამულო ომში დაღუპულ გმირებს. და, ალბათ, მართალია ბელარუსის რესპუბლიკის ვეტერანთა კავშირის ყოფილი თავმჯდომარე, გენერალ-ლეიტენანტი **ანატოლი ნოვიკოვი**, რომელმაც გვითხრა: „მირზა გელოვანი დღეს როგორც საქართველოს, ისე ბელარუსის შვილია, იგი ჩვენს მოძმე ქვეყნებს თანაბრად ეკუთვნის“...

ბელარუსში ქართული დიასპორის საპატიო თავმჯდომარე როლანდ ქაბაშვილსთან ერთად მირზა გელოვანის საფლავზე გვირგვინი მივიტანეთ და საქართველოდან სპეციალურად ჩატანილი „ქინძმარაული“ ვაპკურეთ.

ლევან დოლიძე,
საქართველოს
დამსახურებული
ჟურნალისტი
თბილისი-მინსკი-ვიტებსკი

მემორიალი მირზა გელოვანის საფლავთან

ეს ზნაა ჰიქოლია

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ორი კვირის წინათ ფრანგი მამაკაცი იმის გამო გაამართლეს, რომ ნაფიცმა მსაჯულზე მის ქმედებაში ქალადობის კვალი ვერ იპოვეს, კერძოდ, ვერ დაუშტკიცეს, რომ მან 11 წლის გოგონა ქალდატანებით გააუპატიურა. უფრო ადრე კი ფრანგულმა სასამართლომ უდანაშაულოდ ცნო 28 წლის მამაკაცი: პროკურორებმა მიიჩნიეს, რომ მისი სექსუალური ურთიერთობა 11 წლის გოგონასთან თანხმობით განხორციელდა.

აშშ-ის მოსახლეობის 44 პროცენტი მიიჩნევს, რომ სქესი პიროვნების პირადი საქებაა

აშშ-ის 4573 მოქალაქის მონაწილეობით ჩატარებულმა გამოკითხვამ აჩვენა, რომ გამოკითხულთა ნახევარზე მეტი უკვე ეთანხმება მოსაზრებას, რომ ადამიანის სქესი დაბადებისთანავე კი არ არის განსაზღვრული, არამედ შეიძლება ინდივიდმა თავისი შეხედულებისამებრ აირჩიოს. გამოკითხვამ ცხადყო, რომ გენდერის საკითხების შეფასების თვალსაზრისით საზოგადოება ორად გაიყო. რესპუბლიკელების 80 პროცენტი მიიჩნევს, რომ სქესი დაბადებით განისაზღვრული მოცემულობაა. დემოკრატთა შორის ამ დებულებას მხოლოდ 34 პროცენტი ეთანხმება. 2000 წლის შემდეგ დაბადებულთა 51 პროცენტი დარწმუნებულია, რომ ყველა აქვს უფლება, თვითონ განსაზღვროს საკუთარი სქესი. ამასთან, რესპონდენტთა მესამედი (32 პროცენტი) ფიქრობს, რომ აშშ-მა ძალიან შეტოპა ტრანსგენდერების, ანუ პედერასტების მხარდაჭერის საკითხში.

ბულთა 51 პროცენტი დარწმუნებულია, რომ ყველა აქვს უფლება, თვითონ განსაზღვროს საკუთარი სქესი. ამასთან, რესპონდენტთა მესამედი (32 პროცენტი) ფიქრობს, რომ აშშ-მა ძალიან შეტოპა ტრანსგენდერების, ანუ პედერასტების მხარდაჭერის საკითხში.

ხნობილი პოლიტიკოსი მამათავაღუკი საქსით სამუშაო აღილზე ერთობოდა

ეს „კაცი“ 33 წლის უეს გუდმანი, რესპუბლიკელი კონგრესმენი ოჰაიოს შტატიდან. იგი იძულებული შეიქნა, გადამდგარიყოს მას შემდეგ, რაც მამაკაცთან სექსუალური აქტზე წაასწრეს სამუშაო კაბინეტში. გუდმანი ცოლშვილიანია, დადის ეკლესიაში, მონაწილეობს პარლამენტის სხდომებში და ითვლება ტრადიციული ღირებულებების დამცველად, მხარს უჭერს ოჯახისა და ქორწინების ინსტიტუტს და საზოგადოებაში ცოლთან ერთად გამოდის ხოლმე. ამ ინციდენტის შემდეგ გაირკვა, რომ გუდმანს წლების განმავლობაში ინტიმური მიმონერაჰჰო-ნა მამაკაცებთან. ისინი ერთმანეთს ინტიმურ ფოტოსურათებსაც უგზავნიდნენ. მან ბოდიში მოუხადა ამომრჩეველებს, რომლებსაც იმედი გაუტრუა. ურწალისტმა კალუბ ჰამა განაცხადა, რომ პოლიტიკოსი სთავაზობდა სექსუალურ ურთიერთობას ჯერ კიდევ მაშინ, როცა იგი (ჰალი) ყმანვილი იყო და სკოლაში სწავლობდა. მან შეაგროვა და გაასაჯაროვა 30 ახალგაზრდა კაცის აღიარება კონგრესმენის მხრიდან სექსუალური ძალადობის შესახებ. RanKer-ის რეიტინგის მიხედვით, 16 ანტი-ლგბტ აქტივისტი გეი აღმოჩნდა — უმრავლესობა ქამინგ-აუტიტ არ გამოსულა, მათი ურთიერთობების შესახებ გარემოცვამ განაცხადა.

ტიკოსი სთავაზობდა სექსუალურ ურთიერთობას ჯერ კიდევ მაშინ, როცა იგი (ჰალი) ყმანვილი იყო და სკოლაში სწავლობდა. მან შეაგროვა და გაასაჯაროვა 30 ახალგაზრდა კაცის აღიარება კონგრესმენის მხრიდან სექსუალური ძალადობის შესახებ. RanKer-ის რეიტინგის მიხედვით, 16 ანტი-ლგბტ აქტივისტი გეი აღმოჩნდა — უმრავლესობა ქამინგ-აუტიტ არ გამოსულა, მათი ურთიერთობების შესახებ გარემოცვამ განაცხადა.

ორკალუკი საქსის ფოტო ათასობით ნყვილის საქორწინო გეგმები დაარკვია

სხვადასხვა ქვეყნის ათასობით ნყვილი, რომლებიც აპირებდნენ საბერძნეთის კუნძულ როდოსზე მდებარე ცნობილ სამრეკლოში ჯვარისწერას, იძულებული შეიქნა, ხელი აეღო ამ განზრახვაზე როდოსელი მითროპოლიტის — კირილეს აკრძალვის გამო. უცხოელებს ჯვრისწერა აუკრძალეს იმ ფოტოსურათის გამო, რომელიც ბრეტანელმა ახალდაქორწინებულმა ნყვილმა — კარლი და მეთიუ ლუნებმა — „ფისბუქში“ გამოაქვეყნეს. ფოტოზე სიძე მარგალჩახილი დგას სამრეკლოს ფონზე, პატარა კი მის წინაა ჩაცმული და ორალურ სექსს იმიტირებს. „სირცხვილი ამ ორს ზარალისთვის, რაც მათ მოგვაცემს, — განაცხადა როდოსელმა გიორგოს ელევტერიოვმა, რომელმაც ჯვარი დასწერა ლუნებს, — ვითომ გაბედავენ და იმავს ჩაიდენდნენ თავიანთ სამშობლოში ბრიტანული ეკლესიის წინ, ებრაული სინაგოგის ან მუსლიმთა მეჩეთის წინ?“ სამრეკლოში საქორწინო რიტუალები 2021 წლამდე იყო განვირდი.

რომელმაც ჯვარი დასწერა ლუნებს, — ვითომ გაბედავენ და იმავს ჩაიდენდნენ თავიანთ სამშობლოში ბრიტანული ეკლესიის წინ, ებრაული სინაგოგის ან მუსლიმთა მეჩეთის წინ?“ სამრეკლოში საქორწინო რიტუალები 2021 წლამდე იყო განვირდი.

უზნეობა დემოტრაჰიის სახელით

საფრანგეთში 13 წლის ბავშვებთან საქსის დაკანონებას აპირებენ

ვეროპაში პედერასტობა რომ ყვავის და იფურჩქნება, საყოველთაოდ არის ცნობილი. ახლა ისეთი პირი უჩანს, პედოფილის დეკრიმინალიზაციასაც აპირებენ. სხვაგვარად ვერ შეაფასებ საფრანგეთის თანასწორობის საკითხების მინისტრის — მარლენ სკიაპას წინადადებას, რომელსაც იგი თემიდასავით თვალეზახვეული და ორპინიანი საწყაულით ხელში აუნყებს თანამემამულეებს: უნდა დაწესდეს ინტიმურ კავშირზე თანხმობის მინიმალური ზღვარი და იგი უნდა განისაზღვროს 13 ან 15 წლით.

ესე იგი, სკიაპას წინადადების კანონად მიღების შემთხვევაში, ამ კაცს 11 წლის ბავშვის გაუპატიურებისთვის იგივე გარემო პირობებში აუცილებლად დასჯიდნენ, მაგრამ 13 წლისა და რამდენიმე თვის რომ ყოფილიყო ის გოგონა, აღარ დასჯიდნენ. 11 წლის ბავშვის გაუპატიურება ისჯება, 13 წლისას — არაჰ!

საფრანგეთში განიხილავენ კანონპროექტს, რომლის თანახმად 13 წლამდე ნებისმიერი პირი ავტომატურად ითვლება უუნაროდ, თანხმობა განაცხადოს ინტიმურ კავშირზე. ადგილობრივი სამართლით, არაკანონიერ სექსუალურ დაახლოებად ითვლება ასეთი კავშირის დამყარება 15 წლამდე პირებთან, მაგრამ გაუპატიურებაში ბრალი წარედგინება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ პროკურორები შეძლებენ დამტკიცონ, რომ კავშირი თანხმობის გარეშე დამყარდა. მოქმედი კანონმდებლობით განსაზღვრული არ არის მინიმალური ასაკის ზღვარი. იგულისხმება, რომ ბავშვს არ შეუძლია განაცხადოს თანხმობა, რასაც ავტომატურად მოჰყვება გაუპატიურებაში ბრალის წარდგენა. სკიაპამ განმარტა, რომ გარკვეულ წლოვანებამდე ნებისმიერ ბავშვთან ინტიმური კავშირის დამყარება ავტომატურად განიხილება, როგორც სექსუალური ძალადობა. „გარკვეულ ასაკად“ მას წარმოუდგენია 13 ან 15 წელი. 14 წლის ბავშვთან სექსი (თუ დაწესდა 13-წლიანი ზღვარი) ვილაც ავადმყოფმა რომ დაამყაროს, ამ პედოფილს ბრალს ვერ წაუყენებენ, ასე გამოდის. ე. ი. ეს ახალმოვლენი ქალბატონი თემიდა მოძალადე

ორივე რომ არასრულწლოვანია და მათ მიმართ განხორციელებული ქმედება პირუტყვობაა, ეს არავითარ მორალში არ ჯდება, არაფერს ნიშნავს?! ჯდება და სრულად ეთანხმება მხოლოდ ნეოლიბერალური პედერასტიისა და პედოფილის მორალში, გახრწნილების, ადამიანურობის სრული დაკარგვის ანტიზნობაში. დაზარალებული ბავშვების შირყული ფსიქიკა, შურაბცხყოფილი თავმოყვარობა, ოჯახის ტკივილი და წორმალური ცხოვრების კალაპოტიდან ამოვარდნა თურმე არაფერს ნიშნავს. ამოვლ ცდილობდნენ ამ ოჯახის ახლობლები და იურისტები, დემტკიცებინათ, რომ

მოძალადეს, ადამიანის (თანაც არასრულწლოვანის) სიცოცხლისთვის საშიში ქმედების ჩამდენს, რომელმაც ნაბილწა და ხელყო ადამიანის ელემენტარული უფლება, უნდა მიესაჯოს ის, რაც დაიმსახურა. ისინი აცხადებდნენ, რომ მსხვერპლი „პარალიზებული იყო შიშით და თავდაცვა არ შეეძლო“.

პროკურორებმა მიიჩნიეს, რომ გოგონასთვის ძალა არავის დაუტანებია, დათანხმებოდა სექსუალური აქტის ჩატარებას: „არ იყო არც ძალადობა, არც არავითარი შეზღუდვა და არც რაიმე მუქარა“ და ამიტომ გაუპატიურების ბრალდებაც მოიხსნა.

საფრანგეთის სისხლის სამართლის კოდექსი დაედავს, რომ „15 წლამდე არასრულწლოვანის მიმართ სექსუალური ხასიათის დანაშაულის ჩადენა, ქალადობის, შვილუფვის, მუშარის ან მოულოდნელობის გამო, ისჯება თავისუფლების აკრძალვით ხუთ წლამდე და 75 ათასი ევროს ჯარიმის დაწესებით. კანონი შენიშნავს მხოლოდ „სექსუალურ დანაშაულს“ და არა გაუპატიურებას, რაც ბრალდებასა და დასჯას იძლევა. სანტიტერესოა, რომ დიდ ბრიტანეთში მოქმედებს „თანხმობის არარსებობის პრეზუმფცია 16 წლამდე პირების მიმართ ყველა სექსუალური აქტის შემთხვევაში, ხოლო 13 წლამდე ბავშვებს მიმართ — დამატებითი სამართლებრივი გარანტიები, რომელთა მიხედვით, მათ, პრინციპში, არ შეუძლიათ, დათანხმდნენ სექსუალურ ქმედებას. ანალოგიური კანონები მოქმედებს გერმანიასა და ესპანეთში.

11 წლის ბავშვის გაუპატიურება ისჯება, 13 წლისას — არაჰ! ორივე რომ არასრულწლოვანია და მათ მიმართ განხორციელებული ქმედება პირუტყვობაა, ეს არავითარ მორალში არ ჯდება, არაფერს ნიშნავს?! ჯდება და სრულად ეთანხმება მხოლოდ ნეოლიბერალური პედერასტიისა და პედოფილის მორალში, გახრწნილების, ადამიანურობის სრული დაკარგვის ანტიზნობაში

გვერდი მოშადდა THE LOCAL-ის, CHRISTIANPOST-ის, „НОВОСТИ В МИРЕ“-ს, DAILY MAIL-ისა და INDEPENDENT-ის მასალების მიხედვით

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ილიას აზრით, საზოგადოებისთვის პირველი წამალი პირში სიმაართლის თქმა უნდა იყოს, ისე, რომ არ შეურაცხყო ადამიანის ღირსება. კრიტიკა კარგ რჩევად უნდა გადავაქციოთ და მირე ცხოვრება გაცილებით გამართვადი გახდება. „ძელია ეს ყოველისფერი, ჩვენო მკითხველო, მარტო მამ სიძნელეშია ის საწყაოც, რომლითაც უნდა აიწყოს გახეთის ღირსება და რომლითაც შენ უნდა მიუწყო მისთა მოღვაწეთა შენი გულითადი თანაგრძობა, შენი პირუთვნელი პატივისცემა“.

«ქვეყანაზედ ქალაქის გარდა არის კიდევ სინდისი, რომელზედაც იწერება პირობა იმ სიმაკვიდრით და სიმაკვიდრით, რომ არავითარი ქალა არ ამოუღოს და არ გააუქმებს»

ადამიანთა ურთიერთობა შეუძლებელია დააფუძნო უზნეობის საწყისებზე და საქმე, რომელიც ზნეობრივი პრინციპების დარღვევიდან გამომდინარეობს, არავის გამოადგება. მოვალეობის გარეშე უფლება არ არსებობს, ხოლო მოვალეობა ისაა, რომ პატივი სცე, დაიცვა კიდევ სხვისი უფლება და არ დაარღვიო იგი. სწორედ ამიტომ ამბობს ერის მამა: „ეს ანდერძად გქონდეს ჩემგან: არა საქმეში უზნეობა, უპატიოსნობა არ გაურო. გახსოვდეს ყოველთვის, რომ ქვეყანაზედ ქალაქის გარდა არის კიდევ სინდისი, რომელზედაც იწერება პირობა იმ სიმაკვიდრით და სიმაკვიდრით, რომ არავითარი ძალა არ ამოუღოს და არ გააუქმებს“.

ილიას აზრით, შურნალის-ტიკას ორი დანიშნულება აქვს: ერთი მხრივ, ის არის შუამავალი ცხოვრებასა და მეცნიერებას შორის, ანუ არის საზოგადოებაში ცოდნის გამავრცელებელი; მეორე მხრივ კი, ის საზოგადოების ცხოვრების სარკეა, რომელიც ასახავს ყოველდღიური აზრის „მიდენ-მოდენას“. „იგი საზომია ცხოვრების მოთხოვნილებისა და საჭიროებისა, იმოდენად დიდი საშუალებაა, რომლის ძალითაც თვით საზოგადოება თვისი ცხოვრების სადავეს ხელთ იპყრობს და ცხოვრების თვით-რეჟისს დენს საკუთარ თაოსნობას უმორჩილებს“. „შურნალ-გაზეთობამ საზოგადოების ქვეყნა და გონება უნდა აღზარდოს, უნდა ააღორძინოს საზოგადოების თვით-მოქმედობითი ძალა“.

ილია უდიდეს პასუხისმგებლობას აკისრებს შურნალის-ტიკას. მას შეუძლია შეცვალოს ადამიანის ცნობიერება, ცხოვრება; ამ პროფესიის ადამიანი განსაკუთრებული სიფრთხილით უნდა მოეკიდოს თავის საქმეს და ეცადოს, მუდმივად იზრუნოს საკუთარი და საზოგადოების თვალსაწიერის გაფართოებაზე, გემოვნების დახვეწასა და განათლების დონეზე.

ილია ჭავჭავაძემ პირველად თქვა ჩვენში, რომ უჩინარის, პრესის ძირითადი მიზანია არა მკითხველის გართობა, არამედ მისი მსოფლმხედველობის გაუმჯობესება, დემოკრატიის, პატრიოტის აღზრდა

ზე საუბარი შორს ნაგვიყვანს, რადგან მასზე ბევრი ავისა და კარგის თქმა შეიძლება. ასეა თუ ისე, ზოგი სწორ გზას ადგას, ზოგი კი მისთვის ვერ მიუგნია და პერსონალურად დიდებით მოპოვებული პოპულარობით ყელყელაობს; სამსუხაროდ, სამარცხვინო, უარყოფითი შედეგის მომტანი, ეპატაჟური საქციელით ცდილობს, მომდევნო თაობებს დაამახსოვროს თავი. ამის მიზეზი, ალბათ, ისიც არის, რომ დღეს ჩვენთან, ვისაც სურვილი აქვს, ყველა შურნალის-

ტიკას მათთვის შურნალისტიკა რეიტინგია, სენსაციაა, სიყვითლეა, ზედამიწობაა... მაგრამ, ზოგჯერ რომ „თქმითაც და მამაც“? თუ „სიყვითლეს“ ნაკლებად გიჟს დაუთმობთ, თუ სიმაართლის მსახურება იქნება როგორც პრესის, ასევე ტელევიზიის მთავარი დანიშნულება, მაშინ მოიპოვებენ შურნალისტიკის დიდი პატივისცემას და მათდამი მოკრძალებულად დამოკიდებულბას.

ეს საკითხები აქტუალური იყო ჯერ კიდევ XIX საუკუნე-

ში. ილია ერთ-ერთ პუბლიცისტურ ნერილში შურნალისტიკას „პოპულიარულ ლიტერატურად“ ან „ადვილ ლიტერატურად“ მოიხსენიებს და განმარტავს: „იმიტომ, რომ იგი დანიშნულია მხოლოდ იმისათვის, რომ უფრო, რამოდენათაც შეიძლება, გააადვილოს მეცნიერების და ხელოვნების ნაყოფის მოკრეფა ყველასათვის; მათგან დამუშავებული ძნელი მისახვედრი ცნობები საყოველთაო გასაგებად გაამარტივოს, გააადვილოს და ამით განავრცელოს საჭირო სწავლა და ცნობები ხალხშია. ამგვარ ლიტერატურას ეკუთვნის შურნალისტიკა, ნამეტნავად ის შურნალი, რომელსაც ეძახიან: „საზოგადო შურნალი“. აი, რა-ორიგ საზოგადოების ვინმე-ავთ ჩვენს „საქართველოს მოამბესაცა“.

რედაქტორი კარგად ხედავს, რომ პუბლიცისტიკა მუდამ მებრძოლი კლასისა და პოლიტიკური ჯგუფების ინტერესებს ემსახურება. ილია მიუთითებს, რომ პუბლიცისტიკამ წინ უნდა წამოიყვანოს იდეური დროშა, „უნდა მოემცინა პირდაპირი პასუხი ყოველს საჭირო კითხვაზე, რაც კი პირდაპირ მოედგება ცხოვრების ვითარებას, ის იქნება ჩვენის შურნალისტიკა... რამოდენადაც... „მოამბე“... მიაგნოს და შეიძლება ცხოვრების მავნე ელემენტებსა და შენიშნავს იმ მავნე მცირედსა ცვლილებებს... იმდენად იგი პატივცემული იქნება საზოგადოებაში და ნაყოფიერი ცხოვრებაში“.

საგლეხო რეფორმისა და კაპიტალიზმის განვითარების პროცესში თვით ცხოვრებამ წამოჭრა მწვავე საზოგადოებრივ-პოლიტიკური პრობლემები, გამოიწვია ქვეყნის შემდგომი განვითარების შესახებ აზრთა მრავალფეროვნება. ჩვენში ამას ეროვნული ტიპიკალიც უნდა ერთვის და ყოველივე ეს მოითხოვდა ახალი სახის პრესას.

რუსულმა შურნალისტიკამაც ანალოგიური გზა განვიდა. ამ პერიოდში „საზოგადოებრივ-ლიტერატურული“ შურნალი „სოვერემნიკი“ გადმოვიდა „საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ და მხატვრულ-ლიტერატურულ“ შურნალად. მღელვარე პუბლიცისტური ნერილების წყალობით ის ხელიდან ხელში გადადიოდა, ამიტომ ათენებდნენ მის კითხვაში ლამებს ჩვენი პეტერბურგელი სტუდენტები. 1858 წელს, „სოვერემნიკიდან“ ლიბერალების (უმთავრესად მწერლების) წასვლის შემდეგ ახალი რედაქციის სარედაქციო განცხადებაში ნათქვამია: „შურნალისტიკა უნდა იყოს საზოგადოების ცოცხალი აზრის გამოხატველი... შურნალის ხასიათი რომ ერთი სიტყვით განვსაზღვროთ, ეს სიტყვა იქნება საზოგადოებრივი“.

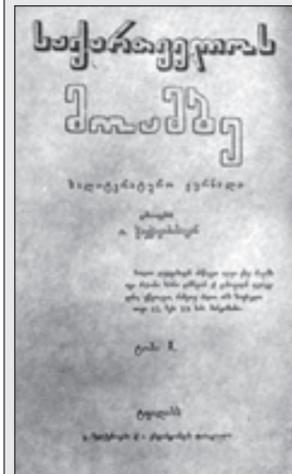
იგივე აზრია გატარებული ილიას ნერილში „საქართველოს მოამბეზე“.

ილია ჭავჭავაძემ პირველად თქვა ჩვენში, რომ შურნალის, პრესის ძირითადი მიზანია არა მკითხველის გართობა, არამედ მისი მსოფლმხედველობის გაუმჯობესება, დემოკრატიის, პატრიოტის აღზრდა.

„საქართველოს მოამბის“ განსაკუთრებულ დამახასიათებელად უნდა ჩათვალოს ჩვენს შურნალისტიკაში მებრძოლი, რევოლუციური, უფრო ფართო გაგებით, საერთოდ პუბლიცისტური ჟანრის დაფუძნება. მას შემდეგ პუბლიცისტიკამ ღირსეული ადგილი დაიკავა ქართულ შურნალ-გაზეთებში.

შესაძლოა, ერთ-ერთი მიზეზი იმისა, რომ „ცისკრის“ პუბლიცისტიკა უმწიფო და უბადრუკად გამოიყურებოდა, ის იყო, რომ მას არ ჰყავდა განათლებული, საზოგადოებრივ-პოლიტიკური ცხოვრების პრობლემებში ცხოველურ თანამშრომელთა კადრი. პუბლიცისტს კი, სხვა თვისებებთან ერთად, სწორედ ასეთი ფართო და მრავალმხრივი განათლება მოეთხოვება.

დასასრული
შეამდგა ნომარში

«თუ უჩინარს უნდა კითხვინდისიკად აღასრულოს თავისი ძელი საქმე, უნდა თვალგაფაჩიხებით თან აჰყვას ანიდელს ცხოვრებასა, რათა ყოველ ფაქტსა თვალს და გონებას აღავსოს. ყოველ აზრის საკითხსა მოკრძალოს გზა მისსა, ყველაფერი შენიშნოს და ყოველისფერს პასუხი გასცეს. ერთი სიტყვით, უშველოს ცხოვრების წინ ფხის გადადგმას»

კენინა ჭავჭავაძის კი ძალა სავსებით გამოეჩინა. ხელი, რომლითაც დიდიან მოყოლებული ეჭირა ბავშვი, დაუბრუნდა. მოულოდნელი ბიძისაგან კენინას ბავშვი ხელიდან უპარდა; ჩვილი ეცემა გალახვა. უბედური დედა შიშველად კივის და ცდილობს, ცხენიდან გადაეშვას, ნორჩი აიტაცოს, მაგრამ მთელი თავისი რკინის ხელით ბოჭავს, ყურადღებასაც არ აქცევს მის კვირსა და ცრემლებს. მათ უკან თავშეფარვლით მსროლმა ცხენებმა კი ჩვილი გადათქარეს... სოლო რომელიც ჩაჩენა ხანჯლის დარტყმით სიცოცხლეს გამოასალმა იგი.

«ქართლის ჭირსა ვერკინ მოსთვლის...»

ლეკინოზა XVIII საუკუნეში განადგურებული დემეტრე კახეთის მოსახლეობას. ლეკები დიდეს საფრთხეს უქმნიდნენ ვიდრე მტრების მიერ ისედაც აწიკებული ქვეყანას. შამილის მარბიელი რაზმის მსხვერპლი აღმოჩნდა თავად დავით ჭავჭავაძის ოჯახი, რომელმაც დაღესტანში ტყვეობის უმძიმესი თვეები გამოიარა. ვაგრაძელები ანა დრანსეს მიერ მოთხრობილ ამბავს წიგნიდან „შამილის ტყვე ქალები“.

ბაგრძელება. დასაწყისი № 1-3 (139-141)

თავდასება. ლიდიან სიკვდილი

ამასობაში ახლოს დიდი განგაში ატყდა. ქართველთა უმნიშვნელო რაზმი ჩვენს გათავისუფლებას ცდილობდა. იგი მოულოდნელად თავს დაესხა ბადრაგს და სროლა აუტყდა. მთიელები რიცხობრივად დიდად სჭარბობდნენ მათ, მაგრამ შიშობდნენ, ამ პატარა ჯგუფს დიდი ძალებიც არ მოჰყოლოდა და, გადაგვაფარეს რა თავზე ნაბდები, გაიქცნენ. ისინი ყურადღებასაც არ აქცევდნენ ყანებს, ხევ-ღრანტყებს, თხრილებსა და სხვა წინააღმდეგობებს. ჰაერი შეძრა ძახილმა: „იმამი შამილი! იმამი შამილი!“, 17 მათრახითა და ყოყინით გაფიცებული ცხენებით ისეთი საშინელი სისრაფით მიჰქროდნენ, რომ სუნთქვა გვეკროდა.

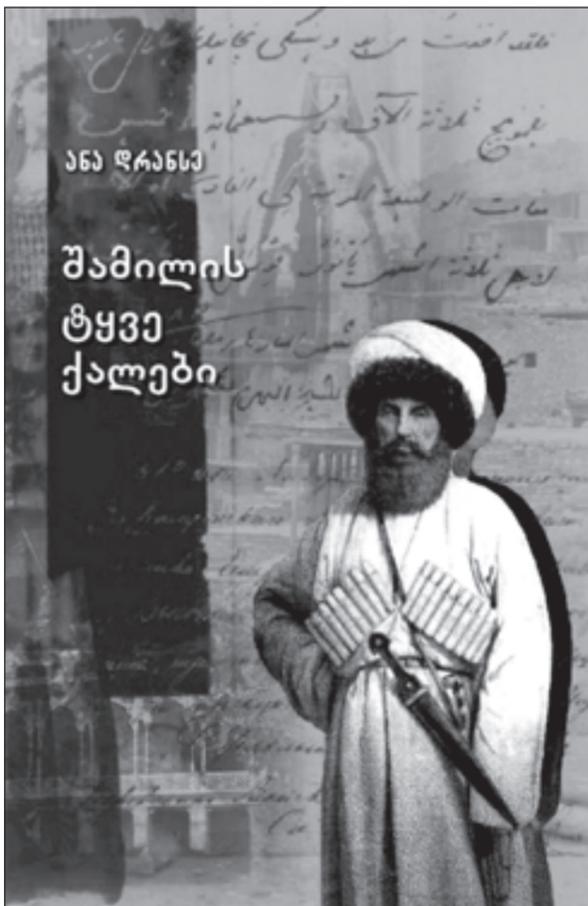
ჩვენ, ყველანი, დავილუპეთ. ყველა არა, მაგრამ ლიდიანი კი აღარ იყო ამქვეყნად! უკვე აღვნიშნე, თუ რა სისრაფით გარბოდნენ მტაცებელნი, უფროსოდნენ რა მდევარს... კენინა ჭავჭავაძის კი ძალა სავსებით გამოეჩინა. ხელი, რომლითაც დიდიან მოყოლებული ეჭირა ბავშვი, დაუბრუნდა. მოულოდნელი ბიძისაგან კენინას ბავშვი ხელიდან უპარდა; ჩვილი ეცემა გალახვა. უბედური დედა შიშველად კივის და ცდილობს, ცხენიდან გადაეშვას, ნორჩი აიტაცოს, მაგრამ მთელი თავისი რკინის ხელით ბოჭავს, ყურადღებასაც არ აქცევს მის კვირსა და ცრემლებს. მათ უკან თავშეფარვლით მსროლმა ცხენებმა კი ჩვილი გადათქარეს... სოლო რომელიც ჩაჩენა ხანჯლის დარტყმით სიცოცხლეს გამოასალმა იგი.

გამოებლანდებოდა ანდა ფეხებში ეკალი შეერჭობოდათ. დღესაც სისხლი მეყინება, იმ შემადრწუნებელ პირველ ღამეს რომ ვისხენებ!

აქამდე საკმაოდ ბედნიერი, ვიმყოფებოდი ველურის, მაგრამ მაინც საკმაოდ აღამიანური მთიელის ზედამხედველობის ქვეშ; და რას ვიფიქრებდი, თუ კიდევ უფრო საშინელი ახალი პატრონის ხელში მოვხვდებოდი და უფრო მეტი წვალების ატანა მომიხდებოდა. ჰაჯი-ქერიმის (ასე ერქვა ჩალმის მთიელს — ორი ნუკერისა და ჩემს გამგებელს) ბრძანებით ცხენიდან უნდა ჩამოვსულიყავი, დამებრუნებინა ნაბადი, რომელიც ალაზნის გადალახვის შემდეგ მომახურეს, და ასე მივყოლოდი ჩემს მფლობელს.

ჩვენ წინ ნუკერები ნალაფარ ხვასტაგს მიერეკობდნენ და გზას გვიკვლავდნენ. კენინებს მოშორებული ვიყავი. უკვე კარგა ხანი გავიდა, რაც მთავრად ასვლა ვინყვით. თუმცა ჯერ კიდევ ვერ გამეგო, თუ რა საშინელი შედეგი მოჰყვებოდა ამ შულბართს. არაქათი თანდათან გამომეღია და დავეცი. ნარმოიდგინეთ, რა სირცხვილსა და სასონარკვეთაში ჩავვარდებოდი, როცა უმწიკრად მსხვერპლს მათრახი დამიშინეს! თავს დატყევილი უბედურების გადასატანად დიდი მოთმინებით აღვიჭურვე, მაგრამ განა შემიძლო წინააღმდეგობა გასწავლიდი და ნამება, რაც კვლავ მელოდა?

ამაოდ ვატანდი თავს ძალას, გზა რომ გამეგრძელებინა. ლამეული ტყის წინააღმდეგობებმა სულ დამაძაბუნა... მეორედ დავეცი. ჰაჯი ქერიმმა კვლავ დამარტყა. ავდექი, მაგრამ მან ბრაზიანად დამეცა მინაზე... მომეჩვენა, ჩემი მოკვლა მოისურვა-მეთქი. ცალი ხელი რომ პირზე დამაფარა, მეორედ შევერტე მთხმეში. ეს ხელი კორსეტში შეჭურთულ ჩემი შვილის პორტრეტს მოხვდა. და მთიელიც ახალი ენერგიით მეძვტრა: რამდენიმე პატარა ხატსა და წერილებთან ერთად მკერდიდან ჩამომგლიჯა შვილის პორტრეტი, რომელსაც, როგორც სანუკველ განძსა თუ თილისმას, ისე ვუფრთხილდებოდი და ვინახავდი. ყაჩაღს ხატები თითქმის ბიდან დაუცურდა. მთიელს ის ფული ეგონა და მოინდომა, მიუხედავად გზის სიძნელისა, ძალიან დიდხანს შეუსვენებელი მივდიოდით, ნუთითაც არსად შევმდგარვართ. ხან აქ, ხან იქ გაისმოდა ქალების კივილი, როცა მათი თმები ხეებს

არაქათი თანდათან გამოეჩინა და ღვეცი. ნარმოიდგინეთ, რა სირცხვილსა და სასონარკვეთაში ჩავვარდებოდი, როცა უმწიკრად მსხვერპლს მათრახი დამიშინეს! თავს დატყევილი უბედურების გადასატანად დიდი მოთმინებით აღვიჭურვე, მაგრამ განა შემიძლო წინააღმდეგობა გასწავლიდი და ნამება, რაც კვლავ მელოდა?

და იქითკენ გავემართეთ. სიარულმა და სიცივემ ფეხები სრულიად გამიხევა. საშინელი ნყურვილიც მკლავდა. დაჭიკებით ვსთხოვდი ჩემს ჯავალს, წყალი დაეღვივებინა და, რადგან მეჩვენებოდა, რომ ჩემი არ გაეგებოდა რა, ვუთითებდი თუნგებზე (სპილენძის დოქებზე). ეს ჭურჭლები იმ ცხენებზე იყო გადაკიდებული, რომელთა შორიხლოსაც შევჩერდით. ჰაჯი-ქერიმმა ბრძანება გასცა, მისთვის მიწაზე ნაბდები გაეშალა; ერთი ნაბადიც მისივე მითითებით ჩემთვის დააფინეს, ოღონდ დაჯდომაზე უარი განვატყდა: მერჩივნა ერთ-ერთ ცხენს ჩამოვყროდნობოდი, რომლისაც ისე არ მემიზნოდა, როგორც ამ ოქოფსა ბარბაროსისა. იგი აქ ორ საათს მაინც იჯდა. მე კი ძლიერ მანაშევდა სიცივე და ნყურვილი. ბოლოს მთავრეს ახედა, ნაბადი კვლავ ცხენზე მოათავსა და ისევ გაავარდელეთ გზა. ფეხები დამისისხლიანდა; რაც უფრო წინ მივიწვევდი, გზა მით უფრო უარესდებოდა; ყოველწინადად ვფრთხილობდი, მაგრამ წვეტიანი ქვედა და ეკვალბარდები მთელ სხეულს მისახიზრებდა. ჩემი ცემა-ტყევა გრძელდებოდა, მიუხედავად იმისა, რომ ძალიან ცვდილობდი, ის არ დამემსახურებინა. გზის გაგრძელება ვეღარ შევიძელი, მინაზე დავეცი და, ჩემს ტანჯვა-ნამებზე რომ ბოლო მოვლავდი, ღმერთს სიკვდილი შევსთხოვე. ჰაჯი ქერიმმა კი საუბარი გამბაძა. მისი სიტყვებიდან მხოლოდ ეს გავიგე: — შენ კენინა ხარ?

ამ შეკითხვით მან უკვე რამდენიმეჯერ მომმართა. რასაკვირველია, უნდოდა შეეტყუა, ჩემში რა გამოსასყიდს მიიხედავდა. აზრადაც არ მომსვლიათ, მეტყვა, კენინა ვარ-მეთქი, თორემ ამას, შესაძლებელია, ბევრჯერ დავესხენი აუტანელი მოპყრობისაგან. — მე გუვერნანტი ვარ. ჰაჯი ქერიმს ფრანგული არ ესმოდა, მაგრამ ეს ხელს არ უშლიდა, კაცთმოყვარეობა გამოეჩინა. ჩემგან საკმაოდ ფასეული ნივთები ნაილო და ამის შემდეგ მას ვერც წარმოეცინა, რომ მე, შესაძლოა, უბრალო გლეხის ქალი ვყოფილიყავი, ამიტომაც მკითხა: — შენ ქალბატონი (ქალბატონი ხარ)? — დიას, — ვუპასუხე მე. ბოლოს ერთ-ერთი ნუკერი იხმო და მხრებში შემიდგნენ. უკანასკნელი ძალ-ღონე მოვიკრიფე, რათა რამდენიმე ნაბადი კიდევ გადამეცა.

როგორც იქნა, ავალნიეთ მთის მწვერვალს და თავქვე დავეშვი. არ შემიძლია განვსაზღვრო, რამდენ ხანს გრძელდებოდა ეს ძნელი გადასვლა. სამივენი ერთდროულად არაერთგზის დავეცი. მაშინ ჰაჯი ქერიმი შმაგდებოდა და თავის მარცხში ბრალსა მდებდა. ივანე, პირიქით, ყოველთვის აფერხიანად მეპყრობოდა: როცა, მაგალითად, ჩემი შემგარება ან ნამოყენება უხდებოდა, ამას აკეთებდა ფაქინად, უხეშობის გამოუვლენლად. ჩვენი მეპატრონე პირნავარდნილი ჯალათი გამოდგა. და, თუ სიცოცხლეს არ გამოასალმა, ეს მხოლოდ და

მხოლოდ იმიტომ, რომ იმედი ჰქონდა, ჩემში დიდ გამოსასყიდს მიიღებდა — მან ხომ არ იცოდა, ვინ ვიყავი! საბოლოოდ, როგორც იქნა, გავივადეთ. აქ ივანემ ჰაჯი ქერიმის უკან ცხენზე შემსვა, მაგრამ უნაგირში მავთულები იყო ამორჩილი და აუტანელ ტკივილს მავსებდა. არაერთხელ აღმომხდა მკერდიდან თავშეუკავებელი კვილი. თუმცა ჰაჯი-ქერიმი ამას არავითარ ყურადღებას არ აქცევდა. მხოლოდ ეს მიმითითა: მის ქამარს მაგრად ჩაეჭიდებოდი. ყველაფერ ამასთან ერთად, წარმოიდგინეთ ჩემი საშინელი მდგომარეობა, როცა საკუთარი თავის გადასარჩენად იძულებული ვიყავი შევხებოდი ჩემს ჯალათს, მოწყვეტილი ვიყავი ყველა ახლობელსა და ვიმყოფებოდი ორ უცხო კაცს შორის, რომელთაგან ერთი შიშის ზარსა მცემდა, ხოლო მეორეს, პირველის ნების უნებ შემსრულებელს, არ შეეძლო რამითი დამხმარებოდა, კიდევაც რომ მოესურვებინა.

როდესაც რომელიც ნაკადული გადავალახეთ, მიბრძანეს, ჩამოვქვეითებულყავი და მოხერხებულ ადგილზე გავჩერებულყავი. წყურვილისაგან გული მიღრნებოდა და უკვე ისიც აღარ შემეძლო, წყალი ხვეწნა-მუღართი გამოემთხოვა. რუკი ჩემგან რამდენიმე ნაბიჯის მოშორებით მიხრიალებდა. გადავწყვიტე, მივსულიყავი მასთან, მაგრამ ივანემ დამაკავა. დღემდე ვერ ამისხნია, რა იყო ამის მიზეზი! მან მინაზე ნაბადი დააფინა და მანიშნა, დავმჯდარიყავი. უმალ დავემორჩილე. ჰაჯი ქერიმმა აიღო ხალიჩა, რომელიც მის უნაგირს ეფარა, და რუს პირას გამალა. შემდგომ ამისა, ჩემთან მოიტანა თავისი იარაღები და ჩემს სხეულზე დააღალა — ნიშნად იმისა, რომ მე მისი მონა ვიყავი. თავი მოიშვილა და ღელეს მიუახლოვდა, დაიჩოქა იმ ადგილზე, საიდანაც კარგად მოჩანდა მთვარე და დიდხანს ლოცულობდა. მეც ვლოცულობდი — ღმერთს ვემუდარებოდი: ან დავებრუნებინე კენინებთან, ანდა სიკვდილი ერგუნებინა...

ჰაჯი ქერიმმა ლოცვა მოათავა და მოიახლოვდა. ივანემ ნაკადულიდან აღებული წყალი მიანდა. მანაც შესვა და თუნგი მე გადაომცა, რომელშიც ივანემ რაღაც თეთრი საგანი ჩაავადო: გემოთი მივხვდი — შაქარი უნდა ყოფილიყო. ხარბად დავენაფე წყალს, თუმცა წყურვილი მაინც ვერ მოვიკალი. ამ დროს ჰაჯი ქერიმმა ჯიბიდან ამოიღო ჩემგან ნალეული ძვირფასეული ბრინჯი, რომელთა შორის გახლდათ ჩემი შვილის პორტრეტიც. მან არ იცოდა, რა გამოსახულება იყო ეს და დიდად უკვირდა. ვცდილობდი, მისთვის გამეგებინებინა, რომ ჩემი ბავშვის სურათი იყო, თან ვთხოვდი, უკანვე დაებრუნებინა. ამ სიტყვების წარმოთქმისას მივეუთითე მთვარეზე და წარმოვსთქვი ალლა ირა (ღმერთი არს), ორადლოა არაბული სიტყვა, რომლებიც ვიცოდი. ამან იგი განაცვიფრა. მაშინვე საუბარი გამიმართა, მაგრამ მისი არაფერი მესმოდა. მგონი, სწორედ ამ უთიდან დამიწყო თანაგრძობით ცქერა და მეტად აღარ ვუცემივარ.

(ბაგრძელება შემდეგ ნომერში)

გულგარეთისა და რუხინათის ეკონომიკის კრახი ევროკავშირში შესვლის შემდეგ

ობიგატელის თვალთახედვით, ევროინტეგრაციის პროცესი ნირვანაში ჩაძირვის ან მიწიერ სამოთხეში აღზევების მსგავსი რამ უნდა ყოფილიყო. ბოლო 15 წლის უმნიშვნელოვანესი ლოზუნგი იყო «ევროინტეგრაცია უპირველეს ყოვლისა!». რეფორმებით გამოწვეულ ტკივილს, ეკონომიკურ პრობლემებს, ყველა არეულობასა და შეუსაბამობას ამართლებენ ან ევროინტეგრაციისთვის გაღებული მსხვერპლით, ან იმით, რომ ქვეყანამ ნაკლებად იზრუნა ევროინტეგრაციის დაჩქარებაზე.

რა შერჩა ხელთ რუმინეთისა და ბულგარეთის ხალხებს ევროინტეგრაციის შემდეგ, რომელიც ამჟამადაც გრძელდება? დღეს განვიხილავთ რამდენიმე მაგალითს, თუ როგორ ანგრევდნენ ამ ქვეყნების ეკონომიკებს.

2004 წელს რუმინეთში პრივატიზებულ იქნა სახელმწიფო ნავთობკომპანია Petrom-ი. ლოზუნგი ასეთი იყო: «ჩვენ უნდა გადავიხადოთ ევროპაში ღირებულებები». «პეტრომი» იყიდა ავსტრიული კომპანია OMV-მ. ევროპული მოხელეები, რომლებიც მიაწყდნენ ბუქარესტს, ხელი-სუფლებას არწმუნებდნენ, რომ ემოქმედა პრინციპით — სახელმწიფოს მონაწილეობა ეკონომიკის მართვაში საშინ-

ელი ანტიევროპული ბოროტებაა, თუმცა თვითონ არ ჩქარობდნენ თავიანთ ქვეყნებში ამ „მთავარი პრინციპის“ განხორციელებას.

პრობლემა იყო ის, რომ ავსტრიელების მიერ გადახდილი საფასური 15 პროცენტითაც ვერ ანაზღაურებდა ნავთობის მოიხილებელი მარაგის ღირებულებას, ესეც იმ ტექნიკისა და მომსახურე პენსონალის ანაზღაურების ჩათვლელად, რომლებიც საძიებო სამუშაოებში იყო ჩართული. ზუსტი ციფრები, ავსტრიელები და რუმინეთის მთავრობის გარდა, არავინ იცის: კონტრაქტის გარკვეული ნაწილი გასაიდუმლოებულია, ალბათ, იმიტომ, რომ ძალიან არ გაანაწყნონ ელექტორატი.

რუმინეთის ნავთობთან და-

კავშირებული სიტუაცია ნეოკოლონიალიზმის თვალსაჩინო მაგალითია.

შეიძლება მავანმა თქვას, რომ ევროკავშირის დახმარა რუმინეთს ტერიტორიულ დაკავშირებაში, რომლის საგანი კუნძულ ზმიენის შელფი იყო, მაგრამ საქმე ის არის, რომ რუმინეთი თითქმის არაფერს მიიღებს იქ აღმოჩენილი რესურსებიდან, რადგან ამ მარაგის მოპოვებას ავსტრიელები და ამერიკელები იმ ხელშეკრულების თანახმად განახორციელებენ, რომელიც ჯერ კიდევ 1990-იან წლებში დაიდო.

ევროკავშირისკენ მიმავალი ხანგრძლივი და მძიმე გზის ბოლოს გაირკვა, რომ რუმინელები თავიანთ ქვეყანაში არენდატორების როლში აღმოჩნდნენ, ბანკებიც სხვისია, ნავთობიც და სავარგულებიც. ცხოვრების პირობების გაუმჯობესების ილუზია იაფი ევროპული კრედიტებისა უძრავი ქონების ბუმის წყალობით არსებობდა. სპეკულატიური ბუმი დამთავრდა, დარჩა ვალები, ქვეყანა კი აღარ არსებობს.

ახლა ბულგარეთი განვიხილოთ.

ბულგარეთი კი შევიდა ევ-

როკავშირში, მაგრამ ევროკავშირი არ შევიდა ბულგარეთში. ქვეყანაში დარჩა იგივე კორუპციული მთავრობა, იგივე სინდისგარეცილი მოხელეები გამრავლებული ევროკავშირის მკაცრ ნორმატივებსა და წესებზე.

უნიჭო მთავრობამ დააგროვა ევროკავშირის კრედიტები, ამ ევროპულმა გაერთიანებამ ქვეყანას თავს მოახვია „ახალი“ ეკონომიკური პოლიტიკა, მკაცრი პირობები, რომლებმაც, საბოლოო ჯამში, დაანგრა ბულგარეთის ეკონომიკა.

მეთოდურად განადგურდა მთელი ინდუსტრია, გაიყიდა ყველაფერი, რისი დაჭრა და ჯართად გატანა შეიძლებოდა. მთლიანად განადგურდა სოფლის მეურნეობა. მართალია, ნება დართეს, მეცხოველეობის დარგში გაეგრძელებინათ საქმიანობა, მაგრამ დაანესეს თავიანთი მიზერულეობის დარგში გაეგრძელებინათ საქმიანობა, რამაც გააღატაკა გლეხობა. ასე მოხდა ყველა დარგში. ქვეყანა სრულად იმპორტზეა დამოკიდებული.

ჩვენ სხვა ცხოვრება გვინდოდა, ასეთი — არა. ჩვენ სამარცხვინოდ მოგვაცხუეს. ისე შეგვათრიათ ევროკავშირში, რომ ჩვენთვის არაფერი უკითხავთ. დასავლურმა პროპაგანდამ წაგვლეკა. ვიმედოვნებდით, რომ ევროკავშირში შესვლით ცხოვრებას გავიუმჯობესებდით. არა! ცხოვრება არ გაუმჯობესებულა. ცხოვრება აუტანელი გახდა! — ასეთია ბულგარეთის მოსახლეობის სულის ყივილი.

ბულგარეთისა და რუმინეთის ევროკავშირში შესვლა ერთი მუჭა ამერიკული ოლიგარქებისთვის იყო მომგებიანი, რომლებმაც სახალხო მეურნეობისა და საერთო ეკონომიკის განადგურებაზე ხელსაყრელი მოითხოვეს. ამ ქვეყნებში კარგად მხოლოდ ზოგიერთი ცხოვრობს, უმეტესობას ძლივს გააქვს თავი.

CNN: ბრიტანეთი მსოფლიოს უსუსვილასი ეკონომიკის სუთიულიდან გამოვარდა

CNN საერთაშორისო სავალუტო ფონდის მონაცემებზე დაყრდნობით იუწყება, რომ დიდი ბრიტანეთი 2017 წლის მსოფლიოს უსუსვილესი ეკონომიკების რეიტინგში მეექვსე ადგილზეა. რეიტინგში ბრიტანეთს გაუსწრო საფრანგეთმა, რომლის მშპ-ის მოცულობამ 2,575 ტრილიონი დოლარი შეადგინა, სამეფოს მშპ კი 2,566 ტრილიონი დოლარი იყო. ხაზინა მიგვითხრობს, რომ სხვაობის სიმცირის მიუხედავად, საფრანგეთის პოზიცია გაისადა გამყარდება. მან კონკურენტს 2013 წლის შემდეგ პირვე-

ლად გაუსწრო. სტატისტიკა ადასტურებს, რომ დიდ ბრიტანეთში ეკონომიკის ზრდა მკვეთრად შემცირდა და ის ევროკავშირიდან გასვლის პროცედურას უკავშირდება. ფუნტი სტერლინგის კურსი დაეცა, სამომხმარებლო ხარჯები შემცირდა, ფასებმა კი, პირიქით, მოიმატა. საერთაშორისო სავალუტო ფონდის რეიტინგით, პირველ ადგილზეა აშშ (19,4 ტრილიონი დოლარი), მეორე ადგილზეა ჩინეთი (11,9 ტრილიონი), მესამეზე — იაპონია (4,9 ტრილიონი), მეოთხეზე — გერმანია (3,7 ტრილიონი).

მსოფლიოში უპიკისი პოპულარული

ყაზანის გორბუნოვის სახელობის საავიაციო ქარხანაში საჯაროდ წარადგინეს გაუმჯობესებული სტრატეგიული რაკეტები Ty-160M2.

ეს შორი მოქმედების ბომბ-გამგებნი, ძირითადად, შეესაბამება Ty-160-ის საბაზო პროექტს, რომელიც „თეთრი გედის“ სახელითაა ცნობილი. განსხვავდება ახალი საბორტო ელექტრონიკით და აღჭურვილია ახალი იარაღით: მას აქვს 12-ბორთულქობინიანი რაკეტა, რომლის მოქმედების სი-

შორე 3500 კილომეტრია. ზებგერითი ბომბ-გამგებნი 275 ტონაა, რაც ამ ტიპის თვითმფრინავებისთვის რეკორდულია მსოფლიო მასშტაბით. ამ კოლოსს შეუძლია ერთჯერადად ჩასხმული სანავიგაციო დაფაროს 14 ათასი კილომეტრი და განავითაროს სიჩქარე 2200 კილომეტრი საათში. რუსეთის ავიაცია 16 ასეთი მანქანით არის აღჭურვილი, 50-ს მალე მიიღებს. Ty-160 M2-ის პირველი ფრენა 2018 წლის თებერვლისთვისაა დაგეგმილი.

ქალ-სახსართო პათოლოგიისა და გასდომა-გასუქების ხანძარი

კოქსარტოზის, ოსტეოქონდროზის, ოსტეოპაროზის, ოსტეოართროზის, რევმატოიდული ართროზის, ანკილოზიური სპონდილიტის, პოდაგრული ართრიტისა და პოლიართრიტის მკურნალობა, დაზიანებული სტრუქტურისა და დაზიანებული ძვლის სტრუქტურის აღდგენა, სითხის დაბალანსება სახსარში, ტკივილების მოხსნა. მკურნალობა საოპერაციო და უშედეგოდ ნაოპერაციო სახსრებზე უახლესი მეთოდებით.

ზრდის სწრაფი და ეფექტიანი პროგრამები 2-დან 25 წლამდე კურსით 3-5 სმ-ის მომატებით, მაღალეფექტური გენეტიკური სიდაბლის დროსაც.

გასდომა-გასუქება 5-დან 20კგ-მდე თვეში, მარტივად და უსაფრთხოდ, დიეტების, აკრძალვების, ვარჯიშების გარეშე, ნივთიერებათა ცვლისა და კუჭ-ნაწლავის მონესრიგებით, ქოლესტერინისგან განმედიტ, ყველაფერი — მცენარეული პრეპარატებით, უკუწვევების გარეშე.

ტელ: 599-722-138; 247-58-83
მის.: ნაჩითლის №142, I სართ.
კაბინეტი №6. ქალბატონი ქეთევანი

CNN: პარალელი სოჭის სამიტსა და იალტის კონფერენსიას შორის

ეორე მსოფლიო ომის დამთავრების წინ მსოფლიოს სამი სახელმწიფოს ლიდერები შეიკრიბნენ საბჭოთა იალტაში მსოფლიოს ბედის გადასაწყვეტად. 70 წლის შემდეგ ახლო აღმოსავლეთის გაფლანკის სახელმწიფოები შეიკრიბნენ სოჭში, რათა განესაზღვრათ ომის შემდგომი სირიის მომავალი, — აღნიშნავს CNN.

ამ არხის აზრით, ირანმა, თურქეთმა და რუსეთმა, საზოგადოდ, შეასრულეს მათი ნაწილი მდგარი მიზნები და განიმტკიცეს გავლენა რეგიონში. რუსეთის პრეზიდენტმა პუტინმა განაცხადა, რომ იწყება ახალი ეტაპი სირიის კრიზისში. CNN შენიშნავს, რომ ისინი დაბეჯითებით ვერაფერს იტყვიან, რა განიხილეს ამ შეხვედრაზე და რა გამოვა აქედან, მაგრამ მონაწილეთა სია ბევრის მთქმელია.

მეთუ ჩანს, CNN-ის მთავარი საერთაშორისო კორესპონდენტი, აცხადებს: ჩვენ ვიცით, რომ ეს სამი ფიგურა — თურქეთის, ირანისა და რუსე-

თის პრეზიდენტები — ერთმანეთს ულოცავენ სირიასთან დაკავშირებული ამოცანების შესრულებას. სამხრეთი შეხვედრის დაწყებამდე პუტინმა მაღლობა გადაუხადა ირანისა და თურქეთის ლიდერებს და რომ ისინი დაეხმარნენ სირიას და იხსნეს ეს ქვეყანა დანაწევრებისგან. მან თქვა: „თქვენი პოზიცია რომ არა, არ დამთავრდებოდა საომარი მოქმედება, არ შეწყდებოდა ცეცხლი, ვერ შეიქმნებოდა დესკალაციის ზონები“.

„ასე რომ, პუტინის აზრით, ამოცანა ფრიალზე შესრულდა. და მართლაც, ამ ქვეყნებმა გარკვეულად მიაღწიეს და-

სახულ მიზნებს სირიაში. ირანელებმა გააფართოვეს თავიანთი გავლენა როგორც სირიაში, ასევე, მთელ ახლო აღმოსავლეთში; თურქები არავითარ შესაძლებლობას არ აძლევდნენ ქურთებს, სირიის ტერიტორიაზე შექმნან დამოუკიდებელი სახელმწიფო. რუსებმა კი, რაც ყველაზე მნიშვნელოვანია, გვარჯენეს, რომ ერთგულებით თავიანთ მოკავშირეებს, რომ ისინი სერიო-

ზულ ძალას წარმოადგენენ, რომლის უგულვებლყოფა არ შეიძლება, როგორც ახლო აღმოსავლეთში, ასევე მის საზღვრებს მიღმადაც. ვფიქრობ, რომ პუტინისა და კრემლის აზრით, ეს არის მთავარი წარმატება. ახლა უკვე აშკარაა, რომ რუსეთი სერიოზული მოთამაშეა, რომელთანაც საქმე უნდა დაიჭირო, როცა საკითხი ეხება ახლო აღმოსავლეთს“, — ასკვნის რობინი.

საქართველო ესტაბლიშმენტი
პოლიტიკა ეკონომიკა საზოგადოება ადამიანის უფლებები ისტორია

http://www.geworld.ge
მთავარი რედაქტორი ირაკლი თოდუა
გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით.
მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6
ტელ.: 234-32-95; e-mail: gazeti@inbox.ru

ISSN 2233-3894

